

DALGOMA ANCHALIK COLLEGE

Dalgoma, Matia, Goalpara, Assam -783125

Ph-

Email: dalgomacollege1993@gmail.com

Website: www.dalgomaanchalikcollege.ac.in

FIRST CYCLE NAAC ACCREDITATION 2022

CRITERIA III

Research, Innovation and Extension (110)

3.3- Research Publication and Awards (25)

3.3.1. Number of research papers published per teacher in the Journals notified on UGC care list during the last five years
Submitted to

THE NATIONAL ASSESSMENT AND ACCREDITATION COUNCIL

Dr. Md. Eakub Ali

Asstt. Prof. Department of English

Volume 2 No. 1 Jul-Dec, 2015, ISSN 2395-762X

JALALI

A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences

Editor-in-chief

Jalil Akhtar Naseeri

Editors

Prof. Md. Eakub Ali

Prof. Jalilur Rahman Shaikh

Dr. Shajeda Khatun

The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India

Contents

- A study on Major Agricultural Crops Grown in Goalpara District
Dr. Arshad Laskar / 15
- Horticulture And Rural Household Socio-Economy : A Study On Matia Block, Goalpara
Samar Medhi / 24
- An Empirical Study on the Relationship between Poverty and Environment with special reference to Forest Resources in Goalpara district in Assam
Dr. Nazrul Islam / 40
- Goalpara, Witch Hunting, and a Fight of a Woman: Reading Dr. Birubala Rabha: A Short Biography on Dr. Birabala Rabha as a Document of Witch Hunting in Goalpara
Naren Das / 54
- Social and Educational Status of Minority Women in Goalpara District
Elias Uddin Khalifa / 63
- Teaching English as a Second Language and Its Challenges in the Rural Colleges of Goalpara
Dr. Md. Eakub Ali / 71
- Challenges Faced By Higher Education Institutions in Rural Areas: A Study of Goalpara District of Assam
Jugal Kumar Deka / 83
- Wetland Conservation and the Role of Community Institutions with special reference to Urpad Beel of Goalpara, Assam
Bijita Sarmah / 92
- Impact of Economic Development on Wetland Ecology of Goalpara District
Priyanka Rabha / 100

**Indian Writings in English Translation:
A Study of Historical Perspective**

Md. Eakub Ali
Head, Deptt. of English
Dalgoma Anchalik
College, Dalgoma

Abstract

Translation is a basic human activity to convey something said in one language in another. It is a practice of changing a work originally written in one language belonging to a certain culture into a different language belonging to another culture. The practice of translation is as old as the human civilization. India is a multi-lingual and multi-cultural country. In this country translation works have been an integral part of Indian literature since the pre-Christian times but Indian writings in English translation is a recent phenomenon initiated by the British during the latter half of the eighteenth century but the emergence of Indian translators on the scene of translation into English was seen in the late nineteenth century. The tradition of Indian writers translating their own work into English was pioneered by Michael Madhusudan Dutt, the man of Bengal Renaissance but its most famous practitioner yet has been Rabindranath Tagore who achieved the Nobel Prize for literature in 1913 for his "Gitanjali", a work translated by the poet himself from Bengali into English. Tagore's success has brought about a remarkable change in post-colonial India with a more complicated context of translation and encouraged the Indian writers to fulfil the need to evolve a definition of the Indian Post-colonial in particular, and the Indian Literature in general in order to establish its individual nature and relevance, and to create its post-independence Pan Indian identity. The conscious efforts appeared on the part of the publishers have also contributed a lot to find Indian translators and native speakers of the source language to present texts in English, the link language of the world in general and the multi-lingual and multi-cultural India society in particular.

Keywords: Translation, indology, professionalized, disenfranchised, multi-lingual.

Translation is an intimate act of rendering a work originally in one language belonging to a certain culture into a different language belonging to another culture. Derived from the Latin word "translatio" which itself comes from "trans" and "fero" together meaning "to carry across" or "to bring across", the literal meaning of the word "translation" is "to carry across" from one language into another. In his book *A Linguistic Theory of*

Jaljali, Vol. 3 No.1, Jan-Jun, 2016 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India

Contents

Sl. No.	Title	Page Number
1	Editorial, Prof. N.C. Bhoi	1
2	Troubadourian Impact on Shakespeare: A Study of 'The Two Gentlemen of Verona', Prof. N. C. Bhoi	2
3	'Voice of the Voiceless' in Mulk Raj Anand with special reference to 'Untouchable' and 'Two Leaves and a Bud', Prof. Abdul Jubbar	8
4	Indian Writings in English Translation: A Study of Historical Perspective, Prof. Md. Eakub Ali	17
5	Improving Quality of Life in Multi-Ethnic Society and Sustainable Development: A Case Study of Assam with Special Reference to Goalpara District, Prof. Nazrul Islam	23
6	Abbas Mahmud al-Aqqad as an Innovative Critic in Arabic Literature, Dr.M. Nurul Amin Sheikh	32
7	A Comparative Study of Academic Climate of Private and Provincialised Schools of Dhubri District, Assam, Prof. Hasanur Rahman	37
8	History and Historians of Undivided Goalpara District from 1826 to 1947: A Study, Prof. Mala Ghosh	43
9	Sericulture in Assam: An Overview, Prof. Anshuman Saikia	49
10	Higher Education under KKHSOU Study Centres: A Study on Dibrugarh Town, Dibrugarh, Assam, Dr. Manashi Gogoi Borgohain	57
11	National Integration in India, Dr. Akbar Badsha.	63
12	Indian English Drama and Mahesh Dattani, Prof. Elias Uddin Khalifa	67
13	God, Soul's Eternity and Expulsion of Lassitude in the Poetry of Robert Browning, Prof. Prasanta Pathak	73
14	Syeed Abdul Malik in The Perspective of Life, Prof. Abdus Sattar	78
15	National Integration in India, Prof. Abu Shama Ahmed and Prof. Moriom Nessa	82
16	Impact of Globalization in Higher Education: A Study on Maharashtra, India, Prof. Baliram V. Pawar	91

**Translation into English and Challenges before a Translator:
A Study with Special Reference to
Bhabendra Nath Saikia's *The Hour before Dawn***

Md. Eakub Ali
Asstt. Professor
Dalgoma Anchalik College
Dalgoma, Matia, Goalpara (Assam)

Abstract

Translation is concerned with communication of meaning and it has to do with linguistics as well as culture. The challenges before a translator are many. Finding an equivalent between the two texts is the aim of the translator. The translator's concern with the literary text as made up of a language is not simple because the text also has words charged with memory, associations, and literary echoes. A total translation is regarded as a myth. Cicero's dilemma between word for word rendering leading to an uncouth translation and the sense for sense rendering which requires changes leading to a departure from the function of a translator is a dilemma which every translator faces.

Keywords: Translation, Source Language, Target Language, Challenges, Communication.

Translation is an intimate act of transferring the meaning of a text from the Source Language (SL) to the Target Language (TL). The transfer of meaning of the Source Language Text (SLT) is done not only by offering the equivalent elements in the Target Language Text (TLT) but also by bringing the intended elements of meaning of the SLT into the TLT. In this act of transferring the meaning from the SL into the TL it is not easy to find full equivalence of an SL word in another word in TL and this conceptualises that total translation is not possible. While translating the SL meaning into the TL meaning retaining as much sense as possible, the translator faces a number of problems. The present paper discusses in brief the problems faced by the translators in general and Maitreyee Siddhanta Chakravarty who translated Dr. Bhabendra Nath Saikia's Assamese novel *Antoreep* into English as *The Hour before Dawn* in particular.

The problems that the translator faces in translating a text from the source language into the target language are plural in number. Of these problems one problem that the translator faces is the problem caused by syntax. Bijay Kumar Das in his book *A Handbook of Translation Studies* says that 'English is SVO (subject, verb, object) language but most of the Indian languages including Assamese, Bengali, Hindi and Oriya are SOV (subject, object, verb) language' (45). Assamese also being an SOV (subject, object, verb) language creates problems to the translator when s/he goes ahead with the job of translating the Assamese text into English. For example, "Aami bhaat khao" is an SOV sentence in Assamese where 'Aami' (We) is subject, 'bhaat' (rice) is object and 'khao' (eat) is verb but when we translate it into English as 'We eat rice' it becomes an SVO sentence.

The non-native speakers of the English language create several expressions in this language which is peculiarly un-English. In India the speakers of the English language have become very popular with expressions such as 'I am seeing you' instead of 'I see you', 'I am feeling cold' instead of 'I feel cold', 'I am loving you' instead of 'I love you', 'I was liking you' instead of 'I liked you', 'I was hearing a loud sound' instead of 'I heard a loud sound', etc. The grammar aspects of translation give a unique kind of problematic situation in the context of translation of Indian literary texts into English. English being one of the most important

Jaljali, Vol. 3 No. 2 July-December, 2016 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of humanities
and Social Sciences**

**The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India**

Contents

Sl. No.	Title	Page No.
	English	
1.	Editorial's Note Dr. Md. Eakub Ali	7
2.	Translations of Literary Texts into English: Some Reflections in India Dr. Md. Eakub Ali	8
3.	The Shrines of Undivided Goalpara District: A Brief Study Dr. Akbar Badsha, Md. Jaail Hussain, Dr. Shafer Ali	12
4.	Maulana Faizul Hasan Saharanpuri and His Contribution to the Arabic Journalism, Jalilur Rahman Shaikh	15
5.	Bodo Language: Its Survival and Identity in the Paradigm of The Script used Redion Narzary	20
6.	A Study on Women's Issues in India: Role and Importance of Media with Special Reference to Assam Hasanur Rahman	26
7.	The Artificiality and Hypocrisy in 'An Inspector Calls': Priestley's Moral and Social Concern, Abdus Sattar	31
8.	Present Status of Commercialization of Agricultural Sector in Assam Aminur Rahman	34
9.	Life and Mu'allaqa of Imrul Qais: A Study, Shahalom Islam	38
10.	Growth of Muslim Population in Assam: Its causes and prospects Sofior Rahman Pramanik	43
11.	Hafiz Ibrahim: The Poet of the Nile, Korban Ali Ahmed	47
12.	Pioneers of Indo-Arabic Literature and Their Contributions: A Study Abdul Awal Paramanik	52

Translation into English: Problems and Prospects

Dr. Nilima Jha

Associate Professor, Deptt. of English
R. D. S. College, Muzaffarpur (Bihar)

&

Md. Eakub Ali

Asstt. Professor, Deptt. of English
Dalgoma Anchalik College
Dalgoma, Matia, Goalpara (Assam)

Abstract

Translation is a kind of extended product of creative exercise ignited by an already existing work. The art of translation lies not merely in translating the literal sense of one language into another but of translating also the feeling, thought and character of the works, so that the finished translation is equal in quality to the original. In the present study the researchers do not regard the issues of ascertaining the accuracy and authenticity of a translated text. The need for an evaluating body which may constitute of readers, critics or some organizations regulated by the publication houses can be required to be bilingual and bicultural for such judgmental works. But for the present study it will be assumed that the translation of a literary work is very close to creative writing. So the issues of evaluation will be regarded as irrelevant. It is almost impossible to state whether a novel is more or less good or bad than another novel. So, the art of transferring the meaning of a text from the source language to the target language is a difficult task because it is not easy for the translator to find full equivalence of a source language word in another word in the target language.

Key Words: Translation, Problems, Communication, Equivalence, Language.

Translation, the practice of rendering a text originally written in one language belonging to a certain culture into a different language belonging to another culture, is a human activity of inter-lingual communication to understand global relations. The practice of translation where transference of meaning of a text from the Source Language (SL) to the Target Language (TL) gets prime importance, aims at offering the equivalent elements in the Target Language Text (TLT) and bringing the intended elements of meaning of the Source Language Text (SLT) into the TLT. In this act of rendering the meaning from the source language into the target language, the translator plays a vital role, whose job to change an already existing text into another language is a difficult task as it is not easy for him to find full equivalence of a source language word in another word in the target language. While bringing the nearest possible equivalence between the two texts of different languages belonging to two different cultures, the translator not only has to do the job of a creative writer but he also has to undertake the job of a critic in trying to get in the target language text the meanings and the nearest possible sense inherent in the source language text. The present paper focuses on the problems that a translator faces in translating a text from the regional languages of India into English, the problems that s/he faces during the selection of the text to be translated, the policies of the government and the publication houses that affect the flow of these translation activities and the difficulties that a translated text faces in its journey from its selection to its marketization.

Translation is an activity which has to do with languages, cultures and nations. Literary translations are viewed as powerful sources helpful in bridging the gaps between different cultures and nations. Translation is both a linguistic and cultural activity. An inwardness into

Jaljali, Vol. 4 No.2 July-December, 2017 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

**The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India**

Contents

Sl. No.	Title	Page No.
English		
1.	Doris Lessing's <i>The Grass is Singing</i> : An Analysis from Feminist Point of View Dr. Akbor Hussain	9
2.	Ideological Conflicts in Shakespearean Tragedy: A Study Nirmal Chandra Bhoi and Raghu Dev Das	15
3.	Translation into English and Challenges before a Translator: A Study with Special Reference to Bhabendra Nath Saikia's <i>The Hour before Dawn</i> Md. Eakub Ali	20
4.	Social Taboos as Barriers to Women Empowerment: An Analytical Study Abdul Jubbar	26
5.	Self-Help Groups and Women Empowerment: A Study with Special Reference to Sidli Development Block of Chiring District, Assam. Rezaur Rahman Sarkar	32
6.	Communal Politics and Violence in India: An Analytical Study Dr. Faraz Ali Ahmed	37
7.	An Analytical View on the Themes of Dubliners Bhuyashi Pathak	42
8.	The Biodiversity Hotspot of Eastern Himalayas and Its Conservation: A Case Study with Special Reference to Goalpara Forest Division in Assam Nazrul Islam	46
9.	Ibn-Tha'lab and his book of Criticism "Quwaid al-Shi'r": An Analytical Study Dr. M. Nurul Amin Sheikh	52
10.	Status of Minority Women at Baladnari Char No. 2 of Goalpara District Mala Ghosh	55
11.	Harvest Festivals in North-East India: a Cultural Integrity in Diversity Prasanta Pathak	58
12.	Need of Academic Reform in Higher Education: A Study with Reference to Chiring District of Assam Priti Prasun Debnath	63
13.	Problems and Prospects of Rural Development through Panchayat System: A Study with Special Reference to Barpeta District of Assam Hadayet Ahmed	68
14.	The Impact of Gandhism on Assamese Novels: With Special Reference to "Jibanor Bator" And "Dawar Aru Nai" Nurul Islam	74

Translations of Regional Language Texts into English: A Brief History in India

Dr. Md. Eakub Ali
Head, Deptt. of English
Dalgoma Anchalik College
Dalgoma, Matia, Goalpara.

Abstract

The history of translation is as old as the human civilization. In a country like India where there is unity in diversity of multilingual and multicultural heritage, translation plays a vital role for successful communication. Translation works in Indian literature belongs to an entirely separate genre, magnifying the forms of literature since the ancient Indian context. The practice of translation of Indian literary texts into English has a long history. Though Indian works of translation have been an integral part of Indian literature since the pre-Christian times, translation of its regional language texts into English is a recent phenomenon initiated by the British during the latter half of the 18th century and Indian translators emerged on the scene of translation into English in the late 19th century.

Keywords: Translation, Multilingualism, Multiculturalism, Rendering and Perception.

Translation is a study based on language though it requires a thorough knowledge of the cultures concerned. It is a basic human practice of conveying something said in one language in another right from the history of human civilization. Translation for authors and writers is an exceedingly efficient act of rendering a work originally in one language belonging to a certain culture into a different language belonging to another culture. J. C. Catford in his book *A Linguistic Theory of Translation* defines translation as "a process of substituting a text in one language for a text in another" involving the replacement of source-language meanings with alternative receptor-language meanings (20). Translation is thus a practice of changing a work from the source language into its equivalent body of target language. In this paper an attempt has been made to present a brief analysis on the history of translations into English in India and the position it has occupied in the multilingual and multicultural society of the Indian sub-continent.

The history of translation of Indian literary texts into English is essentially related to the colonial past of the country. The translation of literary texts into English was done in the beginning mainly for the purpose of making Indian culture comprehensible to the British officers who were interested in the administration of the subcontinent for a long period. The missionaries were interested in the translation of the Indian texts into English mainly for the comprehension of the culture of the country where they wanted the propagation of Christianity. The existence of India in the western imagination depended mainly on trading contracts during the ancient period. The Islamic writers kept this imagination alive through their writing. The interest of the missionaries in the translation of the ancient Hindu texts was

Jaljali, Vol. 4 No. 1 January-June, 2017 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

**The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India**

Contents

Sl. No.	Title	Page No.
	English	
	Editorial's Note Dr. Md. Eakub Ali	7
	Translations of Regional Language Texts into English: A Brief History in India Dr. Md. Eakub Ali	8
	Image of Maud Gonne in the Poetry of W.B. Yeats: A study with Special Reference to Some Selected Poems, Sofior Rahman Pramanik	14
	Ethics and Moral Values in the Short Story of Mahmud Tahir Lashin Abdulla Hil Kafi	19
	Political Empowerment of Women under the Panchayat Raj Institution in West Bengal with special reference to Malda District, Dr. Hosneara Khatun	24
	Qur'anic Solutions to the Difficulties of Human Life, Md. Jalilur Rahman Shaikh	32
	Partition, Communalism and Its Impact on India, Abdul Khaleque	37
	The Arabic Language, Literature and Indian People: A Brief Discussion, Farida Parbin	41
	Digital Library: Issues and Challenges, Muzafor Ali Ahmed	48
	Godot in Beckett's Waiting for Godot as Hope for the Hopelessness: An Observation S.M. Abu Hanifa	54
	Problems and Prospects of Human Rights in Assam, Bellal Hussain	58
	Human Rights and Vulnerable Groups, Dewan Abu Rayhan	61
	Life and Works of Zainuddin Makhdum II with Special Reference to Tuhfat al-Mujahidin, Sofior Rahman	66
	Problems of Students of Arabic in the Writing of Dissertation Paper 6.6 under Semester System by Gauhati University, Dr. M. Nurul Amin Sheikh	72
	Problems and Prospects of Democracy in the light of Social Justice in Assam: An Analysis, Shahidur Rahman	76
	Socio-economic Status of Muslims in the Char Villages of Dhubri District in Assam Abdus Sobir Hazorika	81
	Arabic Language: Its Acquaintance and Study in India, Bakshi Saniwara Ahmed	85

Translations of Literary Texts into English: Some Reflections in India

Dr. Md. Eakub Ali
Asst. Professor, Deptt. of
English
Dalgoma Anchalik College
Dalgoma, Goalpara
(Assam)

Abstract

Translation as a basic human activity plays an important role in human life. In the contemporary age translation becomes so important and widely acclaimed aspect that without it successful communication is not possible in this global society. Translation of literary texts from one language into another, especially from regional language into English plays the vital role in the present society. The role of the publishers along with the translators is equally important in a multilingual country like India. Translation activities have nowadays become a regular practice in India with an expanded flow in the realm of novels, short story, poetry and drama. Such activities not only travel with cross cultural transaction from one regional language of India into another but they become a part of the contributions added to the development of literature in the country as well.

Keywords: Translation, Communication, Colonisers, Homogenization and Pan-Indian.

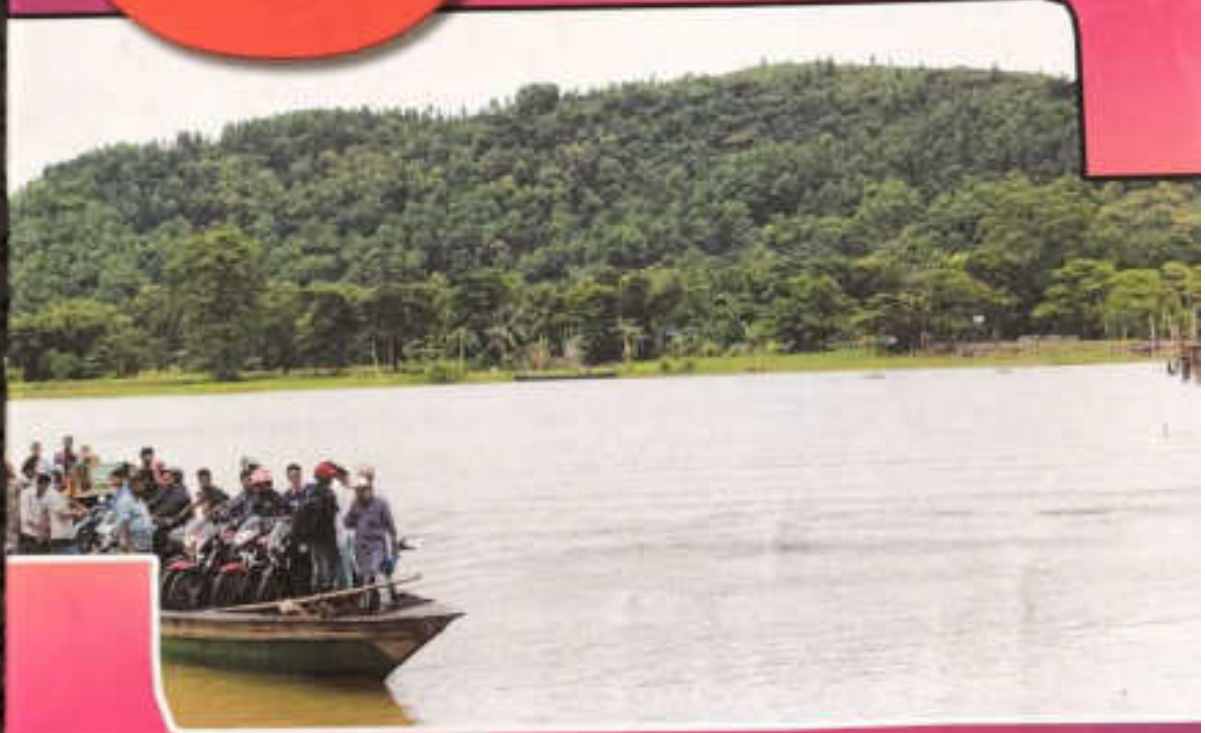
Translation as an art always serves the humanity in several parts of the word as a tool for communication between cultures and for the upgradation or empowerment of the concerned cultures. Nowadays the importance of the cult of translation of literary texts is being realized by the different sections of the global society. This is a very effective way of minimalizing the communicative gaps between different cultures. Translation of literary texts into English in India is constantly making the Indian readership aware of the wider perspective of the literatures of India. As English becomes an increasingly global language, more and more people become multilingual and translation becomes a crucial communicative activity. The traditional thinking about translation sees it as a poor copy of an original. But today translation is viewed as an act of invention that produces a new original in another language.

The concept of translation has a different orientation in the western culture. It is regarded as a secondary activity and its status is considered as lower than creative art. According to some early twentieth century scholars of translation 'neither the importance of translation nor its difficulty has been grasped' (Das 10). Translations of the classic texts were taken very seriously. Free translations were always prohibited. Sometimes for free translations the translators were executed. During the Renaissance it was considered heresy and protest. The western concept of translation is paradoxical and this complication of view begins with the contrastive opinion of the two Greek philosophers regarding creative art. Plato's objection to poetry is due to the fact that it distorts reality because it is thrice removed from reality. But this same creative art was not mere mimesis, that is, the imitation of the imitation of the shadows of reality as Plato observed but it was the creator of aesthetically pleasing structures in Aristotle's opinion.

Jaljali, Vol. 5 No.1 January - Jun, 2018 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India

Contents

Sl. No.	Title	Page No.
English		
1.	Editor's Note Dr. Md. Eakub Ali	7
2.	Translation of Bhabendra Nath Saikia's <i>The Hour before Dawn</i> and Some Problems Faced by the Translator, Dr. Md. Eakub Ali	8
3.	Mother Tongue Interference in the Learning of a Foreign Language like English Iddris Ali Ahmed	14
4.	On Mathematics Phobia, Dr. Atowar Rahman	18
5.	Role of Education in Women Empowerment with special reference to the Economy of Assam, Nazrul Islam	23
6.	Contribution of Sayyid Abul Hasan Ali Nadwi to the Development of Indo-Arab Language and Literature, Md. Hafijur Rahman	30
7.	Backward Children and Psychological Factors of Their Teaching Learning Process Seikh Sofiur Rahman	34
8.	Unity in Diversity, Abu Taher Siddique	38
9.	Higher Education in India: A Study on Globalization and Some Aspects Rofiqul Islam	42
10.	Freedom Struggle of India with Special Reference to Assam, Abdul Khaleque	46
11.	Concept of Judicial Review of the Supreme Court in the Light of Indian constitution, Bellal Hussain	52
12.	Brahmaputra Valley Islamic Society and Women Rights, Abdus Sobur	57
13.	Child Labour in Indian Context: An Analytical Study, Md. Hazrat Ali	63

Translation of Bhabendra Nath Saikia's *The Hour before Dawn* and Some Problems Faced by the Translator

Dr. Md. Eakub Ali
Asstt. Professor
Dalgoma Anchalik College
Dalgoma, Matia, Goalpara

Abstract

Translation as a human activity is very essential in a multilingual country like India. In this country thousands of languages used by crores of people serve the nation in developing the culture and literature of its own. Even though there are multiple languages spoken and written by the natives, India is characterised by 'unity in diversity'. This characteristic is an essential feature of the Indian literature/s as well. Multilingualism which requires translation practice for successful communication among different linguistic groups is a blessing for any multilingual country. In the case of a multilingual and multicultural country like India the study of literature should involve the notion of inter-literary process and a dialectical view of literary interaction. There are examples of literary texts being produced in different languages from the same culture background and at the same time there are texts being produced in the same language from different cultural contexts. For example, the upper middle class Assamese writers are creating literary texts in English, Assamese, Bengali, Bodo, etc. The upper middle class people from all over India with different language and culture contexts are creating texts in English. Several such complex phenomenon need to be explored to comprehend the scene of translation of literary texts into English in India and the problems faced by the translators in retaining the equivalence of meaning between the two texts.

Key Words: Equivalence, Communication, Translation, Culture, Multilingualism, etc.

Translation which is concerned with communication of meaning is an intimate human practice of rendering a work from one language into another. The main purpose of translation is to find full equivalence by transferring the meaning of a text originally written in one language belonging to a certain culture into a different language belonging to another culture. The transference of meaning of the Source Language Text (SLT) is done not only by offering the equivalent elements in the Target Language Text (TLT) but also by bringing the intended elements of meaning of the source language text into the text in the target language. In doing so the translator is expected to have the original genius to create a text in the target language with a very high level of efficiency in both the languages — the Source Language (SL) and the Target Language (TL). But while translating the source language meaning into the meaning of the target language retaining as much sense and equivalence as possible, the translator faces a number of problems and this conceptualises that total translation is not possible. The present paper deals with the problems faced by the translators in general and

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

**The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India**

Contents

Sl. No.	Title	Author	Page No.
English			
1.	Editor's Note	Dr. Md. Eakub Ali	7
2.	Voice of Women's Liberation in Kamala Das's Poetry: A Study,	Dr. Md. Eakub Ali	8
3.	Swami Vivekananda and His Philosophy of Religion: An Analysis	Dr. Saiful Rahman	14
4.	Some Facts of Women's Health in India,	Dr. Chan Miah Ahmed	17
5.	Mathematical Economics,	Abu Taher Siddique	20
6.	Feminine Sensibility and Kamala Das,	Abdul Khaleque	23
7.	A Society of Gandhi's Dream,	Abdul Jalil Talukdar	29
8.	Humanistic Philosophy of Rabindranth Tagore,	Gita Roy	33
9.	Gender Inequality in Education in India,	Md. Jakir Hussain	37
10.	Inflation and Economic Growth in India,	Md. Nazrul Islam	42
11.	Acid Attacks and Women,	Md. Shafikul Islam Khan	47
12.	Educational Status of Women in the Vedic Period,	Seikh Sofiur Rahman	51

Arabic

13	مساهمات الشاعر أحمد شوقي في الأدب العربي الحديث: دراسة تحليلية		54
----	--	--	----

Voice of Women's Liberation in Kamala Das's Poetry: A Study

Dr. Md. Fakuh Ali
Dalgoma Anchalik College
Dalgoma, Matia, Goalpara (Assam)

Abstract

Kamala Das, popularly known as Madhavikatti alias Suraiya Begum, occupies a prominent position as a poet of talent and artistry in the history of Indian English literature. She is a revolutionary poet who raised in poetry her voice rebelliously against the patriarchal dominance which is the causal factor of sub-ordination of women to men in the society. Kamala Das has been fiercely rebellious against the male section of the society for the emotional and psychological torture inflicted on her by her husband in marital life and by lovers in extra-marital relationship. The frequent betrayal by men and her agony resulting from such betrayal antagonized the poetic mind of Kamala Das against the patriarchal system of society. The revolt she expresses in her poetry is not only against the power politics in sexual relationship but also against women's passive acceptance of male superiority in the society.

Key Words: Revolutionary, Dominance, Dedication, Victimization and Empowerment

In the contemporary literary scenario, Kamala Das, one of the poetic trinity of Indian English Literature, the other two being Nissim Ezekiel and A.K. Ramanujan, occupies a very significant position as a rebel against the tradition of marginalization of women in the male dominated Indian society. Suffered from the crisis of subdued female identity in a custom-ridden, orthodox society dominated by men, Kamala Das is widely acclaimed as a revolutionary poet for having raised in poetry her voice rebelliously against the patriarchal dominance which is the causal factor of sub-ordination of women to men in Indian society. In order to demitish this citadel of age-old tradition of patriarchal supremacy over matriarchal section of the society, Kamala Das exploited her talent as a poet and denounced overtly in her poems the tradition that empowered the male to subject the women to subservience and circumscribe their individual rights. Since she started writing as a rebel in favour of Indian women and against male dominance, her voice tone and terror became predominantly feminist. In poem after poem Kamala Das has candidly and outrageously voiced her wrath and reaction against the patriarchal superiority and dominance that begot sex discrimination and led to marginalization of women in their social, cultural and familial relationships. The present paper intends to make a study of the fiercely feminine sensibility through some of the poems of Kamala Das in which she has projected a new device to liberate the women from the bondage of slavery in man dominated society in India in particular and in the world in general.

Born at Punnayurkulam of Malabar in Kerala on 31st March, 1937 in a respected poet family, Kamala Das [Madhavikatti] alias Suraiya Begum has established herself as a poet of revolt and women of sensibility. As a feminist writer, Kamala Das is riddled with emotions at the plight of the Indian women in a patriarchal society in which there is male dominance over the female, and her female consciousness cries out rebelliously seeking action. Kamala Das is a professed confessional poet who writes about love, sex and marriage— all well within her

Jaljali, Vol. 5 No.2 July-December, 2018 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India

Contents

Sl. No.	Title	Page No.
English		
1.	Editor's Note	7
2.	Marginalization, Gender Discrimination and Identity Crisis in the Plays of Mahesh Dattani	8
3.	Role of an Individual in the Prevention of Pollution	15
4.	Gifted or Genius Children and Psychological Factors of Their Teaching Learning Process	22
5.	Teaching English as a Second Language in India: Issues and Prospects	27
6.	Pratima Barua Pandey: The Queen Mother of Goalpariya Folk Songs	33
7.	Socialist Perspectives of Pandit Jawaharlal Nehru	37
8.	Children and Human Rights: A case study at the Baladmani Char – I of Goalpara District	40
9.	Mental Hygiene and It's Importance in Educational Institution	44
10.	Contributions of Srimanta Sankardeva towards the Economy in the Society	48
11.	Condition of the Indian Muslims during the 19 th Century: A Study with Special Reference to Education	52
12.	Humanity and Social Activity in the Dramas of Jyoti Prasad Agarwala	59
13.	Swami Vivekananda and Indian Nationalism	63
14.	Postcolonial-postmodern Perspectives in Amitav Ghosh's <i>The Glass Palace</i> : A Study	66
15.	Trade and Commerce in Goalpara Region in Assam: A Historical Study	71
16.	Rastra Bhasha Hindi	77

Teaching English as a Second Language in India: Issues and Prospects

Dr. Md. Eakub Ali
Assistant Professor
Department of English
Dalgona Anchaik College
Dalgona, Goalpara (Assam)

Abstract

In the age of globalisation English plays a predominant role in the field of communication in the world. At present English is taught in every nook and corner of the world. In India it has been enjoying the constitutional status of "Associate Official Language" for continued use for an indefinite period since 1963. As English is not the native language of India, it is considered the second language in the country. Teaching English as a second language helps the students to understand, speak, read and write the language in a positive way. The primary purpose of teaching English as second language is to develop the communicative skills for the expansion of basic needs and for basic interactive skills viz. listening, speaking, reading and writing. If we deal with the ongoing chaos in teaching English with seriousness, we can expect to raise the standards of teaching the language effectively in the country.

Keywords: Communication, Teaching, Skills, Learners and Standards.

India is the second largest populated country in the world, next only to China. In this country an estimated total population accounted to approximately 1.48 billion people living with a unique heritage of unity in diversity of multiple language, culture and ethnicity with 1652 spoken languages, 40 nationalised languages and only 18 official languages. Here, most of the languages have been learned and taught only where the particular language is spoken. English is a foreign language introduced formally to teach in India by Lord Macaulay in 1835. It is subsequently considered one of the Indian languages. Used as a common platform for many Indians in cross-linguistic situations, the English language serves as a link language for inter-state and inter-country communication. Keeping in view the importance of the role and function of English in India and abroad, it is being taught as a second language in the country. The present paper is an attempt to reflect the purview of teaching English as a second language witnessed by the non-native learners of the English language in Assam in particular and in India in general.

In the 21st century postmodern era, English is the most popular and widely spoken language in the world. Today the importance of English is so high in emerging global context that almost the whole of the world seems to have reached to a consensus to consider it the global lingua-franca. Therefore, the teaching of this language is inevitable in almost every nook and corner of the world irrespective of nationality, caste, creed or religion. Moreover,

Deepa Rani Das

ASStt. Prof. Department of Assamese

Volume 2 No. 1 Jul-Dec, 2015, ISSN 2395-762X

JALALI

A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences

Editor-in-chief

Julis Akhtal Naseeri

Editors

Prof. Md. Eakub Ali

Prof. Jalilur-Rahman Shabbir

Dr. Shajeda Khatun

The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India

VIVO T1x

Sofik Jul 20, 2023, 10:17

Contents

Sl. No.	Title	Page Number
1	Editorial, Prof. N.C. Bhoi	1
2	Teubodourian Impact on Shakespeare: A Study of 'The Two Gentlemen of Verona', Prof. N. C. Bhoi	2
3	'Voice of the Voiceless' in Mulk Raj Anand with special reference to 'Untouchable' and 'Two Leaves and a Bud', Prof. Abdul Jubbar	8
4	Indian Writings in English Translation: A Study of Historical Perspective, Prof. Md. Eakub Ali	17
5	Improving Quality of Life in Multi-Ethnic Society and Sustainable Development: A Case Study of Assam with Special Reference to Goalpara District, Prof. Nazrul Islam	23
6	Abbas Mahmud al-Aqqad as an Innovative Critic in Arabic Literature, Dr.M. Nurul Amin Sheikh	32
7	A Comparative Study of Academic Climate of Private and Provincialised Schools of Dhubri District, Assam, Prof. Hasanur Rahman	37
8	History and Historians of Undivided Goalpara District from 1826 to 1947: A Study, Prof. Mala Ghosh	43
9	Sericulture in Assam: An Overview, Prof. Anshuman Saikia	49
10	Higher Education under KKHSSOU Study Centres: A Study on Dibrugarh Town, Dibrugarh, Assam, Dr. Manashi Gogoi Borgohain	57
11	National Integration in India, Dr. Akbar Badaha	63
12	Indian English Drama and Mahesh Dattani, Prof. Elias Uddin Khalifa	67
13	God, Soul's Eternity and Expulsion of Lament in the Poetry of Robert Browning, Prof. Prasanta Pathak	73
14	Syed Abdul Malik in The Perspective of Life, Prof. Abdus Sattar	78
15	National Integration in India, Prof. Abu Shama Ahmed and Prof. Moriom Nessa	82
16	Impact of Globalization in Higher Education: A Study on Maharashtra, India, Prof. Baliram V. Pawar	91

vivo T1x

Sofik Jul 20, 2023, 10:17

17	Ethnic Violence in Assam: Its Solutions, Dr. Faraz Ali Ahmed	96
18	مساهمات مصطفى لطفي المنفلوطي في اللغة العربية والأدب العربي الحديث محمد جميل الرحمن شيخ	102
19	أحمد ذكي أبو شادي من رواد المدرسة الرومانسية في الشعر العربي المعاصر د. معراج أحمد معراج النديوي	109
20	الشعر العربي في الهند: نشأته وتطوره محمد مبشر أحسن	116
21	سيبويه حبله وأعمقه د. محمد توشاك عالم	126
22	تدريس اللغة العربية باعتبارها لغة ثانية د. محمد فضل الله شريف	131
23	ভট্টশৈল্যৰ বন্য শৈলী আৰু লবণহীন বন্য সাহিত্যত ইয়াৰ প্ৰভাৱ (কল্যাণ মহন্তৰ কথা বান্ধাৰণ উল্লেখ)। এচ এছ অৱাচন, ৩ ^৭ জাৰ্জিয়া খাতুন	139
24	শৰৎসৈল্যৰ একশল নাম-ধৰ্ম আৰু বৰ্তমান সমাজত ইয়াৰ প্ৰাসংগিকতা, তেনেদৰে কভা	145
25	লক্ষ্মীসৈল্যৰ বেতনকৰণৰ চূড়ীসংগ্ৰহ প্ৰকৃতি : এটি অৱচন, কল্পনা কল্পিত	150
26	সামাজিক অনুষ্ঠান লোকজাৰ আৰু অসমীয়া নৰী, বীৰিত্ৰি মাস	155
27	মহিলা সন্দীক্ষন আৰু উচ্চ শিক্ষা, Seikh Sofur Rahman and Md. Naser Ali	161
28	বেতনকৰণ 'সুৰকিত' লোক-সংস্কৃতিৰ সমল : এটি ৩ম অৱলোকন, দীপাবামী মাস	166

বেজবৰুৱাৰ 'সুৰভি'ত লোক-সংস্কৃতিৰ সমলঃ এটি চমু আলোচনা

শ্ৰীপাৰ্বতী দাস

সহকাৰী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ,

দলগৈয়া আঞ্চলিক মহাবিদ্যালয়, দলগৈয়া

সংক্ষিপ্তসংক্ষেপ:

আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ অগ্ৰদ্বৈত বিজ্ঞান সোকে বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ ব্যৱহাৰে মাতৃভাষাৰ শ্ৰীপুৰি সঞ্জন কৰিলে সেইজন যুগনায়ক সাহিত্যকাৰী বেজবৰুৱা আমাৰ চিন্তামগ্ন। ঊনবিংশ শতিকাৰ শেষত ১৮৮৯ খ্ৰীতে 'জোনাকী' আলোচনীৰ যোগেদি তেওঁৰ সৃষ্টিশীল প্ৰতিভাৰ স্ফূৰণ ঘটায়। তেওঁৰ সৃষ্টিশীল প্ৰতিভাৰ এক সুন্দৰ ফল হ'ল চুটিগল্প। পাশ্চাত্য সাহিত্যৰ অৰ্হিত চুটিগল্প নানা কৰিলেও তেওঁ আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যত চুটিগল্পৰ জনক। ১৮৯২ খ্ৰীষ্টাব্দৰ মে' মাহত প্ৰকাশিত 'জোনাকী'ৰ চতুৰ্থ বছৰ চতুৰ্থ সংখ্যাত স্থান পেৰা বেজবৰুৱাৰ 'সেউঠী' নামৰ গল্পটোৱেই অসমীয়া সাহিত্যৰ প্ৰথম চুটিগল্প। শব্দভৰ্তী সময়ত বেজবৰুৱাৰ অৰ্হিত কালত গল্পৰ তিনিখন সংকলন ক্ৰমে সুৰভি (১৯০৯), সাধুকথা কুঁকি (১৯১০), জোনাকী (১৯১৩) আৰু মৰলোৱাৰ ভাৱে অকুল চক্ৰ হাজৰিকাৰ সম্পাদনাত 'কেহৌকলি' (১৯৩৮) প্ৰকাশ হয়। এই তিনিখন পুথিত তিনিওবিধে অৰ্হিত গল্প সংকলিত হৈছে। সেয়ে হ'লেও তেওঁৰ সকলোবোৰ গল্পই চুটিগল্পৰ শাৰীতে উঠিব পৰা নাই। কিছুমান গল্পকাৰী ৰচনাই সাধুকথা ভবনত অৰ্হিত ভাৱে অবস্থান কৰিছে।

বেজবৰুৱাৰ সাহিত্যৰাজিৰ সামগ্ৰিক দৃষ্টি আছিল অসম আৰু অসমীয়া জাতিৰ জীৱনৰ শূন্যৰেখাৰ। সেই দৃষ্টি কেৱল অতীতমুখীয়া নাছিল, আছিল পুৰণি পৃথিৱীক নটক জোৱাৰ আকুল হেপাঁহ। সেয়েহে বেজবৰুৱাই অসমীয়া লোকসমাজৰ হিয়াৰ অমট্ট ফল সাধুকথাবোৰে বিক্ৰম হাঁহিব পৰা সংগ্ৰহ কৰি আনি মতৃনটক সজাই আমাৰ সমাজত বৰ্তি পৰিছিল। তেওঁৰ এই সাধুকথা চৰ্চাঃ এংগাৰী লোক সংস্কৃতিবিদৰ যে দৃষ্টি আছিল সেই কথা সহজে অনুমেয়। লোক সংস্কৃতিৰ প্ৰতি থকা গভীৰ দৃষ্টি আৰু অসমীয়া সমাজৰ প্ৰতি আঞ্চলিক দায়বদ্ধতা থকাৰ ফলত তেওঁৰ সাহিত্যৰ লোকসংস্কৃতিৰ বিষয়বোৰে এক গন্ধতপূৰ্ণ ছবিৰা গ্ৰহণ কৰিছে আনকি বেজবৰুৱাৰ ঘৰা ৰচিত চুটি গল্পৰ পুৰি সমূহৰো আমি এই লোক সংস্কৃতিৰ প্ৰভাৱ স্পষ্টকৈ দেখিবলৈ পাৰ্হ। আমাৰ প্ৰত্নতত্ত্ব আন্দোলন শতত বেজবৰুৱাৰ সুৰভি পুথিখনত থকা অসমীয়া সমাজত প্ৰচলিত লোক সংস্কৃতিৰ সমল সম্পৰ্কে আলোচনা কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হৈছে।

প্ৰস্তাৱনা:

সাহিত্যকাৰী লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা যুগান্তকাৰী অসমীয়া সাহিত্যিক সত্তাৰ দ্বিত্বত এক অন্যতম তেওঁ পুৰুষ। মৰল কলি, হেম মৰহটী, শকৰসেহ, মাধৱসেহ আদি কৰি সাহিত্যিকসকলে যিদৰে অসমীয়া সাহিত্য

ৰঙীী প্ৰতিষ্ঠিত কৰিলে মিক সেইবাবে ইয়াৰ পৰৱৰ্তী যুগত আমলধৰম জেকিয়াল ফুকন, হেমচন্দ্ৰ বৰুৱা, তপোভিৰাম বৰুৱা আদিয়ে সংগঠিত পৰা আমল অসমীয়া ভাষাত তেওঁসকলৰ নিৰ্মলৈ প্ৰতিষ্ঠিত উদ্ভাৱ কৰি আমি সকলো লগত নিৰ্মলৈ কৰি সজীৱনী তালিলে আৰু সেই সজীৱনী মন্ত্ৰত হেৰাল কৰি তুলিলে আমল বেজবৰুৱাৰে। সেয়েহে বেজবৰুৱা অসমীয়া ভাষাৰ বাবে অৰণীয় লুকাৰ।

আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ বিভিন্ন দিশত পোহৰ পোকাই বেজবৰুৱাৰ লক্ষ্যী সাহিত্য প্ৰতিষ্ঠাই আমল ভাষা সাহিত্যক সমৃদ্ধ কৰি তুলিছিল। তেওঁৰ আছিল একেবাৰে কবি, নাট্যকাৰ, গল্পকাৰ, সত্ৰুকথাৰ সংগ্ৰাহক, বাস্তু শিল্পক, শিশু সাহিত্যিক, তাত্বিক আলোচক। 'জেনাৰী' কাব্যত প্ৰথম বৰুৱাৰ প্ৰকাশ পোৱা 'সিঁতিকাই' (১৯২০) নামৰ প্ৰথমখনৰ যোগেদি বেজবৰুৱাই সাহিত্যিক জীৱন আৰম্ভ কৰিছিল। ইয়াৰ পিছত তেওঁৰ হাতৰ পৰা ক্ৰমে সৃষ্টি হৈছিল চুটি গল্প, উপন্যাস, শিশু সাহিত্য, কবিতা, গীতন চৰিত আদি।

১৯৬৪ চনত লক্ষ্মী পুৰিমাৰ সিনা গুইফৰ যুগত তপ লাভ কৰা বেজবৰুৱাৰ তৃতীয় মৌলিক প্ৰতিষ্ঠাৰ চৰমক হ'ল পাশ্চাত্য সাহিত্যৰ আৰ্হিত গঢ়িলে উঠা চুটিগল্প সমূহ। উনবিংশ শতিকাৰ শেষ ভাগত 'জেনাৰী' কাকতৰ বুকুত ছন্দ পোৱা 'সেউলী' নামৰ গল্পটোৱে প্ৰথম অসমীয়া সাহিত্যৰ চুটিগল্প। গল্পৰ ক্ষেত্ৰত বেজবৰুৱাই 'চুটিগল্প' নামটো ব্যৱহাৰ কৰা নাছিল। সত্ৰুকথা আৰু চুটিগল্পৰ মাজতো বিশেষ ব্যবধান কৰা নাছিল বাবে তেওঁৰ কোনো কোনো গল্প আধুনিকতাৰ শ্ৰেণী তপ সম্পন্ন আৰু কোনো কোনো গল্প সত্ৰুকথাৰ বোধ খৰা। সমালোচক সকলে বেজবৰুৱাৰ গল্পসমূহ সত্ৰুকথায় পৰিমাৰ্জিত আৰু পৰিমাৰ্জিত কল্প তুলি ক'ব খোজে।

সাহিত্য সমাজৰ দাপোন। কাব্য, নাটক, উপন্যাস, চুটিগল্প আদি সাহিত্যৰ ভিন্ন ভিন্ন দাপন মাজেদি সমাজ জীৱনৰ কল প্ৰতিফলিত হয়। সেয়ে কোনো এটা ভাষাৰ পুৰি এখন অধ্যয়ন কৰিলে সেই ভাষাটোৰ সেই সমাজ সমাজৰ বিভিন্ন কথাৰ আভাস পাব পাৰি। আমলি বেজবৰুৱাৰ প্ৰথম গল্প সংকলন 'সুৰভিত্তি' আদি পৰম্পৰাগতভাৱে চলি অহা বিশ্বাস, অন্ধবিশ্বাস, জাতিভেদ, উৎসৱ-পৰ্বণ, বঁকৰা যোজনা আদিৰ হাতৰ সেপিটল পাৰ্শ্ব। আমলি আলোচ্য আলোচনা প্ৰেক্ষণত বেজবৰুৱাৰ 'সুৰভিত্তি' তথা লোক-সংস্কৃতিৰ সমল সম্পৰ্কে আলোচনা কৰিবলৈ যত্ন কৰা হ'ব।

বিষয়ৰ পৰিসৰ

পাশ্চাত্য সাহিত্যৰ আৰ্হিত অসমীয়া সাহিত্যত উনবিংশ শতিকাৰ শেষ দশকত লক্ষ্মীমাৰ বেজবৰুৱাৰ হাতত চুটিগল্পৰ জন্ম হয়। তেওঁৰ ছাৰা ৰচিত চাৰিখন গল্পপুৰি হ'ল সুৰভিত্তি (১৯০৯) সত্ৰুকথাৰ কুৰি (১৯১০) জেনাৰীৰি (১৯১৬) আৰু ঠেহোকলি। 'ঠেহোকলি' অনুসন্ধান হাজৰিকাৰ সম্পাদনা কৰি অসমোত্তৰ ভাৱে প্ৰকাশ কৰিছিল। 'সুৰভিত্তি' বেজবৰুৱাৰ প্ৰথম চুটিগল্প সংকলন। আমলি আলোচনা প্ৰেক্ষণ বিষয়ৰ পৰিসৰত বেজবৰুৱাৰে 'সুৰভিত্তি'ত সন্নিবিষ্ট কৰা গল্পৰ আকাৰত আমল অসমীয়া সমাজত দেখা পোৱা লোক-সংস্কৃতিৰ সমল সম্পৰ্কে আলোচনা কৰা হ'ব।

মূল আশে

কোনো অনুসন্ধানী বিশেষ মৌখিক পৰম্পৰাত। চলি অহা বিশ্বাস, সত্ৰুকথা, উপন্যাস, বীত-মাত, যোজনা, বঁকৰ, এই সকলো বিলাকৰ সমাহাৰক লোকচাৰ লোক বিদ্যা বা লোক সংস্কৃতি আখ্যা দিয়া হয়। সেই

জনসংগঠিত পৰম্পৰাবদ্ধ বীতি-নীতি, উচ্চতৰ জীৱন যাত্ৰাৰ প্ৰতীকী ইত্যাদিও লোক সাধুত্বৰ চিত্ৰকৰণৰ প্ৰতি অসমীয়া চুটিগল্পৰ জনক লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা প্ৰমুখ্যে গল্পকাৰ সকলৰ সৰ্বস্বত সন্ধান, অন্বেষণৰ স্ৰেণীৰ অধিক প্ৰাচীণতাৰে ভাৰতবাসীয়ে কৃত হলেও তেওঁলোকে অসমীয়া সুলভ সাহিত্যিক প্ৰাচীনতা বিসৰ্জন লিখা নাই আৰু নিৰন্তৰ নোহোৱে। অসম দেশ, অসমীয়া মানুহ আৰু অসমীয়া সমাজ সাধুত্বিত তেওঁলোকৰ সৃষ্টি চৰ্চাল পৰিচালিত^১ সেয়ে বেজবৰুৱাৰ গল্পবহিত্তিক অসমীয়া লোক-সাধুত্বিত বাবে অসমীয়া উপাধান সমূহৰ প্ৰয়োগ লক্ষ্য কৰিব পাৰি। বেজবৰুৱাৰ গল্পত প্ৰতিফলিত হৈছে তেওঁৰ সমসাময়িক সমাজ জীৱনৰ জীৱন্ত চিত্ৰ। ৩০ সৰ্বোচ্চ নাম শৰ্মাৰ ভাষাত "উনবিংশ শতাব্দীৰ শেষ ভাগৰ ভাৱনমুখী, অস্থায়ীশূন্য, আঁচিয়াৰাৰ জাজসমনকাৰী নিম্ন মধ্য বিত্ত শ্ৰেণী, ইংৰাজ ব্যৱহাৰৰ দুৰ্নীতি পৰ্যায় আনোৱা শ্ৰেণী আৰু অল্প সাহসিকতাৰ অধৰ্ত্ত নিৰ্মজিত প্ৰতিবাদুগ্ৰাণ গাৰ্ভৰ নেতাসকলৰ নাটকীয় প্ৰত্যেক স্পন্দন বেজবৰুৱাৰ মন মৰ্মপৰ আছিল আৰু গল্পকাৰত তাৰ চিত্ৰ ব্যক্তাতক কণিত প্ৰকাশ হৈছে।"^২

বেজবৰুৱাৰ প্ৰথম গল্প সংকলন 'সুখিত্তি'ৰ প্ৰথম গল্প 'বীত্ৰা'ত শ্ৰীমন্তাপৰত বীত্ৰা শাস্ত্ৰৰ পাঠে ভাৰতীয় তথা অসমীয়া জন সমাজত প্ৰভাৱ পেলাওৱা ধৰ্মীয় পৰম্পৰাৰ কথা সৌৰবেই লিখে। অসমীয়া আৰ্য্য জীৱনৰ সত্যত অধিত ন্যমণ, বাতিপুৰাই গা-পা ধুই মেতি হুলাওৱা, মেতিৰ ওচৰত-ভাৰতত পাঠে কৰাৰ পৰম্পৰাৰ সমক হৰি এখন গল্পতিত ছন্দ পাইছে।

বেজবৰুৱাৰ আটাইতেইখন গল্প পুথিতেই জাত-পাতৰ বিচাৰে মূল বিষয় হিচাপে উঠি পাইছে। জাত-পাতৰ বিচাৰ ভাৰতীয় তথা অসমীয়া সমাজৰ অটীতৰে পৰা প্ৰচলিত হৈ আহিছে। নিত্ৰিকিনী সেৱী বা ব্যৱহাৰী 'বিনী' নামৰ গল্পটোৰ মাজেৰে বিচাৰে ছবিখন স্পষ্ট কৰত প্ৰতিফলিত কৰিছে। একেখন পৰিৱেত হিন্দু-মুছলমান সকলোৱে বৰঙণি কৰে। কিন্তু মুছলমানৰ ঘৰত হিন্দু মানুহে খোৱা-বোৱা কৰিব নোৱাৰে, কৰিলেই জাত ব্যা। নিত্ৰিকিনীয়ে মুছলমান মানুহৰ ঘৰত অসমীয়া লক্ষ্মীনাথৰ সৈতে চিনৰ পাচল খোৱা কথাটো সমাজৰ সকলোৱে জ্ঞানভাৱে হেৰোৱা তেওঁলোকক সমাজে এখৰীয়া কৰিব লুগি ছত খাই লিখুয়ে নিজৰ সাত বহৰীয়া হেৰোৱা নিত্ৰিকিনীক পুহতাল কৰালৈ বাধ্য কৰাৰে। গল্পটোৰ সমসাময়িক সমাজখনৰ জাতি-ভেদ প্ৰধান বিষয়টো গল্পটোৰ নৰী ছবিত নিত্ৰিকিনীয়ে নিজেই কৈছে- "আমাৰ দেশখন আৰ্হেই বালে। জাত-জাতকৈ ইটোকে-নিটোক খিগাই, হিন্দু, মুছলমান লুগি এটা বৰ্মৰ মনুহে খালটোক ৰেই ৰেই কৰি মিছাতে আমাৰ দেশখন 'জনাৰামে' নিলে। যাৰাৰ আৰে সকলো জাতৰ সকলো ধৰ্মৰ মনুহ সমান হাবুৰ"^৩

অসমীয়া মানুহৰ জাত-পাতৰ নামত প্ৰচলিত ধৰ্মীয় পৰম্পৰাৰ ছাপ 'লক্ষ্মীনাথৰ ছেতা' গল্পটোৱে দৰ্শিত কৰিছে। শূনিৰ মনুহে বধা জাত খোৱাৰ কাৰণে লক্ষ্মীনাথৰ জাত গ'ল আৰু ৰাইজে এখৰীয়া কৰিলে। অন্যত তেওঁ এদিন বলিয়া হ'ল। আকৌ সেই সমাজৰে নতৰীয়া সকলে লক্ষ্মীনাথক নিলে জীৱন নাম আমাৰেতে উচ্চ সমাজখনে নিলে মৃত্যুসম হুগুণ। সমাজৰ জাত-পাতৰ কু-সাধাৰে কেনেকৈ একোজন মানুহৰ জীৱন জয়বৰ হ'ব পাৰে সেই কথা গল্পটোৰ মাজেৰে দৰ্শিত কৰিছে। আমাৰ সমাজত যকা পৰাচিত প্ৰথম পৰম্পৰাৰ গল্পটোৰ মাজেৰে দৰ্শিত কৰিছে। "যতে যকা উচিত হতে যতে। অশালক পাকত বামুণে জোমৰ হাতে ভাৰ খালেও তেওঁৰ জাত নহাৰ। যোৱা উচিত নহাৰ। হিন্দু ধৰ্ম উলল ধৰ্ম। অপেনা সকলোৱে তাৰ ধৰ্ম বৃণুতি তাক অনুমাৰ পাৰিছে।"^৪ এনে বৰণ

সময়ৰে বাণীও গল্পটোৰ মাজেৰে প্ৰকাশিত হৈছে।

'অতিৰাম' নামৰ গল্পটোৰ মাজেৰেও অসমীয়া সমাজত প্ৰচলিত জাতি বিভাজনৰ পৰম্পৰা বৰ্তি ধৰিছে। সিহঁত খ্ৰীষ্টানীকৰণ হোৱাৰী তিলকাৰ ৰূপ সৌন্দৰ্য্যত মুগ্ধ হৈ চহায়ে বিয়া কৰাবলৈ মন মেলাত যুগে বিধি কৰা নাহি ধৰিছে তাৰ মাকে দিয়ে অসমীয়া সমাজৰ ধৰ্মীয় পৰম্পৰাৰ কথা স্পষ্টকৈ বুঢ়ী উঠিছে- "তুমি চুই কৰ্ত্ত হাত নিবলগীয়া কথা। আমি বামূল মানুহ, হিন্দু মানুহ শুভ, আমি এনে কাম কৰিলে ভাল খাম শুভ। আমাৰ জাত-কুল খাম শুভ।" ৫

ধৰ্মীয় পটভূমিত বৰ্তিত বেজবৰুৱাৰ অম এটি গল্প 'স্বাভাৱ'। পূৰ্বলি কালত ভাৰতীয় সমাজ ব্যৱস্থাৰ বাধ্য বিবাহৰ প্ৰচলিত ছবিখন ইয়াত উল্লেখ্য হৈছে। সৰুতে বাল্য বিয়া হোৱা নন্দিনী নামৰ ছোৱালীজনীৰ এমাহ নৌহওঁতেই 'আমীৰ মৃত্যু' হ'ল। মৃত্যুৰ পিছত এগৰাকী বিয়া কৰাই অসমীয়া লোক পৰম্পৰাৰ ছবিখন বৰ্তি ধৰিছে এইদৰে - "..... পেহী আৰু বুঢ়ী বেটীজনীয়ে মোক কৰাৰে চিতৰলৈ মানি লৈ গৈ মোৰ হাতৰ পৰা শব্দৰ আৰু লোৰ আৰু সোণৰ বাল্য সোণোকেই কলে আৰু কণ্ঠ্যলৈ সেন্দূৰ মছি বি কলে যে, মই সেইবোৰ আৰু পিছৰ নেপাত কৰল মোৰ 'আমী' মৰিল।" ৬ অসমৰ লোক সংস্কৃতিত ভূত-প্ৰেতৰ যি বিশ্বাস সেই বিশ্বাসৰ ছবিখন গল্পটোৰ মাজেৰে সমাক ৰূপে বৰ্তি ধৰিছে।

অম এটি গল্প 'মাই-মালতী' গল্পটোৰ মাজেৰেও অসমীয়া সমাজত প্ৰচলিত জাত-পাতৰ ছবিখনকেই উল্লেখ কৰিছে। মাধৱৰ সোণক বিক্ৰমপুৰৰ বহাল আৰু মাক অসমীয়া। বাপেকৰ মৃত্যুৰ পিছত মাধৱে অসমীয়া কলিতনী ছোৱালী এজনী বিয়া কৰাই অসমীয়াৰ সন্ত শৰণ লৈ "নাম কৰা শুনি চাৰি পোতা" অসমীয়াৰ শৰীত উঠিছিল। ইয়াতে অসমীয়া সমাজ সংস্কৃতিৰ বাহক সন্ত শৰণ লোৱা উল্লেখ কৰা আৰু গল্পটোৰ মাজেৰে প্ৰকাশ পাইছে।

'জাতিৰামৰ জাত' গল্পটোতো জাত-পাতৰ কথাই বিস্তৃত ভাৱে বৰ্তি ধৰিছে যদিও ইয়াত বেজবৰুৱাৰ মৃত্তিকাগী আছিল সংস্কৰনুলক। গল্পটোত জাতি ভেদ প্ৰথাৰ মূল ঐতিহ্য বিচাৰ কৰি সেই ঐতিহ্য জালৈ কাটি লোক সমাজত ই কেনে সংকীৰ্ণ ৰূপত দেখা গিলে তাকেই গল্পটোৰ মাজেৰে প্ৰকাশ কৰিছে।

'মলক শুইন শুইন' গল্পটোত অসমীয়া লোক সমাজত পৰিচাল কৰা সাজ-পাৰ আৰু 'শ্ৰদ্ধা'ৰ্ম্মত ওপজা প্ৰেম' গল্পটোত অসমীয়া গাৰ্বলীয়া কৃষিজীৱি সমাজত সাতনীৰ পৰম্পৰাগত সাজ-পাৰৰ ছবিখন প্ৰকাশ কৰিছে।

অসমৰ লোক জীৱনৰ মানা বিহু সমল বেমে, গ্ৰাম্য পৰিবেশ, উৎসৱ-পাৰ্শ্বন, সামাজিক প্ৰথা, কু-প্ৰথা, বৃত্তি, ধৰ্ম, সমাজৰ উন্নতি, অৱনতি, খণ্ড, ধৰ্মীয় পৰম্পৰা আদি কেওঁৰ গল্পসমূহত প্ৰকট হৈ উঠিছে। যেনে- মাধৱ নিছত গা বুই মেজি অসোৱা (বীতা), ইন (মিজাকিনী মেৰী বা কাতোমা বিবি), নোকাই হোলনি বিয়া (চিৰিভিৰিৰ পৰা খণ্ডৰ সাহ), মুঠাৰ কঠ, কাঠৰ হেটুলীয়া ঠাণ্ডা, কেঁচা মেৰী আলু, কঠ আলু, মলতা চাউল, মলপু চাউল, কৰুৱা বিট, বৰা চাউল, পিঠা আদিৰ ব্যৱহাৰে অসমীয়া জাতীয় জীৱনৰ বৰুৱাটো উল্লেখ কৰি কুশিছে।

অসমীয়া লোক সমাজৰ লগত বেজবৰুৱাৰ আছিল গভীৰ সম্পৰ্ক। অসমীয়া সমাজত সৰুতে ব্যৱহাৰ হোৱা বিবিৰ প্ৰয়োগ, প্ৰথম, জুৰুৱা ঠাট, খণ্ড কাপাৰ প্ৰয়োগ কেওঁৰ ৰচনা সজাৰে এক অন্তৰ্গত বিশ। যেনে- নমো নমো পৰিষ্কাৰ, কুৰুৰে চুপে বাহী গাৰ, হাত নাহিকিয়া জিহা মতে কিনা, সাত পুৰুষত নহ'ল গাই কৰীয়া লৈ

বীৰ্যবলৈ যায়, নুবুৰে মানে বাবা, নমৰে মানে চাৰা; খাইব খৰলৈ যাম, দুই হাতে খাম, বিধাতাই বোলে মই নিচে
 লিচে যাম; এশ গৰু মাৰিলে বাঘৰো মৰণ, ইকুল সিকুল দুইকুল যাব, সোপায় নমা, আদাৰ বেপাৰীৰ জাহাজৰ
 দৰে, বৰলৰ বাহত জুই লিয়া, কিনা মেখে বজ্জপাত, কোটাপুটি লগা আদি প্ৰয়োগত অসমীয়া ভাষা পৰম্পৰাৰ
 নিশাটো উজলি উঠিছে।

অসমীয়া সনাতনৰ সোণ জাটী সমূহ আতুলিয়াই তাক নিৰ্মূল কৰাৰ প্ৰয়াস বেজবৰুৱাৰ ৰচনাৰলীন বৈশিষ্ট্য।
 বেজবৰুৱাই সমকালীন সমাজ জীৱনৰ পৰা গল্পৰ বিষয়বস্তু আহৰণ কৰি সেই সমতৰ অসমৰ সামগ্ৰিক প্ৰতিচ্ছবি
 ফুটাই তুলিব বিচাৰিছিল। উনবিংশ শতিকাৰ সাধাৰণ লোকৰ জীৱন প্ৰণালী, বীতি-নীতি, আচাৰ-ব্যৱহাৰ ক্ৰিটিছলৈ
 শাসনৰ ফলত আপোন পৰিচয় পাহৰা অসমীয়া সমাজখন, বিশ্বাস, অন্ধবিশ্বাস, কু-সংস্কাৰ, অতিভেদ আদিয়ে
 বেজবৰুৱাৰ গমত বিশেষ ভাৱে স্থান লাভ কৰিছে।

সহায়ক গ্ৰন্থ:

- ১। ভট্টাচাৰ্য্য, ড॰ বসন্ত কুমাৰ্য্য: অসমীয়া চুটিগল্পৰ সুবাদ, পৃ: ৮৫।
- ২। শৰ্মা, ড॰ সত্যেন্দ্ৰ নাথ: অসমীয়া সাহিত্যৰ সৰ্বস্বত্বক ইতিবৃত্ত, পৃ:
- ৩। বেজবৰুৱা, লক্ষ্মীনাথ: সুৰতি, পৃ: ১৬।
- ৪। প্ৰাগোক্ত গ্ৰন্থ, পৃ: ৩০।
- ৫। প্ৰাগোক্ত গ্ৰন্থ, পৃ: ৩৮।

Jaljali, Vol. 5 No.2 July-December, 2018 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India

vivo T1x

Sofik Jul 20, 2023, 10:18

Contents

Sl. No.	Title	Author	Page No.
English			
1.	Editor's Note	Dr. Md. Eakub Ali	7
2.	Marginalization, Gender Discrimination and Identity Crisis in the Plays of Mahesh Duttani	Elias Udlin Khalifa	8
3.	Role of an Individual in the Prevention of Pollution	Hakim Ali Pramanik	15
4.	Gifted or Genius Children and Psychological Factors of Their Teaching Learning Process	Seikh Sofur Rahman	22
5.	Teaching English as a Second Language in India: Issues and Prospects	Dr. Md. Eakub Ali	27
6.	Pratima Barua Pandey: The Queen Mother of Goalpariya Folk Songs	Chan Miah Ahmed	33
7.	Socialist Perspectives of Pandit Jawaharlal Nehru	Dr. Abdus Sobur	37
8.	Children and Human Rights: A case study at the Baladman Char – I of Goalpara District	Mala Ghosh	40
9.	Mental Hygiene and It's Importance in Educational Institution	Md. Jakir Humain	44
10.	Contributions of Srimanta Sankardeva towards the Economy in the Society	Abdus Sobir Hazorika	48
11.	Condition of the Indian Muslims during the 19 th Century: A Study with Special Reference to Education	Shahidur Rahman	52
12.	Humanity and Social Activity in the Dramas of Jyoti Prasad Agarwala	Shaju Ahmed	59
13.	Swami Vivekananda and Indian Nationalism	Sudarshan Roy	63
14.	Postcolonial-postmodern Perspectives in Amitav Ghosh's <i>The Glass Palace</i> : A Study	Khurshid Fatekul Ikram	66
15.	Trade and Commerce in Goalpara Region in Assam: A Historical Study	Dr. Nazrul Islam	71
16.	Rashtra Bhasha Hindi	Abdur Rahim Akand	77

Sl. No.

Title

Arabic

1.	مساهمات أحمد شوقي في الأدب العربي الحديث: دراسة تحليلية	81
----	---	----

Assamese

1.	ওপাতিবাহ বৰুৱাৰ 'ৰাম নৰসিং' আৰু হেমচন্দ্ৰ বৰুৱাৰ 'কানীয়াৰ কীৰ্তন' নাটক: এক তুলনামূলক আলোচনা	87
2.	অনন্ত কপালি কৃত 'কুমৰ হৰণ' কাব্যত অসমৰ লোক সংস্কৃতিৰ চিত্ৰ	93
3.	আধুনিক অসমীয়া গল্পকাৰ হৈছে আব্দুল মালিকৰ গল্পত মানবত্ব: এক বিশ্লেষণাত্মক আলোচনা	97
4.	স্বাধীনতা আন্দোলনত অসমীয়া মহিলাৰ ভূমিকা: এক চমু অধ্যয়ন	101

ISSN 2385-762X

অনন্ত কন্দলি কৃত 'কুমৰ হৰণ' কাব্যত অসমৰ লোক সমাজৰ চিত্ৰ

শ্ৰীশাকৰী দাস

সহকাৰী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিদ্যালয়
মলগোমা স্বাক্ষৰিত মহাবিদ্যালয়, মলগোমা

সংক্ষিপ্তসংক্ষেপ

বৈষ্ণৱ যুগৰ আত্মশৰীৰ কবি চন্দ্ৰ ভাৰতী বা অনন্ত কন্দলিৰ 'কুমৰ হৰণ' কাব্যখন প্ৰাচীন অসমীয়া কাব্য
জন্যতৰ এক উল্লেখযোগ্য আয়তন। কাব্যখনৰ মূল কাহিনী ভাষা হৰিণেশ, ভাণ্ডাৰত আৰু উৰা পৰিষ্কাৰৰ পৰা কথা বহু
গ্ৰহণ কৰিছে যদিও তাৰ লগত অকীৰ্ত্ত বহু সন্নি সৰ্বব্যাপক পাঠক-স্ৰোতাৰ বাবে আকৰ্ষণীয় কৰি তুলিছে। কাব্যখনত
অনন্ত কন্দলিয়ে সেই সময়ৰ সমাজখনৰ বিভিন্ন দিশ সুন্দৰকৈ চিত্ৰিত কৰিছে। সাহিত্যিক সমাজ জীৱনৰ প্ৰতিচ্ছবি
বোলা হয়। কোনো শিল্পী বা সাহিত্যিকে সমাজ নিৰূপক হৈ সাহিত্যে জ্ঞান কৰিব নোৱাৰে। সমাজ আৰু ব্যক্তি
নিৰীক্ষা আত্মীয়তাৰ দ্বাৰা জড়িত। ব্যক্তিৰ সৃষ্টিত তেওঁৰ অভিজ্ঞতাৰ ক্ষেত্ৰ অকণ্ঠে সামাজিক জীৱনৰ দ্বাৰায়ো সৃষ্টি
মাৰে আৰু ইয়াৰ প্ৰতিফলন ঘটে সাহিত্যৰ মাজেৰে। অনন্ত কন্দলিৰ 'কুমৰ হৰণ' কাব্যখনো ইয়াৰ ব্যতিক্ৰম নহয়।
তেওঁৰ কাব্যখনৰ মাজেৰে সেই সময়ৰ সমাজখনৰ বিভিন্ন দিশ যেনে- বিবাহ সম্পৰ্কীয়, জ্যেষ্ঠত্বৰ প্ৰতি কৰা
সম্মান প্ৰদৰ্শন, বিভিন্ন অসংকাৰ, লোকবিশ্বাস, বিভিন্ন প্ৰবাদ-শব্দৰ ব্যৱহাৰ আদিৰ প্ৰয়োগে কাব্যখন একেধাৰে অকণ্ঠে আৰু
সামাজিক কৰি তুলিছে। কাব্যখনত প্ৰতিফলিত হোৱা সমাজৰ উক্ত দিশসমূহ আলোচনা কৰি সেই সময়ৰ সমাজৰ
প্ৰতিচ্ছবি দাঙি ধৰাৰ প্ৰয়াস কৰা হ'ব।

আবহুতি

শাকৰী যুগৰ বৈষ্ণৱ কবিসকলৰ চিত্ৰকৰ অনন্ত কন্দলি মহাপুৰুষ শাকৰদেৱৰ আনন্দৰ দ্বাৰা অনুপ্রাণিত হোৱা
এগৰাকী সার্থক কবি। তেওঁৰ পিতৃ বহুপাঠক ভাণ্ডাৰত শাস্ত্ৰত বিশেষ গুণপতি থকা লোক। অনন্ত কন্দলিৰ পিতৃস্বত
নাম আছিল হৰিচন্দ্ৰ।

ব্যাকৰণ শাস্ত্ৰত পাৰ্শ্বতালিৰ বাবে সীচন্দ্ৰ ভাৰতী উপাধি লাভ কৰে। তৰ্ক শাস্ত্ৰত পটুতাৰ বাবে অনন্ত কন্দলি
আৰু ভাণ্ডাৰত শাস্ত্ৰৰ পাণ্ডিত্যৰ বাবে ভাণ্ডাৰতভাৰ্য বা ভাণ্ডাৰত ভট্টাচাৰ্য উপাধি লাভ কৰে-

"বহু পাঠক নামে পণ্ডিত শৰম।

ভাণ্ডাৰত শাস্ত্ৰে দাৰে আছিল বিক্রম।।

শ্ৰী হৰিচন্দ্ৰ নামে তাহান সজ্জিত।

ব্যাকৰণ পঢ়ি নাম শ্ৰী চন্দ্ৰ ভাৰতী।।

তৰ্কত লভিলা নাম অনন্ত কন্দলি।

ভাণ্ডাৰত আচাৰ্য পদবী তৈল কৰী।।"

বৈষ্ণৱ যুগৰ অন্যতম প্ৰতিভাবান কবি অনন্ত কন্দলিৰ কান্দাৰাজি বশম বহু ভাণ্ডাৰতৰ পৰা ভাৰতী, ভাণ্ডাৰত,
কুমৰ হৰণ কাব্য, মৰ্তী হৰণ বহু, সীতাৰ প্যাঠাল প্ৰবেশ কান্দাৰাজীয়ে বৈষ্ণৱ সাহিত্যৰ পৰিপূৰ্ত্তি সাধনত যথেষ্ট
সহায়তা কৰিছে। আমাৰ আলোচ্য 'কুমৰ হৰণ'ৰ কাহিনীভাগ মূলতঃ ভাণ্ডাৰতৰ কন্দলিৰ প্ৰতিষ্ঠিত যদিও হৰিণেশ

আৰু নীত্যাৰ্থক কবিৰ 'উষা পৰিণয়'ৰ কিছু কিছু উপাংশ আৰি 'কুমৰ হৰণ'ৰ কাহিনীভাগ কন্য কৰিছে। অৱশ্যে আৰু কাহিনী সুসংগত কৰিবলৈ অনন্ত কন্দলিয়ে নিজস্ব সংযোগ কৰি কাহিনীভাগ নিটোল কৰি তুলিছে। অৱশ্যে আৰু কাহিনীৰ মাজত লুকাই থকা বৈষ্ণৱ আদৰ্শ আৰু মতবাদসমূহ, ছন্দ বিশেষে সহজ-সবল আৰু প্ৰাঞ্জলভাৱে চমুকৈ পঢ়ি কৰি কাব্যখন অনুভৱাই কৰি তোলাৰ উপৰিও অসমীয়া সমাজৰ অতি নিখুঁত ছবি এখনি নিজস্ব কলত আঁকল কৰিছে। মধুৰ কাহিনী এটাৰ ওপৰত লৌকিকতাৰ পৰল পৰি জ্যোতিছমান হৈ উঠা অসমীয়া জন জীৱনৰে পৰিচিত পোৱা যায় তাকে আলোচনা কৰিবলৈ যত্ন কৰা হৈছে।

পদ্ধতি:

কৰ্মনাট্যক আৰু বিদ্ৰোহপাণ্ডিত এই দুয়োটা পদ্ধতিৰে বিষয়বস্তু বিশ্লেষণ কৰিবলৈ যত্ন কৰা হৈছে।

উদ্দেশ্য:

অনন্ত কন্দলিৰ 'কুমৰ হৰণ' কাব্যখনত মহাযুগীয় অসমীয়া সমাজখনৰ বিভিন্ন দিশ ঠাইবোৰই আলোচনা কৰাই প্ৰৱৰ্তনৰ উদ্দেশ্য।

বিষয়বস্তুৰ আলোচনা:

শতাব্দী দুটাৰ কবিসকলৰ সাহিত্য কৰ্মৰ আত্মবলত এক অধ্যাত্মিক আদৰ্শ নিহিত হৈ আছে। অগাধৰী বৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ বিভিন্ন দিশ আৰু তত্বসমূহ সহজ-সবল ভাষাত ব্যাখ্যা কৰি জনসাধাৰণক ভক্তিৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত কৰাই আছিল তেওঁলোকৰ কাব্য সৃষ্টিৰ মূল অনুপ্ৰেৰণা। গতিকে সমাজ জীৱনৰ সোম-ঐতি বা আচাৰ-ব্যৱহাৰ ব্যক্ত কৰা তেওঁলোকৰ মুখ্য উদ্দেশ্য নাছিল। ধৰ্মীয় ভেতনৰ প্ৰকাশৰ বাবে কলত প্ৰাৱৰ্ণ্য বৈষ্ণৱ কবিসকলৰ সাহিত্যত সমাজ জীৱন হৈ পৰিছিল উপেক্ষিত। কিন্তু, 'কুমৰ হৰণ' কাব্যৰ প্ৰণেতা অনন্ত কন্দলি আছিল এই ক্ষেত্ৰত ব্যতিক্ৰম। অনন্ত কন্দলিয়ে কাব্য কাহিনীৰ মাজত লুকাই থকা বৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ আদৰ্শসমূহ পঢ়ি পৰাৰ লগতে মহাযুগীয় অসমীয়া সমাজ জীৱনৰে সূক্ষ্ম পৰিচয় দি গৈছে।

বাল্যসূৰে গণি পঢ়ি উষাৰ নাম কথা অনুষ্ঠানটি সৰ্ব ভাৰতীয় জীৱন কৃত্তৰ এটি অন্যতম সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান

'গণি পঢ়ি তম পায়ে উষা নাম ফেল'

ভাৰতীয় আদৰ্শত নাৰী গিমানেই মহৎ মহৎক কিয় সদায় পুৰুষৰ অধীন -

'দিনিত কালে নাৰী নোহে স্বতন্ত্ৰী / সেইবাবে বিয়াৰ পূৰ্বে নাৰী চৰিত্ৰটো হ'লে নাৰীৰ কি গতি হ'ব পাৰে
তাবো আভাস কৰাখনত পোৱা যায় -

'নতু বিয়া দেখে কন্যা যদি নষ্ট যায়।

ইহলোক পাশ পৰলোকে নষ্ট পায়।'

.. ..

'জিউ মুক্কা হৈলে পিতৃ চণ্ডাল সমান' - কন্যা-পিতৃৰ সম্বন্ধ সম্পৰ্কীয় এনে সামাজিক চিত্ৰ সৰ্ব ভাৰতীয় সামাজিক জীৱনৰে পূৰ্ণ।

আমেৰ সমাজ জীৱনত থকা সৰ্বীহৰ আত্মীয়তা উষা আৰু চিত্ৰলেখাৰ সৰ্বীহৰ মাজেৰে আভাস পোৱা যায় -

'উষা চিত্ৰলেখা দুই হক্কে গাশ সৰী।

শয়মে ভোজনে একেলগে দুই সৰী।।

নক্কেলো নাভায়ে দুই দুহাছো না দেখি।'

শব্দৰেক, ডাই শব্দৰেক অৰি জ্যোতিছমান আপৰ বোৱাৰীয়ে ওৰনি সোৱাৰো আমেৰ সমাজত প্ৰচলিত এক

বিশেষ পৰ্যাপ্তৰ। সমাজ সচেতন কৰি অমৃত কল্পনিয়ে কেওঁৰ কাব্যখনৰো সমাজ জীৱনৰ এনে ডিঙি বুটাই তুলিছে। কাব্যখনত উৰাই ডিৱলেখাৰ পটত কামৰূপক দেখি মুগ্ধ কাব্যৰ সৈতে -

“শাঙে কামৰূপক দেখিল কৃষ্ণ পাশে।
মাখে বস্ত্ৰ দিয়া শাঙে কাম নাহাৰে।।”

অসমীয়া নাৰীৰ বেশ-দুৰা তথা যা-অলংকাৰৰ সুন্দৰ বৰ্ণনা কাব্যখনত পোৱা যায়। তিব্বেটৰ বিভিন্ন অ-অলংকাৰ যেনে- পছমতি, অৰ্ঘটম, চেওঁ, অৰ্ণি, আতুৱী, বীৰ, কুতল, বাক আদি অলংকাৰ প্ৰয়োগৰ অক্ষয়লত প্ৰাচীন অসমীয়া কবিতাৰ ডিঙি পোৱা যায়।

প্ৰাচীন কালত অসমীয়া লোকসমাজত প্ৰচলিত ভেঁৰি বিয়া, বস্ত্ৰ-বস্ত্ৰ আৰু মাজৰ গঢ়াৰ কৰা ডিৱলেখাৰ পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ সহজে অনুমান কৰিব পাৰি -

ঘাঘ পৰিহৰি সিহে কাম কৰি
কৰা বৰ আশেখট।।
এতি সিহে মায়া কুহুগৰ কন্যা
ঘৰি লগত সৰ্ব কৰা।
সৰ্ব পৰিহৰি এতি কাম কৰি
ধৰিলেও নতুল মায়া।।

বিভিন্ন অসমীয়া বান্দা সামগ্ৰী আৰু ভিন্ ভিন্ ব্যৱস্থাৰ উল্লেখত টোৱাৰ আঙা, পকা চেতেলী, পাৰ, খাটী, কাহ, বকালী, শোল, ইলিশ আদি ভিন্ ভিন্ বান্দা সামগ্ৰীয়ে সামাজিক সমাজৰ অভিব্যক্তিৰে বুজায় -

“আহা লোক নী জিবা মৰিক মিন।
ভাৰিলে কামিৰ মাসে বাখৰে বজিল।।
.. ..

‘কামিৰ মাসে সৰে বিয়াৰ ফোনি।
বজামুলে বৰহৰ মাসে বিহোপন।।’

“মজি আৰু কুৰিগো কোথাৰ জিবা কুল” নাম কবিতাৰ ঘাৰ পোৱাৰ পূৰ্বে আৰু-কুলৰ বিয়া কৰাও অসমীয়া সামাজিক জীৱনৰ লক্ষণ।

অসমীয়া সামাজিক আৰু ধৰ্মীয় আচাৰ-অনুষ্ঠানত কামোলা-পাৰৰ ব্যৱহাৰে অপৰিহাৰ্য। কামোলাৰ ব্যৱহাৰে আছিল তাৰে আচাৰ কাব্যখনৰ মাজেৰে পোৱা যায় -

“কামোলাৰ অস্ত্ৰে দুয়ো আচাৰ তৈলগু।
কামুৰি আতুল কুৰি শয়াক তৈলগু।।”

অসমীয়া সমাজত প্ৰচলিত খেতবাৰা, টেলমা বীৰকা-কামোলা-পটুৰ আদিৰ প্ৰয়োগো পোৱা যায়। উল্লেখ কৰি অমৃত কল্পনিয়ে লোক কণ্ঠ অনুকূলে কন্যা কৰা কাব্যে হঠাতে কাব্যখনত অসমীয়া সমাজ জীৱনত উল্লেখিত কামোলা-পটুৰ উল্লেখ খাইছে -

“খুৰ কাই নহুও কৰা অনুতৰ ভোগ।
.. ..

অনুতৰ এৰি কোনে খাব নাটী খাই।
.. ..

হাতে পাই বন্ধাইল কাই কোনে মিনি।
হালহাৰ কুঠাৰ হামিলে কোনে মিনি।।

Jaljali, Vol. 6 No. 1 January-June, 2019 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

**The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India**

Sofik Jul 20, 2023, 10:19

Contents

Sl. No.	Title	Page No.
English		
1.	Editor's Note	7
2.	Voice of Women's Liberation in Kamala Das's Poetry: A Study.	8
3.	Swami Vivekananda and His Philosophy of Religion: An Analysis	14
4.	Some Facts of Women's Health in India.	17
5.	Mathematical Economics.	20
6.	Feminine Sensibility and Kamala Das.	23
7.	A Society of Gandhi's Dreams.	29
8.	Humanistic Philosophy of Rabindranath Tagore.	33
9.	Gender Inequality in Education in India.	37
10.	Inflation and Economic Growth in India.	42
11.	Acid Attacks and Women.	47
12.	Educational Status of Women in the Vedic Period.	51

Arabic

13.	مساهمات الشاعر أحمد شوقي في الأدب العربي الحديث: دراسة تحليلية	54
-----	--	----

Sl. No.

Title

Page No.

Assamese

14	বাহাসকলৰ বিহাৰ উপলব্ধি : এটি আলোচনা,	ড° বন্দনা কলিতা	60
15	শ্ৰীলঙ্কা-অন্ধাৰলৈ তুৰৰ সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক পৰিষ্কাৰ এক চমু আলোচনা,	ড° স্বাৰ্জ্জ্বা বানু	70
16	জাৰ্মানীয়া সত্ৰাৰী মনিকাৰ নেদাম - এক চমু বিশ্লেষণ,	বীণা দাস	75
17	কশাটনৰ শিল্পী জ্যোতিৰাস আৰু সংস্কৃতি : এটি চমু অৱলোকন,	গুনমা বড়ো	80
18	সৌৰভ কুমাৰ চলিহাৰ 'এহাৰ তাৰা',	ঊষা দাস	84
19	অসমীয়া উচ্চশিক্ষিত লোকসকলৰ এটি চমু আলোচনা,	মাহিমা আহমেদ	89
20	সহস্ৰাব্দৰ বৰ্ত্তনৰ 'মহিলক নাটিকাৰ' নাটকৰ নাবী চৰিত্ৰ শাস্ত্ৰী আৰু জাহতী-এটি অসমীয়া চমু আলোচনা,	বীণা বানী দাস	96

TA
of scien
problem
scholar
create a
society.
minds a
for the w
of the p
research
of scient
hidden a
nature
activities
obvious
benefit of
The Edit
increasin
different
making t
co-operat
the focus

সত্যপ্রসাদ বৰুৱাৰ 'নাটিকা নাটিকাৰ' নাটকৰ নাৰী চৰিত্ৰ শাৰ্বতী আৰু ভাৰ্বতী-এটি তুলনামূলক আলোচনা

বীণা হাবী দাস

সংস্কৰী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিদ্যালয়
মহাগোমা আঞ্চলিক মহাবিদ্যালয়, সলগোমা,
গোৱালপাৰা (অসম)

সংক্ষিপ্তসংক্ষেপ: 'নাটিকা নাটিকাৰ' সত্য প্রসাদ বৰুৱাৰ এখন নতুন আধুনিক নাটক। মুগ্ধাবতী নাৰী চৰিত্ৰক কেন্দ্ৰ কৰি নাটকখনৰ গঠন নিৰ্মাণ কৰা হৈছে। বিবাহ আৰু দাম্পত্য জীৱন সম্পৰ্কে বিপৰীত ধাৰণা পোষণ কৰা দুই নাৰী চৰিত্ৰ শাৰ্বতী আৰু ভাৰ্বতী। এই চৰিত্ৰ দুটিৰ মাজেদি নাৰীৰ দুটা নিশ উপস্থাপন কৰিছে। এটা হ'ল পুৰণি পৰম্পৰাৰ প্ৰতিভা যাক আমি ভাৰ্বতীৰ নাৰীৰ পৰম্পৰা বুলি ক'ব পাৰো আৰু আনটো হ'ল আধুনিক সভ্যতাৰ প্ৰভাৱে প্ৰভাৱিত আৰু পশ্চাত্য শিক্ষাৰে শিক্ষিত নাৰীৰ প্ৰতিভা। দুয়ো গৰাকী নাৰী যদিও দুয়ো জিৱ কৰিব, জিৱ জন্ম আৰু জিৱ চিন্তাৰে সমৃদ্ধ। এই বিপৰীতধৰ্মী চিন্তাধাৰা বা মনোমিকতাৰ ছবিখন চিত্ৰিত কৰাই আমাৰ এই আলোচনা প্ৰবন্ধখনৰ মূল উদ্দেশ্য।

আৰম্ভণি: স্বাধীনতা লাভৰ পিছত প্ৰসিদ্ধি লাভ কৰা নাটিকাৰ সকলৰ ভিতৰত সত্যপ্রসাদ বৰুৱা অন্যতম। অসমীয়া নাট্য সাহিত্যৰ ইতিহাসত নাটিকাৰ, অভিনেতা আৰু নাট্য সমালোচক হিচাপে এই গৰাকী নাটিকাৰৰ নামে এক বিশেষ স্থান। নাটক আৰু অভিনয়কে জীৱনৰ মূল বস্তু হিচাপে লৈ তেওঁ ঐতিহাসিক, সামাজিক আৰু শৈল্পিক আদি বিবিধ বিষয়ৰ বিষয় বস্তু লৈ একুবিধাৰে অধিক নাট্য ৰচনা কৰিছে। এই গৰাকী নাটিকাৰৰ ৰচনা ৰাজি 'শিখা', 'জ্যোতিৰেখা', 'চাটক চকোৱা', 'দুলাল-মাই', 'নাটিকা নাটিকাৰ', 'ৰজা ইতিপাচ', 'মেকৰেখা', 'জকলা' আদি নাট্য সাহিত্যৰ ভঁৰাল চহকী কৰিছে।

আমাৰ আলোচনা 'নাটিকা নাটিকাৰ' নাটকখন বহুতলু চনতে লিখা 'শাৰ্বতী' আৰু 'ভাৰ্বতী' নামৰ দুখন একাধিকতা নটৰ সমষ্টি বা সংযোজিত ৰূপ। আন্তৰ্জাতিক মহিলা বৰ্ষৰ পৰিচালিত 'শৌভিক' গোষ্ঠীয়ে বহুতলু চনত এই নাটকখন 'দুই গৰা' নামেৰে সৰ্ব প্ৰথম মঞ্চস্থ হৈছিল। নাটকখনত 'শাৰ্বতী' আৰু 'ভাৰ্বতী' ৰ সংশোধন, পৰিৱৰ্তন আৰু সংযোজনৰ দ্বাৰা এটা সংযাত সৃষ্টি কৰি এটা নতুন বেলাৰ পিছৰ সাৰ্থক প্ৰচেষ্টা দেখা যায়।

সৰু বৰ প্ৰায় ত্ৰৈঘটি চৰিত্ৰৰ ক্ষেত্ৰীয়া মেকপি নাটকখনত উল্লেখিত হৈছে যদিও নাটকখনৰ গঠনি নিৰ্মিত হৈছে দুটা নাৰী চৰিত্ৰক কেন্দ্ৰ কৰি। শাৰ্বতী আৰু ভাৰ্বতী এই দুটা বিবাহিতা নাৰীৰ বিবাহ আৰু দাম্পত্য জীৱন সম্পৰ্কে পোষণ কৰা বিপৰীত ধাৰণাক কেন্দ্ৰ কৰি ইয়াৰ গঠন নিৰ্মিত হৈছে। কাৰ্তিনী ভাগৰ গতি নিৰূপিত হৈছে এই দুই নাৰী চৰিত্ৰৰ চাৰিত্ৰিক অধিব্যক্তিৰ দুটা সমান্তৰাল ঘটনা অধাৰৰ দ্বাৰা। সত্যেন্দ্ৰ নাথ শৰ্মানেওৰ ভাষাত "বিবাহ আৰু দাম্পত্য জীৱন সম্পৰ্কে বিপৰীত ধাৰণা পোষণ কৰা দুটা নাৰী চৰিত্ৰৰ অধিব্যক্তিৰ দুটা সমান্তৰাল ঘটনা প্ৰত্যক্ষ যোগেদি কাৰ্তিনীৰ গতি নিৰূপিত হৈছে। শাৰ্বতী আৰু ভাৰ্বতী এই মুগ্ধাবতী যুৱতীৰ অতন্ত্ৰ অধিব্যক্তি নাটকখনত উপস্থাপন কৰিছে, দুয়ো বিপৰীত ধাৰণাৰ প্ৰতিভা।" আমাৰ আলোচনাত এই মুগ্ধাবতী নাৰীৰ বিপৰীত ধৰ্মী ধাৰণা তুলনামূলক ভাৱে আলোচনা কৰিবলৈ চ্ৰাস কৰা হ'ব।

উদ্দেশ্য: সত্যপ্রসাদ বৰুৱাৰ 'নাটিকা নাটিকাৰ' নাটকখনত শাৰ্বতী আৰু ভাৰ্বতী মুগ্ধাবতী নাৰী যদিও মুগ্ধাবতীৰ বিবাহ আৰু দাম্পত্য জীৱন সম্পৰ্কে বিপৰীত ধাৰণা আৰু চিন্তাধাৰাৰ ছবিখন তুলনামূলক ভাৱে দাঙি ধৰাই আলোচনা প্ৰবন্ধখনৰ মূল উদ্দেশ্য।

বিষয়বস্তুৰ আলোচনা: এখন বহুতলুৰ সমাজৰ আৰু এখন বহুতলুৰ পৰিয়ালৰ দুৱৰ্তী ভাৰ্বতী। সমাজৰ

শ্ৰীমত বঙ্গ কবিতালৈ তথা-তৈয়্যাক এঘাৰ বছৰ বয়সত বিমল নামৰ এজন বাঙালীয়া ল'কৰ লগত ভাঙনীৰ বিয়া হৈছিল। মাক পিতাকৰ অৱশ্যেৰ লোক ভাঙনীৰ মনত বিয়া আছিল তেতিয়াও সৌখৰ ফল। সামাজিক নীতি-শ্ৰীমতৰ প্ৰতি আস্থাশীল, নিজৰ অতিক্ৰমণৰ প্ৰতি সদা সন্তোষম মাক-মেটীতাকে সেয়ে ভাঙনীক বিমললৈ বিয়া নি সামাজিক লাঞ্ছনাৰ পৰা মুক্তি পাব বিচাৰিছিল। মুক্তি কিন্তু পোৱা নাছিল তেওঁৰ বিগেৰে। মৰমৰ মোহত শ্ৰীমতক ভাঙনীৰ বাঁহৰ ঘৰলৈ মপটোয়ে নিজৰ ঘৰতে ৰাখি তাইক কলেজ, বিশ্ববিদ্যালয়ত পঢ়ুৱালে। এটা সময়ত উচ্চ শিক্ষাৰে শিক্ষিতা ভাঙনীৰ মন সাহস্যৰ পৰা মুক্ত হৈ পৰিল। শিক্ষাৰ জোতিকে ভাঙনীৰ মন আকাশত নতুন পোহৰৰ মেলা পৰিলে। তাইৰ চিন্তাৰ পকিসৰ ব্যাপক হৈ পৰিল। জীৱনক নতুন দৃষ্টিৰে, নতুন বিশ্লেষণেৰে অনুভৱ কৰিবলৈ তাই চৰণেশ পালে। সামাজিক পৰম্পৰাই নতুন ৰূপ লৈ ভাঙনীৰ জীৱনৰ আনন্দত নতুন ৰঙেৰে ৰঙিত কৰিলে। জীৱিত স্বামীক ভাঙা কৰি আন এজন সুভক্তক বিয়া কৰাবলৈ তাই সম্পূৰ্ণ মনসিকতা শোষণ কৰিলে। ভাঙনী সেয়ে আন নাৰীৰ পৰা ব্যতিক্ৰম। ভাঙনীয়ে নিজে নটাকাকক কৈছে- "মই স্বামী জীয়াই থাকোতে দ্বিতীয়কৰ বিয়া কৰাবলৈ ওলাইছোঁ আৰু এই কাৰণেই যে মোৰ ওপৰত আপোনালােকৰ চকু, সেই কথা মই জানো। স্বামী বিয়াৰে বিমলৰ প্ৰতি ভাঙনীৰ যেনেহ নথকা নহয়। কিন্তু বিয়া হ'লেও সঞ্জিয়া তেওঁ কোনো নিজে লাভ কৰিব পৰা নাছিল, কুৰিটল ভাঙনীৰ পৰা নাছিল তথাপিও তেওঁৰ ওচৰত আত্ম সমৰ্পণৰ মনসিকতা ভাঙনীৰ মনৰ পৰা সম্পূৰ্ণ আঁতৰি যোৱা নাছিল। কিন্তু তেতিয়া বিমলে দ্বিতীয় এগৰাকীক বিয়া কৰালে তেতিয়া ভাঙনীয়ে অকণো সহ্য কৰিব পৰা নাছিল। এগৰাকী বিবাহিতা পত্নীৰ প্ৰতি স্বামীয়ে কৰা এনে অস্বাভাৱিক ব্যৱহাৰে ভাঙনীৰ মনৰ এগৰাকী শিক্ষিতা ছোৱালীৰ মনত জেহানৰ প্ৰতিক্ৰিয়া উদ্ভৱ হোৱা তেনেই স্বাভাৱিক। বিমলৰ বিয়াক সহ্য কৰাৰে স্বীকাৰ কৰি স্বামী বুলি তেওঁৰ ঘৰলৈ যৈ নাৰীৰ ব্যক্তিগত আঘাত কৰিবলৈ ভাঙনীয়ে নিশ্চিৰে। বিমলে ফেন ভাঙনীৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ লবলৈয়ে দ্বিতীয় বিয়া কৰালে। ভাঙনীয়ে সেয়ে কৈছে- "কোনো দিনখনেই কৰনা কৰা নাছিলোঁ আমৰ দুজনৰ মাজত হোমৰ জুইক সাক্ষী ৰাখি আন এজনৰ আবিৰ্ভাৱ হ'ব, তেওঁ হ'ৱাতে এনেকৈ বিয়া কৰাই পেলাব। আমি দুয়ো দুয়োকে ডিম পাৰলৈ সুবিধা পোৱা নাছিলোঁ সঁচা, কিন্তু, ডিমাকি হোৱাৰ সৱ্যভাৱৰ বাট যে এনেকৈ বন্ধ হৈ যাব মই কেতিয়াও ভবা নাছিলোঁ। হৃদয়ৰ মনসিক আঘাতটো সহ্য কৰি লেগেৰে পাছত মোৰ এনে এটা ৰাৰু হৈছিল যে তেওঁ মোৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ ল'বলৈকে পুনৰ বিয়া কৰালে। মনলৈ সেই ভাবটো অহাৰ পাছৰ পৰাই ময়ো দৃঢ় প্ৰতিজ্ঞ হ'লো মনৰ পৰা তেওঁৰ সৰলো মুক্তিকে মচি পেলাবলৈ।" সামাজিক পৰম্পৰাৰ সাতামপুৰণী দাবী মানিবলৈ ভাঙনী সাজু নহয়। পৰিষ্কাৰিক স্বীকৃত স্বামী-স্ত্ৰীৰ মাজত থকা প্ৰীতি আৰু আৰ্থীয়তাৰে অকৃত অকৰ্ণণৰ কাৰণ। ল'ৰাৰিক শক্তি আৰু অসিম বৰ্ণনাৰে ল'ৰা মন ছোৱালী ভাঙনী নহয়। ব্যক্তিগত সুখ দুখৰ লগত সমাজ অতিষ্ঠ নহয়। বিদ্যৰ সমাজে নিৰপেক্ষতাৰে পুৰুষ আৰু নাৰীৰ মৰ্যাদাক সমানে সন্ধান কৰিব নাজানে তেনে সমাজৰ নীতিৰ বন্ধন ভাঙনী নামানে। পুৰুষে গঢ়া নীতি নিয়মবোৰৰ প্ৰতি তাই আছিল বিদ্ৰোহিনী। সমাজৰ নিষ্পেক্ষ ভাঙনীৰ ঘৰ উচ্চ শিক্ষিতা নাৰীয়ে অসংকেচে মানে কেনেকৈ। এয়াই আছিল ভাঙনী-স্বাৰ্থ সামাজিকতাৰ প্ৰতি ভাঙনীৰ উদগীৰ্ণ। সামাজিক চ্ৰেতনাতকৈ ব্যক্তি চ্ৰেতনাক হাবনা মিচা এগৰাকী অস্বাভাৱিক সাহস্য নাৰীৰ হঠক। বুঢ়ীয়া জীৱনত মুক্তিৰ শোহল বিচাৰি ভাঙনী সেয়ে সাহসেৰে নিৰাম কৰি উঠিছে- "সমাজৰ কথা মোক নক'ব। আমাৰ বেলিকায়ে সমাজ সদায় সজাগ, কিন্তু পুৰুষৰ বেলিকা সমাজ তাই থাকে। সমাজে কিয় মোৰ স্বামীক দ্বিতীয়কৰ বিয়া কৰাৰ্থতে কাৰা নিমিলে। সমাজে কিয় তেতিয়া মোৰ স্বামীক মোৰ প্ৰতি থকা তেওঁৰ মতিভৰ কৰা সোঁৱৰাই নিমিলে। এইখন সমাজৰ লোহাই নিমিব। পুৰুষে গঢ়া নীতি নিয়মবোৰৰ কথা ক'লে মোৰ মনটো বিদ্ৰোহী হৈ উঠে। সমাজে সদায়ে আমাক নিষ্পেক্ষ কৰাটো আমি আৰু সহ্য কৰি নাথাকোঁ।" সেয়ে নিজৰ জীৱন আৰু অৱিহাৰক নিজেই গঢ়িবলৈ ভাঙনী সাজু, তাৰ বাবে সমাজ ভাঙনীৰ জীৱনৰ পৰাৰী নহয়।

অন্যদিনে স্বামী আছিল প্ৰাচীন পৰম্পৰা আৰু প্ৰমুখ্যৰ ওপৰত আস্থাশীল। ভাঙনীৰ বিপৰীতে নটাকাকৰে শ্বামীৰ যোগেদি প্ৰতিশোধ, আত্মসুখৰ প্ৰতি উদগীৰ্ণ, সীতা-সাবিত্ৰীৰ প্ৰীতিয় অনুসৰণকাৰিনী নাৰীত্বৰ অৰূপ

কবিৰে; শাস্তীৰ ঐতিহাসিক জীৱনে আছিল কাৰণসমূহ। বীজ বুদ্ধিসম্পন্ন নিৰীচক বন্দীৰাজ্যৰ লগত শাস্তীয়েও এটা সুখন পৰিৱেশিক জীৱন কটাব পৰা নাছিল। বন্দীৰাজ্য আছিল এজন বিলাসবাহু মানসিক সোণালোপ্ত পুৰুষ। সেয়ে জীয়েক নিজৰ সৈতে তেওঁৰ বাস কৰিব লগতে পৰিছিল নিজৰ মাক পিতাকৰ ঘৰত। স্বামীৰ অকৃত মৰনৰ পৰা শাস্তীও বাৰ্ষ হৈছিল বৰ সতৰ্কণ ভাৱে। কিন্তু বন্দীৰাজ্যক ভাগ্য কৰি সমাজত জীয়াই থকাৰ কল্পনা শাস্তীয়ে কৰিব নোহোৱে। বাল্যত তেওঁৰ উল্লেখ যদিও তেওঁ নিৰীচক বন্দীৰাজ্যক ডিচোর্চ মিৰ পাৰে কিন্তু সেয়া কৰাৰে মনসিকতা তেওঁৰ নাই। শাস্তীৰ মতে অকল মুক্তিৰে জীৱন পৰিচালিত কৰিব নোৱাৰি। বন্দীৰাজ্যৰ মিটনা এজন অসহায় পুৰুষক মিটকৰাটো এৰি সেই যোগৰ মানসিকতা এগৰাকী শিক্ষিতা সুকীৰ্তীৰ উচিত কাৰ্য্য নহয় বুলিয়ে শাস্তীৰ বাক্য। সেয়ে শাস্তীয়ে কৈছে- "ইমান অসহায় মানুহ এজনক, মই মিটকৰাটো এৰি যাব নোৱাৰিম। মোৰ কবিৰে বেবেতৰ কোনো নাই। কোনে জানে হয়তো বেবেতৰ এনে অৱস্থাবে কাৰণে আমিহেই দায়ী।" নিৰীচকৰ চকুসে চাই শাস্তীয়ে কয়তো নুতলা কথান সজেন পাৰ। সেয়ে শাস্তীক মুক্তি নালাগে। শাস্তৰ পৰিৱেশিক সখম্বৰ গতি, আতেন সমাজিকতাৰ গতি শাস্তীৰ আছে গভীৰ আস্থা আৰু ভক্তি। "মোৰ আছি আন একো নালাগে। নালাগে তেমালাকে আইনৰ সহায়ত মিৰ খোজা মুক্তি, নালাগে মোক বেটুতাই সজাই নিয়া অট্টলিকা, স্বামী আৰু হেৰালীক সেই সৰু এটা সুপুৰী ঘৰতে আৱস্থ হ'ব মোৰ নতুন জীৱন।" এয়াই আছিল শাস্তীৰ মনৰ অস্তিত্ব। স্বামীৰ কাৰণে নিজৰ সকলো সুখ বিসৰ্জন মিৰ পৰা মনসিকতা শাস্তীৰ আছিল। শাস্তী আতৰ্শ ভাবতীৰ নাবীৰ গভীৰ, যাব কাৰণে বিগমিতা স্বামীয়ে সৰ্ব্ব, স্বামীয়েই মেৰতা।

সামৰণি: শাস্তী আৰু আশতী দুয়োগৰাকী নাবীৰ চৰিত্ৰ বিস্তাৰণ কৰি ক'ব পাৰো যে কাছতীক গভীৰ পৰম্পৰা আৰু সচেতন সমাজিক নীতিৰ প্ৰয়োগকাৰ মাজত পেলুই সি তাৰ মাজতেই গাণ্ডিবানী উচ্চ শিক্ষিতা কাছতীৰ মনৰ মৰ্শেন মেল খুৱাইছে। কাছতীক নাট্যকাৰে ব্যক্তিসত্তা আৰু সমাজ সত্তাৰ আত্মত্বখন সমস্যাতে বিস্তাৰণ কৰি ব্যক্তি ঐতন্যৰ, নাবী মুক্তিৰ গতিমুৰ্শে অকল কৰিছে। অন্যহাতে শাস্তী উচ্চ শিক্ষিতা হ'লেও কাছতীৰ আতৰ্শক, পুৰণি পৰম্পৰাৰ মোহ ভাগ কৰিব নোৱাৰ এগৰাকী নাবী- যি গৰাকী নাবীয়ে স্বামীৰ বাবে সকলো হ'হি মুৰে অৰ্শাৱলি মিৰ পাৰে। সেয়ে নাট্যকাৰে কৈছে - সখোৱৰ মতেৰেইতো হয় নাটকৰ সৃষ্টি, স্বন্দৰ মতেৰেইতো হয় নতুন সত্তাৰ উদ্ভাৱন।

প্ৰশ্নৰ পুৰি:

- ১। শৰ্মা, সত্যেন্দ্ৰ নাথ : অসমীয়া নাট্য সাহিত্য, পৃষ্ঠা নং-৩৪১
- ২। বৰুৱা, সত্যেন্দ্ৰনাথ : নাটিকা নাট্যকাৰ, পৃষ্ঠা নং-৩
- ৩। বৰুৱা, সত্যেন্দ্ৰনাথ : নাটিকা নাট্যকাৰ, পৃষ্ঠা নং-১৪
- ৪। বৰুৱা, সত্যেন্দ্ৰনাথ : প্ৰাচ্যক গ্ৰন্থ, পৃষ্ঠা নং-৪০
- ৫। বৰুৱা, সত্যেন্দ্ৰনাথ : প্ৰাচ্যক গ্ৰন্থ, পৃষ্ঠা নং-৪৫
- ৬। বৰুৱা, সত্যেন্দ্ৰনাথ : প্ৰাচ্যক গ্ৰন্থ, পৃষ্ঠা নং-৩৪-৩৬
- ৭। বৰুৱা, সত্যেন্দ্ৰনাথ : প্ৰাচ্যক গ্ৰন্থ, পৃষ্ঠা নং-৪৪

সহায়ক গ্ৰন্থপঞ্জী:

- ১। শৰ্মা, সত্যেন্দ্ৰ নাথ : অসমীয়া নাট্য সাহিত্য, সৌমৰ প্ৰিণ্টিং এণ্ড পাব্লিছিং, গাইচেই লিা বিহাৰাবী, গুৱাহাটী-৮
- ২। শৰ্মা, সত্যেন্দ্ৰনাথ : অসমীয়া নাট্যলোচন ৩য় ভাগশ পাণবৰাণ, গুৱাহাটী-১
- ৩। বৰুৱা, সত্যেন্দ্ৰনাথ : নাটিকা নাট্যকাৰ, সত্যৰ্থ বুক্‌চেল পাণবৰাণ, গুৱাহাটী

Dr. Shajeda Khatyun
Asstt. Prof. , Department of Assamese

Volume 2 No. 1 Jul-Dec, 2015, ISSN 2395-762X

JALJALI

A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences

Editor-in-chief

Jalil Akhtar Naseeri

Editors

Prof. Md. Eakub Ali

Prof. Jalilur Rahman Shaikh

Dr. Shajeda Khatun

The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India

JALJALI

A Tri-lingual Half Yearly Research Journal of Humanities
and Social Sciences

Editor-in-Chief
Jalis Akhtar Naseeri

Editors
Prof. Md. Eakub Ali
Prof. Jalilur Rahman Shaikh
Dr. Shajeda Khatun

The Journal of HASSF
(Humanities and Social Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India

17	Ethnic Violence in Assam: Its Solutions. Dr. Faris Ali Ahmed	96
18	مسائلنا منطقي لطفي المنطقي في اللغة العربية والآداب العربية الحديث محمد جليل الرحمن شويح	102
19	أحمد ذكي أبو شادي من رواد المدرسة الرومانسية في الشعر العربي المعاصر . د. معراج أحمد معراج التتوي	109
20	الشعر العربي في الهند: نشأته وتطوره محمد ميسر أحسن	116
21	سيبويه حياته وأعماله د. محمد نوح شاد علم	126
22	تدريس اللغة العربية باعتبارها لغة ثانية د. محمد فضل الله شريف	131
23	উত্তমেন্দ্র গদা শৈলী আৰু পৰৱৰ্তী গদা সাহিত্যত ইয়াৰ প্ৰভাৱ (ৰঘুনাথ মহাশয়ৰ কথা নামাচল উল্লেখ) : এক চমু অধ্যয়ন. ড° স্বপ্নেন্দু শ্যকুন	139
24	শঙ্কৰদেৱৰ একশব্দ নাম-ৰ্ম আৰু বৰ্তমান সমাজত ইয়াৰ প্ৰাসংগিকতা, জনসা অটো	145
25	সংস্কৃতীয়াৰ বেজবৰুৱাল চুলিগাৰত প্ৰকৃতি : এটি অধ্যয়ন, বন্দনা কলিতা	150
26	সামাজিক অনুষ্ঠান লোকায়ত আৰু অসমীয়া নানী, বীণু শৰ্ম	155
27	মহিলা স্বকীয়কৰণ আৰু উচ্চ শিক্ষা, <i>Seikh Saifur Rahman and Md. Naser Ali</i>	161
28	বেজবৰুৱালৰ সুৰতি 'ত' লোক-সংস্কৃতিৰ সমল্য : এটি চমু অধ্যয়ন, মীপাৰানী দাস	166

ভট্টদেবৰ গদ্য শৈলী আৰু পৰবৰ্তী গদ্য সাহিত্যত ইয়াৰ প্ৰভাৱ

(বঘুনাথ মহন্তৰ কথা ৰামায়ণ উল্লেখ)ঃ এক চমু অধ্যয়ন

ড° ব্ৰজেশ্বৰ গাভ্ৰুল

মহাৰাষ্ট্ৰী অধ্যাপিকা

কল্যাণৰ আঞ্চলিক মহাবিদ্যালয়

মস্তকিত্ত সাৰ :

অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যত শতাব্দেবৰ অসমীয়া নাটক অসমীয়া গদ্যৰ প্ৰথম নিদৰ্শন পোৱা যায় যদিও তাক সাহিত্যৰ প্ৰকৃত গদ্যৰ নিদৰ্শন বুলিব নোৱাৰি। কাৰণ গদ্যই শুদ্ধ ৰূপ পাবলৈ যিবোৰ বৈশিষ্ট্যৰ প্ৰয়োজন সেই আটাইবোৰ এই গদ্যত পাবলৈ নাই। এই গদ্যক কেৱল অসমীয়া গদ্যৰ প্ৰাৰম্ভিক নিদৰ্শন বুলিব পাৰি। অসমীয়া ভাষাত গদ্যই পৰিপূৰ্ণতা লাভ কৰে ভট্টদেবৰ হাততহে। সংস্কৃতৰ বিনয় পদ্ধতি ভট্টদেৱে সংস্কৃত আৰু অসমীয়া উভয় ভাষাতেই গ্ৰহণ প্ৰণয়ন কৰি শংকৰদেৱৰ বৈষ্ণৱ যুগৰ ইতিহাসৰ ৰম্য আৰু সাহিত্যিক দিশৰ ৰূপস্ৰৱণৰ বিবেচনাত কৰিছে সি অতীব স্পষ্ট। তেখেতৰ লেখনিত অসমীয়া গদ্যই ব্যাকৰণ সাংগত এটি সুনিৰ্দিষ্ট ৰূপ গ্ৰহণ কৰে। সংস্কৃতৰ প্ৰভাৱ থকা তেওঁৰ গদ্যৰ যোগেদি পোনপটীয়াভাৱে প্ৰকাশৰ আদৰ্শ প্ৰথমে দেখুৱায় আৰু পৰবৰ্তী গদ্য লিখকসকলে তেওঁৰ ৰচনা ৰীতিক বহু পৰিমাণে অনুসৰণ কৰে।

আমাৰ আলোচনাত ভট্টদেবৰ গদ্যশৈলী আৰু পৰবৰ্তী গদ্য সাহিত্য বিশেষকৈ বঘুনাথ মহন্তৰ গদ্যত কিদৰে প্ৰভাৱ পেলাইছে সেই সম্পৰ্কে চমুকৈ আলোচনা কৰা হ'ব। এই আলোচনাত বিশেষকৈ পূৰ্বসূৰীসকলৰ গ্ৰন্থসমূহৰ পৰাই সমল সংগ্ৰহ কৰা হ'ব যদিও স্থান বিশেষে স্বকীয় চিন্তা ভাৱনাকো আলোচনাত্মক কৰা হ'ব।

প্ৰস্তাৱনা :

মানুহৰ মনৰ ভাৱ অনুভূতি প্ৰকাশৰ ভাষিক ৰূপ দুটা। তাৰে এবিধ গদ্য আৰু আনবিধ হৈছে পদ্য। যিকোনো ভাষা-ভাষীৰ লোকেই নিজৰ সকলো প্ৰকাৰ মানসিক বৃত্তি দৈনন্দিন জীৱনত প্ৰকাশ কৰে বিশেষভাৱে গদ্যৰ মাজেদিহে। মানুহৰ মনৰ ভাৱ প্ৰকাশৰ মাধ্যম হিচাপে পদ্যতকৈ গদ্যই উত্তম যদিও সকলো ভাষাতেই পদ্যই প্ৰথমতে সৃষ্টি লাভ কৰে। ভাৰতীয় আৰু প্ৰাদেশিক ভাষাৰ দৰে অসমীয়া সাহিত্যকো প্ৰাচীনতম নিদৰ্শন গীত পদতহে পোৱা যায়। খৃষ্টীয় ত্ৰয়োদশ-চতুৰ্দশ শতিকাত অসমীয়া সাহিত্যই লিখিত ৰূপ পালেও এই ৰূপৰ আৰম্ভণি হয় কাব্যত হে। কাব্য সাহিত্য সৃষ্টিৰ তিনি-চাৰি শতিকামানৰ পিছতহে সাহিত্যই গদ্য ৰূপ পৰিগ্ৰহণ কৰিছিল। কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত এটা কথা উল্লেখযোগ্য যে অসমীয়া সাহিত্যই গদ্য ৰূপ পোৱাৰ অগ্ৰতে কোনো ভাৰতীয় প্ৰাদেশিক ভাষাতে গদ্য ব্যৱহাৰ হোৱাৰ প্ৰমাণ পোৱা নাযায়।

অসমীয়া ভাষাত শতাব্দেবৰে প্ৰয়োগ কৰা অসমীয়া নাটক গদ্যতেই প্ৰথম গদ্যৰ নিদৰ্শন পোৱা যায় যদিও তাক সাহিত্যৰ প্ৰতিনিধি প্ৰকৃত গদ্য বুলিব নোৱাৰি। কাৰণ গদ্যই শুদ্ধৰূপ পাবলৈ যিবোৰ বৈশিষ্ট্যৰ প্ৰয়োজন সেই আটাইবোৰ এই গদ্যত পাবলৈ নাই। এই গদ্যক কেৱল অসমীয়া গদ্যৰ প্ৰাৰম্ভিক নিদৰ্শন বুলিব পাৰি। অসমীয়া

Jaljali, Vol. 3 No.1, Jan-Jun, 2016 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India

Sl. No.	Title	Page No.
33.	Jibran Khalil Jibran as a philosopher in Arabic Literature Md. Farhad Ali	155
34.	Human Rights and Women Md. Abul Kalam Azad	159
35.	The Islamic Settlement in Assam and its Early History: A Critical Study Mirza Abdur Rahim Mollah	163
36.	Dr. Radhakrishnan: Life, Actions and Writings Md. Rajub Ali	167
Arabic		
37.	النقد في الأدب العربي: نشأته وتطوره د. معراج أحمد معراج الندوي	173
38.	الصراع الحضاري بين الشرق والغرب كما يتجلى في تنبيل أم هشام د. محمد عفان	179
39.	مساهمات الأستاذ الإمام محمد عبده في الدين والعلم واللغة الأدب في مصر: محمد جليل الرحمن شيخ	186
40.	مساهمات الشاه ولي الله الدهلوي وأبنائه في علوم القرآن: محمد ميشو أحسن	189
41.	شيلي النعماني في بلاد العرب د. محمد أشرف علي	198
Assamese		
42.	চৰ-চাপৰিৰ মুছলমানসকলৰ ঘৰ-দুৱাৰ নিৰ্মাণ আৰু জনজীৱনৰ প্ৰতিফলন: এক চমু অবলোকন (নাৰমি অসম উল্লেখ্য) ড° স্বাজেদা সাতুন	203
43.	বেজবৰুৱাৰ চুটিগল্পত অসমীয়া লোক সমাজৰ প্ৰতিফলন তুনুকা ৰাভা	209
44.	ড° ভবেন্দ্ৰনাথ শইকীয়াৰ ৰচিত 'এজাক জেনাকীৰ জিলমিল' নাটকত সমাজ জীৱনৰ চিত্ৰ বন্দনা কলিতা	213
45.	চৰ-চাপৰিৰ লোকগীত- এটি অবলোকন দীপ্তি দাস	217
46.	বৰপেটা জিলাৰ চৰ-চাপৰিবাসীৰ জীৱনবৃত্তৰ লগত জড়িত লোকবিশ্বাস: এক বিশ্লেষণাত্মক অধ্যয়ন আবু আয়ুব আহমেদ	226
47.	হাজাৰ নাৰীসকলৰ লোকচাৰা: এটি অধ্যয়ন গুণমা বড়া	234
48.	গোৱালপাৰীয়া স্থানীয় উপভাষা 'হৰ্দ্ৰাঘটীয়া': এক বিশ্লেষণাত্মক অধ্যয়ন ড° তানু বেজবৰা আৰু মইনুল হক চৌধুৰী	240
49.	গোৱালপাৰীয়া লোকগীতত মাহত, মৈবাল আৰু বৈধবা নাৰীৰ কল্প চিত্ৰ এটি চমু অবলোকন আব্দুৰ বাজ্জাক	246
50.	অসমীয়া ভাষাৰ ৰূপতত্ত্ব : এটি চমু আলোচনা এলিয়াচ হাচান চাহাবুল ইছলাম	251
51.	বৈদিক আয়ুৰ্বেদ আৰু আমাৰ তু-খণ্ড অসম আমিন তাহিদুল ইছলাম	258

**চৰ-চাপৰিৰ মুছলমানসকলৰ ঘৰ-দুৱাৰ নিৰ্মাণ আৰু জনজীৱনৰ প্ৰতিফলন
এক চমু অবলোকন (নামনি অসম উল্লেখ্য)**

ড° কামৰূপ শৰ্মা
মহাৰাষ্ট্ৰী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিশ্ববিদ্যালয়
মলয়গোম আইডিয়ালিক মহাবিদ্যালয়, কামৰূপ

সংক্ষিপ্তসূচ

অসম ৰাজ্যিক-চৰ উন্নয়ন কাৰ্যপন্থকই চৰ-অঞ্চল বুলি অভিহিত কৰা অঞ্চল বুলিসে বিশেষকৈ নগৰক
ব্ৰহ্মপুৰ আৰু ইয়াৰ উপটৌনসমূহৰ সুযোগ্যে অৱস্থিত বিকীৰ্ণ ভূমিকেই প্ৰধানকৈ সূচায়। শৰিয়তৰ পৰা প্ৰভুৱীকৈ
বিভূত ব্ৰহ্মপুৰৰ চৰ-চাপৰি অঞ্চলসমূহত বিটিং, মেটৰী, অহোম আদি জাতিসকল লোকৰ বাস কৰি আছে যদি
আমৰ আলোচনাৰ পূৰ্বাংগৰ পৰা প্ৰভাৱিত হৈ অহা নামনি অসমৰ চৰ-চাপৰিৰ মুছলমানসকলকহে সন্ধান হ'ব।
নৰীৰ ভাড়া-গঢ়া কাৰ্যৰ লগত আমলৰ দুৰ্গত সাংগ্ৰামশীল জীৱন-যাপন কৰিবলগা হোৱা চৰ-চাপৰিৰ বাস
কৰা এই লোকসকলৰ প্ৰধান জীৱিকা হৈছে কৃষি। শতকৰা প্ৰায় ৯০ শতাংশ লোক কৃষিকৰ্মৰ লগত জড়িত এই
কৃষিজীৱি লোকসকলৰ প্ৰতিফলন বানশামী আৰু গৰাখনীয়াৰ অশুভনীয়াৰ সন্ধান হ'বলগা হোৱা কাৰণে এওঁলোকৰ
জনজীৱনৰ মানদণ্ড বিশেষকৈ অনুন্নত হোৱা পৰিলক্ষিত হয়। সেয়ে জীৱন-যাপনৰ আন আন দিশৰ লগত
এওঁলোকৰ ঘৰ-দুৱাৰ নিৰ্মাণ কাৰ্যও নিম্নতাপৰ হোৱা দেখা যায়। আমাৰ আলোচনাত নামনি অসমৰ চৰ-চাপৰি
মুছলমানসকলৰ ঘৰ-দুৱাৰ নিৰ্মাণত এওঁলোকৰ জনজীৱন কিদৰে প্ৰতিফলিত হৈছে তাৰেই এক সম্যক আলোচনা
অধ্যয়ন হ'ব।

প্ৰস্তাৱনা

প্ৰতিফলন বানশামীৰ কলত পৰিবলগা চৰ-চাপৰিৰাশী মুছলমান লোকসকলৰ জনজীৱন নবীকেন্দ্ৰিক
হোৱা বাবে অধিক সংখ্যক লোকেই পৰিষ্ৰ সীমাকোষৰ তলত বাস কৰি আছে। হাড়ে হিমজুৱে পৰিষ্ৰ কৰি এদুটি
অন্ন আৰু এগাৰি বহুৰ সন্ধান কৰা এই লোকসকলৰ জীৱনৰ মানদণ্ড অত্যন্ত নিম্নতাপৰ হোৱা পৰিলক্ষিত হয়।
এওঁলোকৰ পৰম্পৰাগত জীৱন নবীকেন্দ্ৰিক হোৱা বাবে ঘৰ-দুৱাৰ নিৰ্মাণত কেৱলো নৰীৰ ওপৰত গুৰু দিয়া
পৰিলক্ষিত হয়। সেয়ে ঘৰ-দুৱাৰ নিৰ্মাণত কেৱল বিশেষকৈ খেৰ, বাঁহ, কাঠ, টিন আদি ব্যৱহাৰ কৰা দেখা যায়।
আমাৰ আলোচনাত নৰীৰ ভাড়া-গঢ়া কাৰ্যৰ লগত আমলৰ সাংগ্ৰাম কৰিবলগা নামনি অসমৰ চৰ-চাপৰিৰ মুছলমানসকল
ঘৰ-দুৱাৰ নিৰ্মাণত কিদৰে এওঁলোকৰ জন-জীৱন প্ৰতিফলিত হয় তাৰেই এক সম্যক আলোচনা নিবলৈ যত্ন
হ'ব।

উদ্দেশ্য

- ১। নামনি অসমৰ চৰ-চাপৰিৰ মুছলমানসকলৰ ঘৰ-দুৱাৰ নিৰ্মাণৰ প্ৰণালী আৰু তাৰ লগতে জড়িত
লোকবিশ্বাসসমূহ উন্মুক্ত হ'ব।
- ২। সাধাৰণতে খেৰ, বাঁহ, কাঠ, টিন আদিয়ে সজোৱা ঘৰ-দুৱাৰৰ জৰিয়তে এওঁলোকৰ জনজীৱন সম্পৰ্কে
সুন্দৰ আভাস পোৱা যায় যদিও বখাযোধ্যা চৰ্চা, অধ্যয়ন আৰু গৱেষণা নোহোৱাল ফলত সেয়া পোহৰলৈ অহা
নাই। সেয়েহে বিজ্ঞানসম্মত কৃষ্টিজগীৰ্ণে কেৱল অধ্যয়নৰ জৰিয়তে সেইবোৰ পোহৰলৈ অনা।

Jaljali, Vol. 3 No. 2 July-December, 2016 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of humanities
and Social Sciences**

**The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India**

Sl. No.	Title	Page No.
19.	Hafiz Ibrahim: A Distinguished Poet of Modern Arabic Poetry Korban Ali Ahmed	80
20.	Coastal Ports and Commercial Towns of Ancient India Dr. Hofiqul Hassan	84
21.	A Glimpse of the Modern Literature Abdul Halim	89
22.	Al-Nahda and its Impact on Arabic Literature: A Brief Discussion Dr. Mahbubur Rahman	93

Arabic

1.	المكتوب: معراج أحمد معراج التديوي	مصمود تيمور ركة: القصة القصيرة في الأدب العربي المعاصر	97
2.	عبد الرحمن	البرائل الإسلامية ودورها في ترويج اللغة العربية في الهند	104
3.	المكتوب: معراج أحمد	مكتوب: معراج أحمد	111
4.	عبد الله خان	واقع الشعر العربي في ولاية هريانا	114
5.	عبد الرحمن	جمالية المسرح الشعبي الهندي نشأته وتطوره على المسرح الهندي	121

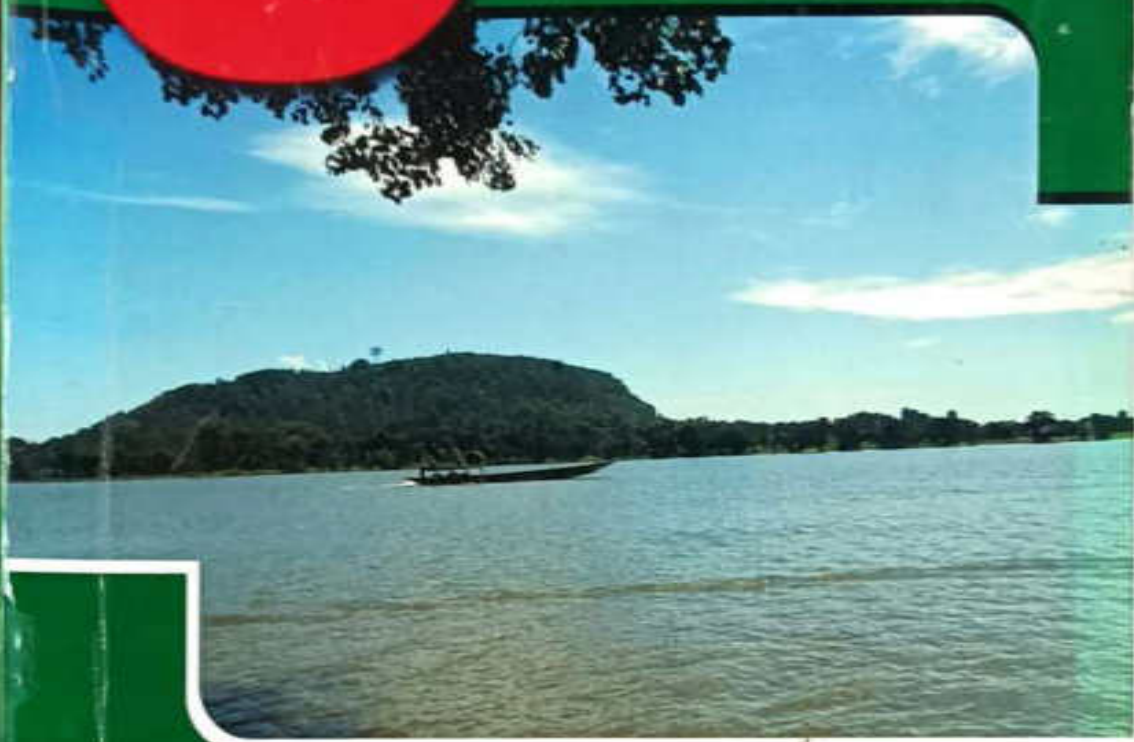
Assamese

1.	উপ-অক্ষয়ৰ মুহূৰ্তমানসকলৰ জ্ঞান-স্বীকৃতিৰ স্তম্ভ সংগীত বা কৰ্মসংগীত : এক চমু অধ্যয়ন (নামনি অসমৰ উল্লেখসহ)	ড° বাৰ্জেবা বাবু	126
2.	অসমী-পদম আৰু পুৰণীয়া অসমীয়া : এটি পৰ্যালোচনা	বীণা দাস	132
3.	বাজা জনগোষ্ঠী : এটি চমু অধ্যয়ন	বীণা দাস	142
4.	গোতালপৰীয়া স্থানীয় উপভাষা "উজনি" (উজনি) এক বিশ্লেষণাত্মক অধ্যয়ন। ড° অমু বেজবৰা কলিতা, মইনুল হক চৌধুৰী		147
5.	মৰাপ জনগোষ্ঠীৰ কুচিন ভাষাৰ অতি উচ্চ উচ্চ-অনুচ্চ : এটি অধ্যয়ন কবিদা বহমান হাজৰিকা		155
6.	"উনবিংশ শতাব্দীৰ পুৰণি অসমীয়া উপভাষা আৰু অসমীয়া সাহিত্যৰ ইয়াৰ স্থিতি" এটি পৰ্যালোচনা	মঞ্জিলা আইমেৰ	162
7.	অসমীয়া বহুভাষাৰ উপস্থিতি, বিকাশ আৰু বৈচিত্ৰ সাহিত্যৰ ইয়াৰ স্থান। এক চমু অধ্যয়ন	অহমেদ	169

Jaljali, Vol. 4 No. 1 January-June, 2017 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

**The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India**

Sl. No.	Title	Arabic	Page No.
1.	د. محمد نجم الحق	تأثير البيئة على الأشكال المثلثية.	50
2.	نزار حسين شاه	معارضة "البرهان" بين الإمام الموصلي وأحمد شوقي.	51

Assamese

1.	অসমীয়া ভাষাৰ এক-বাক্যিক বৃত্তান্তমূলকভাৱে অঙ্কিত হোৱা-নটিল, অৱশ্যে অৱশ্যে ১ এক ইয়ু অধ্যয়ন	ড० বাৰ্বেৰা বাৰ্ডন
2.	উজনি অসমৰ অৰাণ জনগোষ্ঠীৰ ব্যক্তি বিহু	ফকিৰা বহমান হাজৰিকা
3.	আহমেদ শূণ্য বুৰঞ্জী সাহিত্য: এটি অধ্যয়ন,	বীপ্তি দাস
4.	আশাপূৰ্ণা দেৱীৰ উপন্যাসত নাবী মনস্বৰূ: এক অধ্যয়ন	বন্দনা কলিতা
5.	উত্তৰ পূব ভাৰতৰ গোৱালপৰীয়া লোকগীতত নাবী: এক অধ্যয়ন	ড० কাজা চক্ৰবৰ্তী
6.	ভাৰতৰ স্বাধীনতা সংগ্ৰামত গোৱালপৰীয়া জিলাৰ মুক্তি যুদ্ধক সকলৰ অৱদান: এটি অধ্যয়ন,	মালা ঘোষ

অধিভাৱ

সিহল চহা জনসাধাৰণৰ মাজত সৰ্বিত নামনিৰ অধিভাৱ আৰু অসমৰ ভিতৰ আৰু বৈৰি জন্ম
একা একোটি মণি মুকুটই হ'ল যোজনা-পটিকা বা প্ৰাদ-প্ৰাদ্যনসমূহ। "সৰু জন্ম একে চৰী" বুলি যোৱা এই
যোজনা-পটিকা বা প্ৰাদ-প্ৰাদ্যনসমূহ একোটি সৰু সৰু বা অতিজৰা প্ৰকাশ কৰি পৰ শক্তি পৰিষ্কাৰ
হয়। দুটি দুটি কৰি এই যোজনা-পটিকাৰে সমাজ ক্ৰীড়নত কেতিয়াবা মেল-মিলি বা অসংগতৰ প্ৰাদ
কৰি কথন মেল পোৱাৰা দেখা যায়। পুৰণিৰ নিচিৰ ইতিহ এই যোজনা-পটিকাৰে কথন কৰি মুম সৰু
সমাজ কৰা দেখা যায়। নামনি অসমৰ চৰ-চাপৰিৰ মুছলমানসকলে এই ক্ষেত্ৰৰ শিখণৰা নহয়।

কিন্তু মুম পৰিৱৰ্তনৰ লগে লগে যোজনা-পটিকা বা প্ৰাদ-প্ৰাদ্যনসমূহ উদ্ভৱ আৰু লম্ব অধিভাৱে সৈত
দেখা হয়। সেয়ে সমাজে প্ৰয়োজনযোগ কৰিলে ইয়াক অত নিচে মাৰু সমাজৰ পৰিৱৰ্তনৰ লগে লগে কেতিয়া
এইবোৰো পৰিৱৰ্তন বা লুপ্তহাৰা অৱস্থা প্ৰাপ্ত হয়। এনে কাৰণে অসংগত অসংগত যোজনা-পটিকা, প্ৰাদ-
প্ৰাদ্যনসমূহে কামৰূপে লোপ পৰবৈল উপভ্ৰম হৈ আহিছে। গতিকে এইবোৰ উদ্ভৱৰ প্ৰয়োজন অধিভাৱেই
আমাৰ প্ৰবেষণ প্ৰথমনি প্ৰস্তুত কৰি উলিওৱা হৈছে।

আৰম্ভনি

সোকাৰীকনৰ ইতিহাস আৰু লোক মানসৰ উচ্ছল ক্ৰিয়াক্ৰি অৰুপ প্ৰত্যেক জাতিৰ সোকাৰীকন বি
নিজ সাহিত্যৰ ভঁৰাল চহকী কৰি ৰাখিছে। এইবিধ সাহিত্যিক জন-সাহিত্য, মৌখিক সাহিত্য আদি নামেৰে
অধিহিত কৰা হ'ল। এইবিধ সাহিত্য অধিভাৱ চহা জনসাধাৰণে পৰম্পৰাগতভাৱে মুখে মুখে স্থান কৰা এক
প্ৰকাৰ সাহিত্য। এনে পৰম্পৰাগত ৰচনাবিলাকৰ চিত্ৰৰত বীত, পদ, মালিতা, যোজনা-পটিকা, প্ৰাদ-প্ৰাদ্যন,
সাহৰ, সাধুকথা আদিত আদিম মানুহৰ আবেগ, অনুভূতি, অধিভাৱ আদিৰ প্ৰকাশ পায়।

সোকাৰীকনৰ অমূল্য সম্পদ যোজনা-পটিকাৰে অতি প্ৰাচীন কালৰে পৰা বিভিন্ন সমাজত প্ৰচলিত হৈ
আহিছে। কিন্তু মুম পৰিৱৰ্তনৰ লগে লগে কোনো কোনো যোজনা-পটিকা অতল উতৰ নৰে লুপ্ত হ'বলৈ ধৰিছে।
সেয়ে এইবোৰ সংৰক্ষণৰ প্ৰয়োজন আছে। এনে প্ৰয়োজনৰ তাগিদাতেই আমাৰ এই প্ৰবেষণপ্ৰথমনি প্ৰস্তুত কৰা
প্ৰাদ কৰা হৈছে।

অধ্যয়নৰ উদ্দেশ্য

নামনি অসমৰ চৰ-চাপৰিৰ মুছলমানসকলৰ মাজত প্ৰচলিত যোজনা-পটিকাৰে সংৰক্ষণ আৰু এইবোৰ
প্ৰতিফলিত হোৱা এই অঞ্চলৰ সোকাৰীকনৰ বিভিন্ন বিশ উনুকিয়াই নিয়াই হৈছে এই আলোচনৰ মুখ্য উদ্দেশ্য।

অধ্যয়নৰ পদ্ধতি

মুখ্য আৰু বৌদ্ধ দুয়োটা উপসৰ পৰা সমাল প্ৰহণ কৰা হৈছে যদিও মুখ্যত ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ অধিক তৰু
নিয়া হৈছে। ক্ষেত্ৰ অধ্যয়নৰ যোগেদি কৰ্মবদ্ধ পদ্ধতিৰে আমাৰ এই প্ৰবেষণ প্ৰথমনি প্ৰস্তুত কৰি উলিওৱা
হৈছে।

Sl. No. Title

Arabic

1. الدكتور جليل لرحمن الشيخ
حيلا حافظ إبراهيم ومسلمته في الشعر العربي المصري 67

Assamese

1. নামনি অসমৰ চম-চাপনিত প্ৰচলিত প্ৰবাস-প্ৰবচনত নানীঃ এক চমু অধ্যয়ন
ড° স্বৰ্জেশ্বৰী বাৰুৱা 73
2. আহোম স্বৰ্গমৈত্ৰী সকলৰ শাসন ব্যবস্থাঃ এটি চমু বিশ্লেষণ, দীপ্তি দাস 78
3. ডাকৰ বচনঃ অসমীয়া সমাজত ইয়াৰ প্ৰাসংগিকতা, অৰ্পীৰথ বায় 85
4. চম অঞ্চলত বসবাস কৰা হিন্দু-মুছলমানৰ সম্প্ৰীতিৰ চিত্ৰঃ এটি আলোচনা
ড° বন্দনা কলিতা 91
5. হীৰেন ভট্টাচাৰ্যৰ কবিতাত 'প্ৰকৃতি চেতনা' (চৰাই আৰু ফুল), ড° আব্দুল জলিল 96
6. বৰ্ণনাত "ছয় বসে চোন-চাতুৰী" এটি চমু আলোকপাত বৃদ্ধদেব বায় 103
7. মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষা ব্যবস্থাত শিক্ষণ-শিকন প্ৰক্ৰিয়াত ইন্টাৰনেটৰ ব্যবহাৰ
শুনমা বড়ো 109

নামনি অসমৰ চৰ-চাপৰিত প্ৰচলিত প্ৰবাদ-প্ৰবচনত নাৰীঃ এক চমু অধ্যয়ন

ড° স্বৰ্জেনা শাক্তন
স্বকামী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিহাৰ
বলগোমৰ স্বাক্ষৰিক মহাবিদ্যালয়, বলগোমৰ

সংক্ষিপ্তসংৰূপ :

নাৰীৰ সমাৰ্থকৰণে বৰ্মী, মহিলা, আত্মা, নিতম্বী, সুশৰী, কামিনী আদিয়েৰে প্ৰতিশব্দ ব্যৱহাৰ কৰা হয় যদিও নাৰী মানে কৰোবাৰ না, কৰোবাৰ পত্নী, কৰোবাৰ সখী, কৰোবাৰ কন্যা। এই নাৰী শব্দটোতেই আছে সমাজ বিখৰ মুখ, মৰম, চেতনা ও ভালপোহা। প্ৰাচীন কালৰ পৰাই মনোমহী, মহিচৰী নাৰীসকলে সমাজখন সমৃদ্ধিশালী কৰাৰ ক্ষেত্ৰত যতি উল্লেখনীয় ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। পুৰুষৰ তুলনাত এওঁলোকৰ এখন মগুৰ, মৰমীয়াস আৰু শক্তিশালী স্বভাৱ আছে। নাৰীত প্ৰকৃততে আঁঠি গঠনৰ একমত আছিল বুলি ভ'ব পাৰি। কিন্তু পুৰুষ প্ৰধান সমাজ ব্যৱস্থাত নাৰীৰ স্থান সমায় নিয়গাৰী হোৱাৰে পৰিলক্ষিত হয়। আনকি সৰ্ববিধানত সম অধিকাৰ দিয়াৰ সময়তো এনে সমাজে নাৰীৰ স্বাৰ্থসন্ধান বিপৰীত পন্থী কাম কৰিবলৈ সুঁতাবোৰ কৰা নাই। সাম্প্ৰতিক কালত নাৰীয়ে নিজৰ গৰবেৰে স্বাধীনতা হৈ সমাজৰ বিভিন্ন স্তৰ পোহৰাই ৰোলাৰ শিখতো 'পাতৰ প্ৰদৰ লতা' বুলি উপলব্ধী কৰিবলৈ এৰা নাই। অৰ্থাৎ নাৰীৰ প্ৰতি থকা পৰম্পৰাগত কিছুমান ধৃষ্টিভঙ্গী এতিয়াও পুৰুষতান্ত্ৰিক সমাজ ব্যৱস্থাই পৰিৱৰ্তন কৰিব পৰা নাই। আনকি পৰম্পৰাগতভাৱে চলি অহা প্ৰবাদ-প্ৰবচন অনুসৰি স্বস্তবিশ্বাস, কুসংস্কাৰৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হৈ নাৰীৰ স্বাৰ্থসন্ধানক খৰ কৰা দেখা গৈছে। প্ৰায় প্ৰত্যেক ক্ষেত্ৰতে নাৰীৰ প্ৰতি বৈষম্যমূলক নীতি গ্ৰহণ কৰা হৈয়েই আছে। বিটৌ পুৰুষৰ ক্ষেত্ৰত পৰিলক্ষিত নহয়। এনে এক সমাজ ব্যৱস্থা হৈছে অসমৰ চৰ-চাপৰিৰ ইচ্ছাশাস ধৰ্মী সমাজ ব্যৱস্থা। য'ত বৰ্তমানেও প্ৰবচনৰ প্ৰভাৱেৰে প্ৰভাৱিত হৈ নাৰীৰ অগতিৰ পথ বোম কৰা পৰিলক্ষিত হয়। সেয়ে এই প্ৰবাদ-প্ৰবচনসমূহৰ বেছিভাগেই নাৰী সমাজৰ কাৰণে প্ৰেক্ষাপাতক হ'ব নোৱাৰিলে।

আমাৰ আলোচনাত উক্ত বিষয়বস্তুক আধাৰ হিচাপে লৈ "নামনি অসমৰ চৰ-চাপৰিত প্ৰচলিত প্ৰবাদ-প্ৰবচনত নাৰীঃ এক চমু অধ্যয়ন" নামকৰণেৰে নাৰী সম্পৰ্কীয় নেতিবাচক প্ৰবাদ-প্ৰবচনৰ আলোচনা কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হৈছে।

আৰম্ভণি :

প্ৰবচন বা ফকৰা-বোজনাসমূহ অধ্যয়ন কৰিলে লক্ষ্য কৰা যায় যে এইদোৰত সাপোৰিক অভিজ্ঞতাসকল জ্ঞানমূলক নীতি কথা, বিভিন্ন সময়ত প্ৰচলিত জীৱন চৰ্যা আৰু আদৰ্শবাদ, জাতিৰ মনস্তত্ত্ব, আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু ব্যক্তিত্ব সমালোচনাত প্ৰতিফলিত হোৱা দেখা যায়। অৱশ্যে 'মহৰ জ্ঞান একৰ স্বামী' বুলি পৰিগণিত প্ৰবাদ-প্ৰবচনবোৰৰ কিছুমানত নাৰী মনৰ তথা নাৰী সমাজৰ চিত্ৰও পোৱা যায়। দৰাচলতে এনে প্ৰবাদ-প্ৰবচনত নাৰীৰ মনস্তত্ত্ব আৰু পুৰুষ প্ৰধান সমাজত নাৰীৰ স্থান সম্পৰ্কে ধাৰণা পোৱা যায়। নাৰী সম্পৰ্কীয় এই প্ৰবাদ-প্ৰবচনৰ ব্যৱস্থিনিয়ে নাৰীৰ বাবে প্ৰেক্ষাপাতক হ'ব নোৱাৰিলে। অৱশ্যে এই ক্ষেত্ৰত এনে প্ৰবাদ-প্ৰবচনৰ প্ৰভাৱকে কেবল

Jaljali, Vol. 6 No. 1 January-June, 2019 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

**The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India**

Assamese

14	ৰাজসকলৰ বিৰুদ্ধে উৎসৱ : এটি আলোচনা,	ড° বন্দনা কলিতা	60
15	প্ৰাক-অকশোদই জ্বৰৰ সামাজিক আৰু সাহিত্যিক পটভূমি এক চমু আলোচনা,	ড° স্বাজেন্দা ৰাভূন	70
16	স্বৰ্গমত্যা সগ্ৰোহী মনিৰাম বেৰান - এক চমু বিশ্লেষণ,	দীপ্তি দাস	75
17	ৰূপান্তৰৰ শিল্পী জ্যোতিপ্ৰসাদ আৰু সংস্কৃতি : এটি চমু অৱলোকন,	গুনমা বড়ো	80
18	সৌৰভ কুমাৰ চলিহাৰ 'এহাত ডাবা',	উষা দাস	84
19	অসমীয়া ভক্তি-মূলক লোকপীঠৰ এটি চমু আলোচনা,	স্বাধিদা আহমেদ	89
20	সত্যপ্ৰসাদ বৰুৱাৰ 'নাটিকা নাটিকাৰ' নাটকৰ নাৰী চৰিত্ৰ শাস্বতী আৰু ডাঙৰী-এটি ভুলনামূলক আলোচনা,	দীপা বাৰী দাস	96

স্বাক্ষৰ-অকণ্ঠস্বৰ ইতিহাসৰ সামাজিক আৰু সাহিত্যিক পটভূমিঃ এক চমু আলোচনা

ডা° অজিতা হাজু
সহকাৰী অধ্যাপক, অসমীয়া বিভাগ
অসমীয়া সাহিত্যিক মহাবিদ্যালয়, দলপাং

সংক্ষিপ্তসূচী :

প্ৰতিজনকালোৰে অসম অধিকাৰ কৰাৰ পৰা অসমীয়া ভাষা অসমৰ মূল আনন্দাৰত পুনৰ প্ৰতিষ্ঠা হোৱালৈকে
স্বাক্ষৰ-অকণ্ঠস্বৰ ইতিহাসৰ দি অসম সাহিত্য ১৪১ ব'ৰ্ষ পিচিহেই অসমীয়া সাহিত্যৰ আধুনিকতাৰ বেটী
হাসল কৰিলে : আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ বেটীৰ পৰিচ হোৱা হ'ল চৰিত্ৰ কৰণ এই কালছোৱাক (1830-
1870) মেটামুটিকভাৱে মিলনেশী সাহিত্যৰ কাল বুলি কোৱা হয়। এই কালছোৱাক আঠোঁ দুটা ভাগত ভাগ কৰা
হৈছে। [1] স্বাক্ষৰ-অকণ্ঠস্বৰ আৰু [2] অকণ্ঠস্বৰ।

ইংৰাজী 1846 চনত অকণ্ঠস্বৰ প্ৰকাশ পোৱাৰ সময়ত পৰ্বই আধুনিক অসমীয়া সাহিত্যৰ মূল আনন্দ হ'ল
বুলি কোৱা হয়। পৰৱৰ্ত্তে 1846 চনত মিলনেশীসকলৰ প্ৰচেষ্টাত অসমীয়া ভাষাত প্ৰকাশ পোৱা প্ৰথমখন আলোচনী
সম্বন্ধত হৈছে 'অকণ্ঠস্বৰ'। এই আলোচনীখনৰ নামেৰে 1846-1889 চনলৈ এই সুপ্ৰসিদ্ধ 'অকণ্ঠস্বৰ' নাম
আৰু এই সময়সীমান ভিত্তকৰ পৰিচ সাহিত্যিক অকণ্ঠস্বৰ মূল সাহিত্য নামে অভিহিত কৰা হয়। উল্লেখযোগ্য যে
1846 চনৰ আগতেৰ অসমীয়া ভাষা সাহিত্যৰ ভঁৰাল চহকী কৰাৰ কাৰণে কিছুসংখ্যক লেখকে অসম
আহৰাইছিল। তেওঁলোকক 'স্বাক্ষৰ-অকণ্ঠস্বৰ' ভাষা লেখক হিচাপে অসমীয়া সাহিত্যৰ বুৰঞ্জীত চিহ্নিত কৰা
হৈছে।

অসম আলোচনীত স্বাক্ষৰ-অকণ্ঠস্বৰ' ভাষা আৰু এই কালছোৱাৰ সামাজিক আৰু সাহিত্যিক পটভূমি সম্পৰ্কে
আলোচনা কৰাৰ ব্যায় কৰা হৈছে। যাক এই আলোচনাৰ হোৱেদি সেই সময়ে অসমীয়া সমাজ জীৱন আৰু
ভাষা-সাহিত্যৰ দুৰ্যোগপূৰ্ণ অৱস্থা সম্পৰ্কে অক মিলনেশীসকলে উপস্থিত হৈ সেই দুয়োটাৰ পৰা কিলসে উত্থ
কৰিলে সেই সম্পৰ্কে আগত হ'ব পাৰে। বিয়া সম্পৰ্কে আলোচনীত আতবত্ৰিটলৈ ইয়াৰ লগত সম্পৰ্কিত হ'ল,
ভাষা-পাঠি আদিৰ সহায় লৈ বৰ্ণনাৰ আৰু বিৱেচনাৰ পদ্ধতি অৱলম্বন কৰা হৈছে।

আৰম্ভণি :

অসমৰ ৰাজত্বকালৰ শেষভাগলৈ মানে উপবৃদ্ধিৰ এৰাৰ এৰাৰতৈ তিনিঘৰ অসম আত্ৰমল কৰে। মন
এনে আত্ৰমলৰ ফলস্বৰূপে সোৱা অসম মৰিশিত পৰিণত হৈ পৰে। কৰ অসমীয়া লোক মনৰ অমমুটিক
অহাৰোৰ বসি হ'লগীয়াত পৰে। এনে সময়তে ইংৰাজসকলে অসমলৈ আহি অসমৰ পৰা অত্যাচাৰী মানসবলক
খেলি এই দেশ নিজৰ অধীনলৈ লৈ যায়। 1826 চনত মন আৰু ইংৰাজৰ মাজত হোৱা ইয়াণ্ডাবু সন্ধিৰ চৰ্ত অমুসৰি
অসম ইংৰাজৰ হাতলৈ হোৱাৰ ফলত অসমে নিজৰ স্বাধীনতা হেৰুৱায়। অত্যাচাৰী মানক খেলি অসমখনক খামখিত
লগাই ইংৰাজসকল প্ৰতি দাব বুলি অসমৰ জনসাধাৰণে জাৰিলে। সেয়ে জৰিযাত ফলাফল বিচাৰ নকৰি সাধাৰণ
প্ৰজাই বিদেশী শাসন মানি লৈ স্বত্ৰিৰ নিশ্বাস পেলালে। কিন্তু অসম ভা-ভাঙৰীয়া শ্ৰেণীৰ লোকসকলে এই শাসন
সহজে মানি ল'বলৈ টান পাইছিল। "ইয়াৰ প্ৰথম কাৰণ আছিল তেওঁলোকৰ ধৰ্মনিত স্বাধীনতাৰ তেজৰ সোঁত
তেতিয়াও বৈ আছিল কাৰণ ইংৰাজৰ প্ৰতি বিদ্বেষ ভাৱ জাগি উঠে আৰু হাত স্বাধীনতা খুৰাই অনাৰ কাৰণে তেওঁ
চলায়। দ্বিতীয়তে, ইংৰাজৰ শাসনত তেওঁলোকৰ পূৰ্বৰ সা-সুবিধাৰো লোপ পোৱাত ইংৰাজক ভাল চকুৰে চাব
নোৱাৰিলে।"

ISSN 2250-103X

International Registered & Recognized
Research Journal Devoted To Higher Education For All Subjects

VISION

RESEARCH REVIEW

CHIEF EDITOR
DR. BALAJI KAMBLE

INDEX

Sl. No.	Title for Research Paper	Page No.
1	A Contemporary Study of Assamese Literature in Relation to Folk Culture With Special Reference to Well-Being on Modern Society of Assam Dr. Shajeda Khatun	1
2	Relationship between Concentration and Productivity of Sugarcane in Osmanabad District Uddhav Shivaji Gambhire	10
3	The Morphology of weekly market in Koregaon Tehsil - A Geographical Analysis Prashant Mohan Salve	18
4	International Jurisdiction of IPR & Its Importance In Trade Sarang Prajapati, Nikhil Rote, Dr. Shaista Peerzada	26
5	Psychological Perspectives personality development Dr. Uday P. Dongare, Tukaram Mehatra	32
6	Problems of Old Age, Social Securities, Remedies & Welfare Programs Dr. D. N. Damawale	36
7	एक मानवतावादी गजलकार : जहीर कुरेशी डॉ. इणमत पवार	48
8	हिंदी लोक साहित्य : सांस्कृतिक परिदृश्य डॉ. प्रकाश गायकवाड	52
9	भारतीय दलित समाज और समकालीन हिन्दी कविता डॉ. रेखा मुंडे	56
10	भारतीय अर्थव्यवस्था आणि नगदमुक्त व्यवहार डॉ. गजानन कुबडे	60
11	लोक जीवनातील निवडक खेळ प्रकार डॉ. शानूर नूर सय्यद	67
12	आधुनिक युगात शारीरिक शिक्षणाची गरज डॉ. अभिजित मोरे	74

1

A Contemporary Study of Assamese Literature in Relation to Folk Culture With Special Reference to Well-Being on Modern Society of ASSAM

Dr. Shajida Khatun

Assistant Professor, Department of Assamese,
Dolgaon Assam College, P.O. Dolgaon,
Golapara, Assam (India)

Research Paper - Assamese

ABSTRACT

An attempt has been made to study in details the concept of Assamese literature, folk culture and well-being in the present study. Today, we are living in a knowledge based society and global world. The present study was designed to investigate the effect of contemporary Assamese literature in relation to folk culture with special reference to well-being in our modern society of Assam. The present study unexplored the main focused on the Assamese literature has played an important role in revealing the status of folk culture for modernization in attitude in relation to quality education. A survey method was adopted for conducting the paper, by the investigator especially for this purpose. This paper is an attempt to describe the major research carried out on Assamese literature, the Era of Shankaricra, incorporates the literary works that were produced mainly as pertinent to the Neo-Vaishnavite movement which propagated the Ekasarana Nama-Dharma. Sankardeva's contribution to Assamese literature is multidimensional and spread through different genres of literature. Therefore, emerging trends are marked by experiments with post-modernist literary technique and growing fascination of young writers with magic realism and surrealism. In the realm of literary criticism young literary critics Arendom Borhanski, Bhatkar Jyoti Nath, Debabhusan Borah are exploring different possibilities and ideas to meet the needs in literary criticism. In this context of the understanding of the purpose of this theme is to find out remedial measures

and to evaluate or to suggest other would up to their goals that can be attempted in imparting knowledge for the benefit of the learners as a whole. The investigator concluded that a combination of Assamese literature and folk culture with special reference to Goalpara such as Goalpariya Bhawanialakya, malapoi etc.

Keywords: Contemporary Assamese Literature, Folk Culture, Kalamita Wali-Bong, Modern

INTRODUCTION:

Lifelong learning has emerged as one of the keys to improving the quality of life in the twenty-first century. An initial education is no longer sufficient to enable people to benefit from new opportunities that advances in science and technology bring and other changes in the world of work. There is no doubt that continuing to learn is the key to securing literature and folk culture stability. Literature is a part of folk culture that not only enriches a particular society. Probably the earliest text in a language that is incontestably Assamese is the Prabhasa Charter of the late 13th century poet Hema Saraswati. Barakanta Kakati divides the history of Assamese literature into three processes or eras- early Assamese, middle Assamese and modern Assamese. The antique Assamese folk culture and its varied literatures have been contributing a significant task in traditional Assamese society. In this unit, we will discuss folk culture and its various kinds, like Oral literature, customs and traditions and performing arts in Assam. North East India has its great resources on Assamese literature, indigenous knowledge for folk culture. Folk culture and literature is the core of a nation and is a dependable directory to the backdrop and environment of the people. There has always been a simple ability of folklore through pilgrimages, melas, dances, cultural fiestas, pujas, fairs and festivals etc. There are some folk tales, folk narrations, dances, music, songs, riddles and proverbs with them and there is an unremarkable amalgamation. It is just that the folk culture and literature was passed on from age group to age group by utterance of mouth before they came to be condensed to scripting or lettering. The definition of indigenous is something or someone who is native to an area or who naturally belongs there or originating or occurring naturally in a particular place, native. An example of indigenous is the native Assamese languages state in Assam. Among the states of the North-East region, Assam has the most varied cultural traditions and mixture of cultures. Assam is rich in natural resources and the fertile land, particularly in the Brahmaputra valley added to the richness of the state.

Operational Definitions of the Terms Used.

The operational definitions of the terms Assamese Literature, Folk Culture and Well-Being used in the present study are given below.

Literature:

A few elements of folk culture of Assam are briefly explicated and outcomes of discussed below.

During the period from 10th and 14th century, the only written Assamese literature was mostly a collection of songs called Charaypada. In the 14th century, Hem Saraswati, Rudrakandali, Hariballabha, Kavayantasharwati and MadhabKandali created literature is coming for based on Purana and other ancient Indian epic. MadhabKandali was patronized by Barahi King Mahamandya. Other scholars were patronized by the king of Kamata. It is important to mention that MadhabKandali translated the Ramayana into Assamese, titled "Saptakanda Ramayana", which was the first work of translation from Sanskrit into a North Indian language.

The Vaishnavite movement launched by Sankaradeva and Madhabdeva in the 15th century influenced the life of the people of Assam in all aspects. This religious movement had a major impact on Assamese literature and a lot of poetry, songs, prose, charitputh, drama etc. were written during that time. The main subject matters of these literary works were Ramayana, Mahabharata, Purana, theories of Hindu religion etc. Sankaradeva and Madhabdeva themselves wrote a number of classics. Sankaradeva's Kritan, and Madhabdeva's Naamghosha and the Borgotas of both the gurus were most popular among these.

The plays AnkyaNats of Sankaradeva-Patnivasal, KaliyaDaman, KeliGopal, Rakmani Hama, Parjat Hara, Ram Bijay, DattuMathan of Madhabdeva and his Jwanama 'Cherchura' and 'PimpuniGochowai' etc. are presented before huge gathering of spectators at Sanghar and Satras. The first nat (drama) Chihnajatra of Sankaradeva was even written and staged before Shakespeare's drama. The famous textile design of Sankaradeva the Brindabanidhastu was a magnificent creation of the Assamese weavers.

Folk Culture:

Assam has a very rich cultural heritage. In addition to the common cultural heritage, every tribe and sub-tribes have their own rich traditional cultural heritage. Every tribe has its own dialects, folk-literatures, ornaments, food habits, housing culture, agriculture, fishing culture, various festivals, style of using cane and bamboo, family & social relationships, customs and traditions, dresses, music, traditional musical instruments etc.

Dr. Nazrul Islam
Asstt. Prof. & HoD, Economics

ISSN: 2229-693X

অসম কলেজ শিক্ষক সংস্থা আলোচনী
Assam College Teachers' Association

JOURNAL

Peer Reviewed

Volume : XXXIX, 2017

Editors
Pranjal Patil
Dr. Anupam Dutta

CONTENTS

অধ্যাপনীয় সাহিত্য	অধ্যাপনীয় সাহিত্য-সাহিত্য শব্দ কালকাল বৈকল্যজনক পরিচালনা (ডক্টরেট) ন শিত — এটি অধ্যাপন ড° মনুজুতা বন্দা চাকাকতি	53
<i>English Articles</i>		
English Language Studies & Teaching	Indian English Usage and Its Acceptability in Formal Domains: A Study Based on Users of the English Language in Tinsukia District Dr. Mriganka Choudhury	60
	Language Opportunity for Realizing Cross Cultural Currents across the National Border: Present Scenario of English as L2/L3 in Assam Chandan Kalita	67
	Importance of Teaching Writing Skill at the Secondary and Intermediate Levels Dr. Maloshi Choudhury	75
	English for Specific Purposes (ESP) :An Overview of Business English Razul Hoque	80
Women and Literature	Women Writers on Women's Rights: A Reading of Mamoni Raisom Goswami's "Neelakanthi Braja" Anannya Bhattacharya Dr. Dipmani Das	84
Economics and Socioeconomics	Threats to Local Fish Bio-Diversity and Challenges of Fish Marketing: A Study on Hakama Beel Dr. Kingshuk Chakraborty	89
	A Study on Silk Industry of Assam and Its Impact on the Economy of Assam Ranjim Borah	94
	Linkage between Support Price and Inflation: A Time-series Analysis of Food Inflation in India Dr. Sujoy Das Dr. Ananta Pegu	99
	Agriculture and Minority Women : A Study of Bidyapara Village, Assam Kandarpa Nath	103
	Production of Horticultural Crops in Kamrup District of Assam: Problems and Strategies Dr. Bhanu Hazarika	108
	An Analytical Study on Tribal Economy of Assam with Special Reference to Goalpara District Nazrul Islam	113

An Analytical Study on Tribal Economy of Assam with Special Reference to Goalpara District

Nazrul Islam

Introduction -

It bears a global connotation that tribals are part and parcel of rest of the society. They have been contributing to the society in almost all levels of fields, including the economy. Though tribal economy is basically characterized as subsistence oriented, it has been an economy of their own having a great speciality. This inspires the researchers and scholars to study the subject matter of tribal economy.

Assam is one of the unique states in India, where a large numbers of tribes are living together. As being mainly hill and plain tribes, they are found with some sorts of separate socio-cultural characteristics as well as their commercial and economic activities, directing to a separate identity of tribal economy. There is a little recognition to this economy for having a lesser literature on the subject. But to study the matter has a immense relevance to actual life, both of tribes and the rest of the tribes.

Their agricultural practices are primitive by nature. Due to having manual works, all members of the families including women are involved with the agro-based activities. In case of heavy industry, it is almost non-existence, but in a wide extent, the tribes are involved with the activities of small scale industries based on forest and minerals resources.

Most of the tribal communities are engaged with the production of raw materials, basically of agriculture, horticulture. Despite its potentiality, the tribal community have been facing difficulties in the development of agriculture and industries. Over and above, their socio-economic problems, responsible for their backwardness, natural hindrances, lack of transportations, problem regarding resource exploitations, lack of power supply, problem of enterprises and lack of finances make its economy

unsatisfactory one. Still there exists a unique and potential base of economy of the tribes, be it slow and subsistence in nature.

The economy of the tribal communities of Goalpara district is also similar to that of Assam. It needs to be studied as much as possible for the development of the same. In these days, the tribal people of Goalpara district under considerations of socio-political aspirations are expanding their traditional socio-economic activities, transforming these to modern technology-oriented activities.

Objectives-

1. To find out a separate identity of tribal economy.
2. To focus on the economy of the tribal people of Assam as a whole and Goalpara district in particular.
3. To identify the economic activities and the produce of tribal people of this area.
4. To find out their socio-economic problems, responsible for their backwardness.
4. To outline a conclusion with some suggestions for the development of their economy.

Methodology :

This research paper is in the form of an explanatory study in analyzing the tribal economy and its potentiality in Assam as well as Goalpara district in terms of nature of the economy, economic activities and produce of tribal people. The present study is based on secondary data, collected from various sources like books, journal, magazine, reports, publications and internet sources. Personal observation is also put forward here. The techniques of synthesis have been applied to analyze the data and as such, the findings and conclusion have been sorted out.

Area of Study

Jaljali, Vol. 5 No.2 July-December, 2018 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India

Contents

Sl. No.	Title	Page No.
English		
1.	Editor's Note	7
2.	Marginalization, Gender Discrimination and Identity Crisis in the Plays of Mahesh Dattni	8
3.	Role of an Individual in the Prevention of Pollution	15
4.	Gifted or Genius Children and Psychological Factors of Their Teaching Learning Process	22
5.	Teaching English as a Second Language in India: Issues and Prospects	27
6.	Pratima Barua Pandey: The Queen Mother of Goalpariya Folk Songs	33
7.	Socialist Perspectives of Pandit Jawaharlal Nehru	37
8.	Children and Human Rights: A case study at the Baladman Char - I of Goalpara District	40
9.	Mental Hygiene and It's Importance in Educational Institution	44
10.	Contributions of Srimanta Sankardeva towards the Economy in the Society	48
11.	Condition of the Indian Muslims during the 19 th Century: A Study with Special Reference to Education	52
12.	Humanity and Social Activity in the Dramas of Jyoti Prasad Agarwala	59
13.	Swami Vivekananda and Indian Nationalism	63
14.	Postcolonial-postmodern Perspectives in Amitav Ghosh's <i>The Glass Palace</i> : A Study	66
15.	Trade and Commerce in Goalpara Region in Assam: A Historical Study	71
16.	Rashtra Bhanha Hindi	77

Trade and Commerce in Goalpara Region in Assam: A Historical Study

Dr. Nazrul Islam
Assistant Professor
Dept. of Economics
Dalgona Anchalik College
Dalgona, Goalpara (Assam)

Abstract

The ancient as well as medieval history of Assam reveals that there exists a well established environment of trade and commerce in the Goalpara region of present Assam. From the facts we may set the economic history of the said region as well. Apart from ancient era, being the mid-place between Assam proper and rest of India, from Maghal to British period there had been a flourishing atmosphere of trade and commerce in the region. In this paper it is tried to explore the trade and commerce focussing on economic history of the region.

Keywords: Goalpara, Sri Surya, Ahoms, Garo-Khora, Chavelier and Bijni Raj.

Introduction

We find Panchatantra, Jogighopa and Sri Surya hills since ages as the battle-fields of various important wars. Not only that these places had been the confluence of many socio-cultural and religious sects. Obviously, these places had been the significant centres of commerce and trade. The local people believe that "Vyasa Deva tried to build another Kashi by engraving 99999 Sivalings and idols there in SriSurya hill"¹ Old verses 'Suta Samhita' asserts that "there was a workshop and store at Sri Surya, the raw materials special sort of rock, was brought about from the base of the Narmada River in the South India"² This fact leads to interference that Sri Surya had been significant and prominent centre of production and export of various sorts of idols made of stone.

The geographical area of old Goalpara district was annexed to the Mughal empire long back in 1637 following the settlement of the dispute between Raghu Rai, king of Koch Hajo and nephew of Narannarayan and Lakhinarayan, son of Narannarayan and king of Koch Behar. For only a period of three years from 1659, the area was annexed by the Ahoms. At that time several traders (Mudoi) came to the Southern part of Goalpara for running their trade. "With the permission of Islam Khan, Nawab of Ducca, Haribol Rai and the gold traders Joihori and Narahori had run their commercial works at Sri Surya"³

Discussion

There was an open-trade agreement between Captain Walsh and Gaurinath Singha, Ahom King, on 20th February, 1793. According to that agreement, "there was a mention of a Memo (Ford) of Rs. 400 at Chandria, Goalpara, Rs. 20,000 at Bangalghat, opposite to Goalpara on the north bank of the Brahmaputra"⁴ At Hadira Chauki, the Ahom king established a toll centre for import and export of goods under a Duoria Barua (custom agent of

Jaljali, Vol. 3 No.1, Jan-Jun, 2016 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India

Contents

Sl. No.	Title	Page No.
English		
1.	Editor's Note Dr. Md. Eakub Ali	7
2.	Translation of Bhabendra Nath Saikia's <i>The Hour before Dawn</i> and Some Problems Faced by the Translator, Dr. Md. Eakub Ali	8
3.	Mother Tongue Interference in the Learning of a Foreign Language like English Iddris Ali Ahmed	14
4.	On Mathematics Phobia, Dr. Atowar Rahman	18
5.	Role of Education in Women Empowerment with special reference to the Economy of Assam, Nazrul Islam	23
6.	Contribution of Sayyid Abul Hasan Ali Nadwi to the Development of Indo-Arab Language and Literature, Md. Hafijur Rahman	30
7.	Backward Children and Psychological Factors of Their Teaching Learning Process Seikh Sofiur Rahman	34
8.	Unity in Diversity, Abu Taher Siddique	38
9.	Higher Education in India: A Study on Globalization and Some Aspects Rofiqul Islam	42
10.	Freedom Struggle of India with Special Reference to Assam, Abdul Khaleque	46
11.	Concept of Judicial Review of the Supreme Court in the Light of Indian constitution, Bellal Hussain	52
12.	Brahmaputra Valley Islamic Society and Women Rights, Abdus Sobur	57
13.	Child Labour in Indian Context: An Analytical Study, Md. Hazrat Ali	63

Contents

Sl. No.	Title	Page No.
English		
1.	Doris Lessing's <i>The Grass is Singing</i> : An Analysis from Feminist Point of View Dr. Akbor Hussain	9
2.	Ideological Conflicts in Shakespearean Tragedy: A Study Nirmal Chandra Bhoi and Raghu Dev Das	15
3.	Translation into English and Challenges before a Translator: A Study with Special Reference to Bhabendra Nath Saikia's <i>The Hour before Dawn</i> Md. Eakub Ali	20
4.	Social Taboos as Barriers to Women Empowerment: An Analytical Study Abdul Jubbar	26
5.	Self-Help Groups and Women Empowerment: A Study with Special Reference to Sidli Development Block of Chiring District, Assam. Rezaur Rahman Sarkar	32
6.	Communal Politics and Violence in India: An Analytical Study Dr. Faraz Ali Ahmed	37
7.	An Analytical View on the Themes of Dubliners Bhuyashi Pathak	42
8.	The Biodiversity Hotspot of Eastern Himalayas and Its Conservation: A Case Study with Special Reference to Goalpara Forest Division in Assam Nazrul Islam	46
9.	Ibn-Tha'lab and his book of Criticism "Qawaid al-Shi'r": An Analytical Study Dr. M. Nurul Amin Sheikh	52
10.	Status of Minority Women at Baladnari Char No. 2 of Goalpara District Mala Ghosh	55
11.	Harvest Festivals in North-East India: a Cultural Integrity in Diversity Prasanta Pathak	58
12.	Need of Academic Reform in Higher Education: A Study with Reference to Chiring District of Assam Priti Prasan Debnath	63
13.	Problems and Prospects of Rural Development through Panchayat System: A Study with Special Reference to Barpeta District of Assam Hadayet Ahmed	68
14.	The Impact of Gandhism on Assamese Novels: With Special Reference to "Jibanor Batol" And "Duwar Aru Nai" Nurul Islam	74

The Biodiversity Hotspot of Eastern Himalayas and Its Conservation: A Case Study with Special Reference to Goalpara Forest Division in Assam

Nazrul Islam
Asst. Prof & HoD,
Economics
Dalgoma Anchalik college
Matia, Goalpara

"Biodiversity is the variability among living organisms from all sources including inter-alia, terrestrial, marine and other aquatic ecosystems and ecological complexes of which they are a part." - The Convention of Biological Diversity (1992)

Introduction

Norman Myers introduced the term 'biodiversity' in 1988. "Areas which exhibit high richness as well as high species endemism are termed as hotspots of biodiversity." "Biodiversity refers to the variety and variability among all groups of living organisms and the ecosystem complexes in which they occur." Similarly, a biodiversity hotspot is a biogeography region with a significant reservoir of biodiversity that is under threat from humans.

Biodiversity satisfies the needs of the human beings. Contrary to this, the hotspots of biodiversity are facing serious threats in several ways. In an estimate, noted ecologist E.O.Wilson puts the figure of extinction at 10,000 species per year or 27 per day. There are many factors working adversely leading to serious challenges to the biodiversity. Therefore, the conservation of biodiversity has been the prime sector of interests today for the state planners, researchers and conscious people.

There are 25 such hot spots of biodiversity on a global level out of which two are in present India, namely the Eastern Himalayas and Western Ghats. The North Eastern states, including Assam fall under biodiversity hot spots of the Eastern Himalayas. They display an ultra-varied topography that forest species diversity and endemism. Numerous deep and semi-isolated valleys in Sikkim are extremely rich in endemic plant species. The forest cover of Eastern Himalayas has dwindled to about 1/3rd of its original cover. The recent studies have shown that North East India along with its some contiguous areas of foreign countries is an active centre of organic evolution and is considered to be the cradle of flowering plants. Out of the world's recorded flora, 30% are endemic to India of which 35,000 are in the Himalayas.

Lying between 22-30 degree N latitude and 89-97 degree E longitude, and sprawling over 2,62,379 sq. km., Northeast India represents the transition zone between the Indian, Indo-Malayan and Indo-Chinese biogeography regions and a meeting place of the Himalayan Mountains and Peninsular India.

India is a country, which ranks in one of the 12-mega diversity countries in the world. As per records, 47,000 species of plants and 81,000 species of animals which is about 7% and 6.5% respectively of global flora and fauna.

Threats to Biodiversity

As per the theory of evolution, extinction or elimination of species is a natural process. However, the rate of loss of species in geologic past has been a slow process. Nevertheless, the process of extinction has become particularly fast in the recent years of human civilization. Biodiversity satisfies the needs of the human beings. Contrary to this, the hotspots of biodiversity

Jaljali, Vol. 5 No.1 January-June, 2018 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India

Trade and Commerce in Goalpara Region in Assam: A Historical Study

Dr. Nazrul Islam
Assistant Professor
Dept. of Economics
Dalgona Anchalik College
Dalgona, Goalpara (Assam)

Abstract

The ancient as well as medieval history of Assam reveals that there exists a well established environment of trade and commerce in the Goalpara region of present Assam. From the facts we may set the economic history of the said region as well. Apart from ancient era, being the mid-place between Assam proper and rest of India, from Maghal to British period there had been a flourishing atmosphere of trade and commerce in the region. In this paper it is tried to explore the trade and commerce focussing on economic history of the region.

Keywords: Goalpara, Sri Surya, Ahoms, Garo-Khora, Chavelier and Bijni Raj.

Introduction

We find Panchatantra, Jogighopa and Sri Surya hills since ages as the battle-fields of various important wars. Not only that these places had been the confluence of many socio-cultural and religious sects. Obviously, these places had been the significant centres of commerce and trade. The local people believe that "Vyasa Deva tried to build another Kashi by engraving 99999 Sivalings and idols there in SriSurya hill"¹ Old verses 'Suta Samhita' asserts that "there was a workshop and store at Sri Surya, the raw materials special sort of rock, was brought about from the base of the Narmada River in the South India"² This fact leads to interference that Sri Surya had been significant and prominent centre of production and export of various sorts of idols made of stone.

The geographical area of old Goalpara district was annexed to the Mughal empire long back in 1637 following the settlement of the dispute between Raghu Rai, king of Koch Hajo and nephew of Narannarayan and Lakhinarayan, son of Narannarayan and king of Koch Behar. For only a period of three years from 1659, the area was annexed by the Ahoms. At that time several traders (Mudoi) came to the Southern part of Goalpara for running their trade. "With the permission of Islam Khan, Nawab of Ducca, Haribol Rai and the gold traders Joihori and Narahori had run their commercial works at Sri Surya"³

Discussion

There was an open-trade agreement between Captain Walsh and Gaurinath Singha, Ahom King, on 20th February, 1793. According to that agreement, "there was a mention of a Memo (Ford) of Rs. 400 at Chandria, Goalpara, Rs. 20,000 at Bangalghat, opposite to Goalpara on the north bank of the Brahmaputra"⁴ At Hadira Chauki, the Ahom king established a toll centre for import and export of goods under a Duoria Barua (custom agent of

The cover features a large, stylized letter 'J' on the left side. The top part of the 'J' is green, the middle part is white with the word 'JALALI' written in black, and the bottom part is red. The background is a photograph of a river flowing through a lush green landscape under a clear sky.

Volume 2 No. 1 Jul-Dec, 2015, ISSN 2395-762X

A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences

Editor-in-chief

Jalis Akhtar Naseeri

Editors

Prof. Md. Eakub Ali

Prof. Jalilur-Rahman Shaikh

Dr. Shajeda Khatun

The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India

Improving Quality of Life in Multi-Ethnic Society and Sustainable Development: A Case Study of Assam with Special Reference to Goalpara District

Nazrul Islam
Asstt. Prof & HoD, Economics
Dalgorna Anchalik College
Matia, Goalpara, Assam

Abstract

The paper intends to give an introduction to quality of life and its relationship with sustainable development; that means quality of life is the pre-condition of development of the concerned society. It is also to be noted that improvement in the quality of life in a multi-ethnic society is different from and more difficult than that of single or lesser caste society. Like Assam, Goalpara is also a multi-ethnic district. Till today, in case of the basic amenities, it is severely lagging behind. This is due to a lot of problems as to socio-political, economic and cultural ones, including ethnicity. So, sustainable development has been an urgent issue, but the political will has been the hindrance for long. Like the country, Assam as well as Goalpara district is also having attempted to reduce ethnic economic inequality by undertaking many ambitious action programmes. Targets were set for poverty alleviation and the ethnic restructuring of employment and business ownership and control. If we see, there are a lot of prospects with its diverse population, forest resources, business opportunities, etc. in improving quality of life in the district of Goalpara. But again a good management of ethnic politics will be needed for sustainable development in the district. It is not a hidden fact that some sorts of serious differences in socio-economic and political life of the ethnic groups are there in the district. So, it also needs special kind of care to meet the challenges.

Keywords: Quality of Life, Multi-ethnic Society, Sustainable Development, Assam, Goalpara.

Objectives

The paper intends

- i) To see the status of the quality of life in Assam and Goalpara
- ii) To see how improvement prevails quality of life in multi-ethnic society in Assam and Goalpara District
- iii) To see how quality of life is related to sustainable development

ISSN 2349-3089

NeJCR

NORTHEAST JOURNAL OF
CONTEMPORARY RESEARCH

Vol. 1 Number 1, May 2014

DARRANG COLLEGE RESEARCH JOURNAL

Science Section

Effect of light and dark phase on dorsum colour and pattern in <i>Hemidactylus</i> sp. of Assam Madhusmita Das, P.C. Bhattacharjee, Biban Bhowa, Jayaditya Purkayastha	1
Impact of Developmental Activities on Urban Wetlands in Guwahati City, Assam Bhijan D. Bhattacharyya A.	8
Studies on life history of the butterfly <i>Papilio memnon</i> (Linnaeus) Papilionidae: Lepidoptera on its host plant <i>Citrus medica</i> in Assam PrathomaMudal, Jatin Kalita	16
Depleting Butterfly Diversity and Conservation in Karimganj Area of Assam in Northeast India Sourajyoti Chakraborty, Mingsit Deb, Bijan Kumar Dev, Shubhashree Roychoudhury	25
An epidemiological study on the risk assessment of Gutkha chewing habit in certain districts of Assam Nabonita Medhi, Uma Datta	33
Ichthyofaunal diversity in a floodplain Wetland of Darrang district, Assam Seema Jyoti, Amalash Dutta	45

Humanities & Social Science Section

Production of Central Vowels and Centering Diphthongs by Assamese Speakers of English Kalyan Das	55
Role of NGOs in Developing Rural Economy through Rubber Plantation in Goalpara District in Assam Nazrul Islam	65
Study of the Aesthetics of the East and the West Dhrubajit Sarma	75
Educational and environmental awareness of the slum dwellers: a study in Guwahati, Assam Dipakha Das	84
Socio-Economic Status of Women in Home-Based Industries (HBIs) in Sonitpur District, Assam Daisy Rani Kalita	99
Nature conservation and sustainable ecotourism development with special references to Olive ridley sea turtle along Ganjam coast, Southern-Odisha Rajkishore Mohanta, Subrata Kumar Behara	109
Policy framework for urban development in north east India on context of solid waste management Karanji Konoh	119

Role of NGOs in Developing Rural Economy through Rubber Plantation in Goalpara District in Assam

Nazrul Islam

Department of Economics, Dalgoma Anchalik College, Mafia, Goalpara, Assam, India

(Received 11 February 2014; revised 23 March 2014; accepted 05 May 2014)

ABSTRACT

Rubber plantation has been the most attractive and focal non-traditional economic activities today on Goalpara district. The demand for natural rubber is increasing day by day and it has been a good sources of income. Hence, social changes are visible in Goalpara district with the increase in wealth out of rubber revolution. One of the factors behind for growing ground of the revolution may be recognised as the NGOs, which are responsible for performing a variety of service and humanitarian functions, including alleviating rural poverty. In Goalpara, a few NGOs are working in the field of rubber promotional activities. Thus the NGOs have been playing a major role in developing rural economy through rubber pantation in Goalpara district.

Keywords: Rubber plantation, Goalpara, NGOs, rural economy, ASC, Agia.

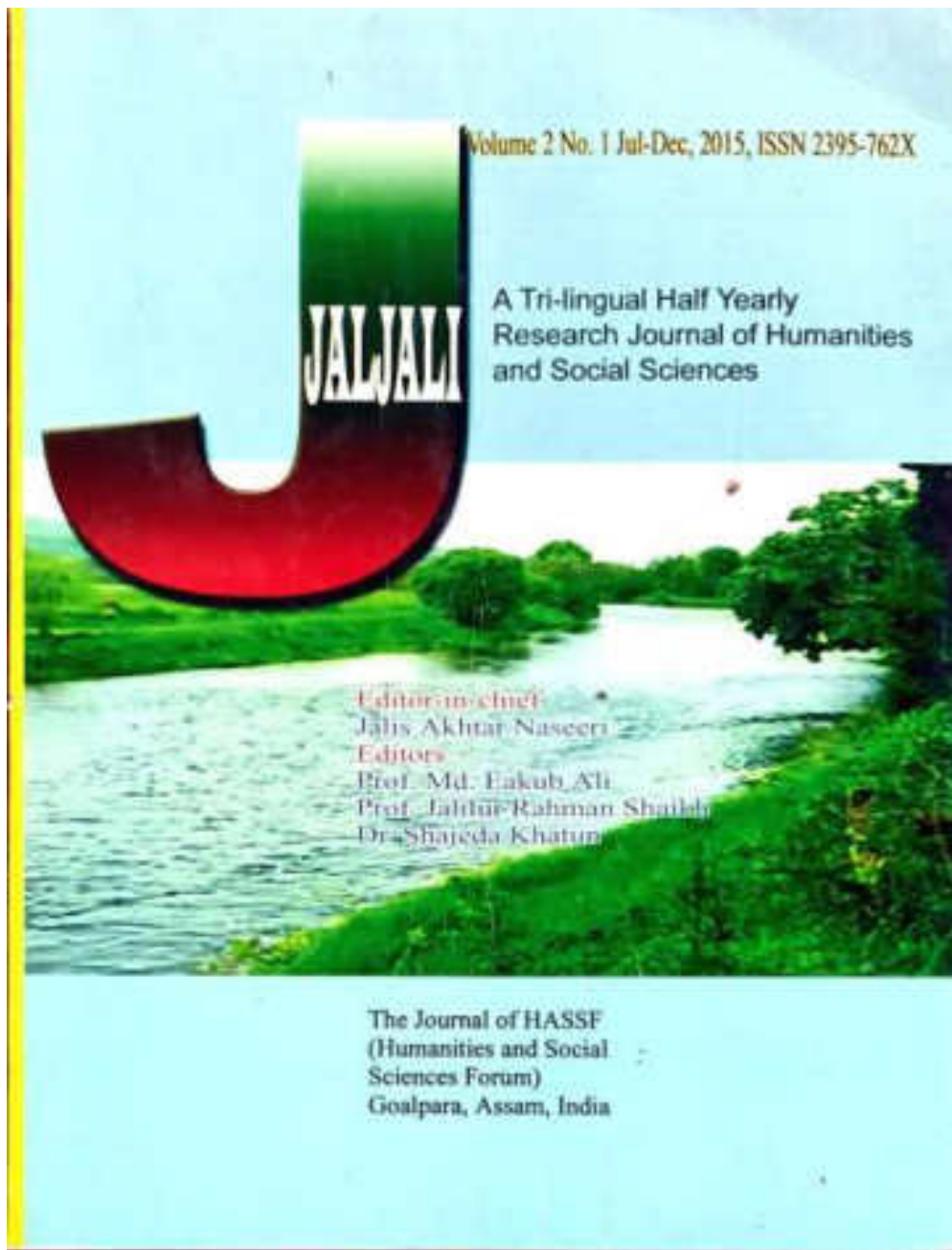
INTRODUCTION

Creating success stories, the rubber plantation has been one of the prime mterests of the farmers of the district of Goalpara. Rubber, an important raw material obtained from rubber tree (*hevea brasiliensis*), demand for which is

increasing day by day and it has been a good sources of income. 'Social changes are visible in Goalpara district of Assam with the increase in wealth. There are lots of success stories, all of them from the rubber plantations here' (Nath and Bezbaruah, 2002). Within the Northeast region, Tripura had stood first in rubber

*Corresponding author's E-mail: nazrul.112009@gmail.com

Dipti Das
Asstt. Prof. & HoD, History

17	Ethnic Violence in Assam: Its Solutions, Dr. Faraz Ali Ahmed	96
18	مداخلات مصطفى لطفي المنفلوطي في اللغة العربية والآداب العربية الحديث محمد جابر الرحمن شيخ	102
19	أحمد ذكي أبو شادي من رواد المدرسة الرومانسية في الشعر العربي المعاصر د. معراج أحمد معراج النور	109
20	الشعر العربي في الهند: نشأته وتطوره محمد ميثاق أحمد	116
21	سيبويه حياته وأعماله د. محمد نورشاد علم	126
22	تدريس اللغة العربية باعتبارها لغة ثانية د. محمد فضل الله شريف	131
23	অট্টলেখৰ পদ্য শৈলী আৰু পদ্যতলী পদ্য-সহিত্যৰ ইয়াক প্ৰকাৰ (কত্থোম মহত্বৰ কথা কামোলা উল্লেখ্য) এৰু চমু অধ্যয়ন, ড° কামোলা খতুন	139
24	শতাব্দীৰ প্ৰথম অৰ্ধশতাব্দীৰ পদ্য-শৈলী আৰু পদ্যতলী পদ্য-প্ৰকাৰ ইয়াক প্ৰাথমিকতা, তদন্য প্ৰকাৰ	145
25	পদ্যতলী পদ্য-প্ৰকাৰৰ প্ৰতিপত্তিৰ প্ৰকৃতি : এটি অধ্যয়ন, লক্ষ্মী কলিতা	150
26	সামাজিক অনুষ্ঠান সোভিয়েত আৰু অসমীয়া নৰী, বীণা মল	155
27	মহিলা সৰ্বস্বত্ব আৰু ইয়াৰ প্ৰকাৰ, Seikh Syfir Rahman and Md. Nasser Ali	161
28	সোভিয়েত 'সুৰভি'ৰ সোভিয়েত-সংস্কৃতিৰ সমন্বয় এটি চমু অধ্যয়ন, বীণা মল	166

সামাজিক অনুষ্ঠান লোকাচাৰ আৰু অসমীয়া নাৰী

দীপ্তি দাস

সহকাৰী অধ্যাপিকা, ইতিহাস বিভাগ
আঞ্চলিক মহাবিদ্যালয়, মলগোমা,
মাটিয়া, গোবালপাৰা, অসম

সংক্ষিপ্তসংক্ষেপ:

নাৰীয়ে হ'ল সৃষ্টিৰ মূল। সমাজ এখন সূচাৰুৰূপে পৰিচালিত কৰাত আমাৰ পুৰুষ প্ৰধান সমাজ ব্যবস্থাত অসমীয়া নাৰী সকলেও আৱহমান কালৰে পৰা পূৰ্ব সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়াই আহিছে। সামাজিক আচাৰ-অনুষ্ঠান, লোকাচাৰ সমূহ যেনে নাৰীৰ মাজতেই সজীৱ হৈ উঠে। ঘৰুৱা কৰ্মবিহীন উপৰিও বিভিন্ন সামাজিক উৎসৱ-পাৰ্বন, আচাৰ-অনুষ্ঠান, লোকাচাৰ, ৰীতি-নীতি সমূহৰ মাজত নিজকে বিলাই দি এখন সংস্কাৰ মুখী সমাজ গঢ়াত সক্ৰিয় ভূমিকা লৈ একা সংহতিৰ এনাজনীভাল কটকটীয়াকৈ বাসিছে। জন্ম, মৃত্যু, বিবাহ আৰু বিভিন্ন নাৰী প্ৰাধান্য উৎসৱ-পাৰ্বন, লোকাচাৰ অনুষ্ঠানৰ মাজেদি নাৰীৰ স্বৰ্গীয়তা আৰু সামাজিক স্থিতি দৃষ্টি ধৰিছে আৱহমান কালৰে পৰা। অসমীয়া সমাজ ব্যবস্থাত সামাজিক অনুষ্ঠান, উৎসৱ-পাৰ্বন আৰু নাৰীৰ মাজত থকা সম্পৰ্কৰ পৰিসৰ সীমিত পৰিসৰৰ ভিতৰত দৃষ্টি ধৰাতো সম্ভৱ নহয়।

প্ৰস্তাৱনা: নাৰী আৰু পুৰুষ লৈয়ে সমাজ গঠন হয়। এটা অৱশ্যেই অবিচ্ছেদ্য অংগ। মনুহে সহায় সহযোগিতা, আনোল - প্ৰমোল আদিৰ কাৰণেই সমাজপাতি বাস কৰিবলৈ লৈছিল। অনুভৱ হয় আৱহমান কালৰে পৰা নাৰীয়ে যেন সকলো সামাজিক উৎসৱ পাৰ্বনত এক সূৰ্য্যায় বহণ সানি কৰীণ কৰি তোলে নাৰী অবিহনে যেন উৎসৱ-পাৰ্বন নিবস। প্ৰকৃতিৰ উৰ্বৰতাত যেনেকৈ গছ-গছনি ঠৈ ধৰি উঠে তিক তেনেদৰে নাৰীৰ উৰ্বৰতা শক্তিতে নিহিত হৈ থাকে সৃষ্টিৰ অতুৰত শক্তি। পুৰুষ সমাজৰ সাফল্যৰ আঁকত প্ৰায়ে একো একোখনাৰী নাৰীৰ ভূমিকা দেখিবলৈ পোৱা যায়। আকৌ এই নাৰীয়ে কেতিয়াবা ধ্বংসৰ কাৰণ হৈ পৰে। নাৰী যেন এক অবুজ শক্তি। এই শক্তি মায়াৰে আৰু এক মহিমানয়ী শক্তি।

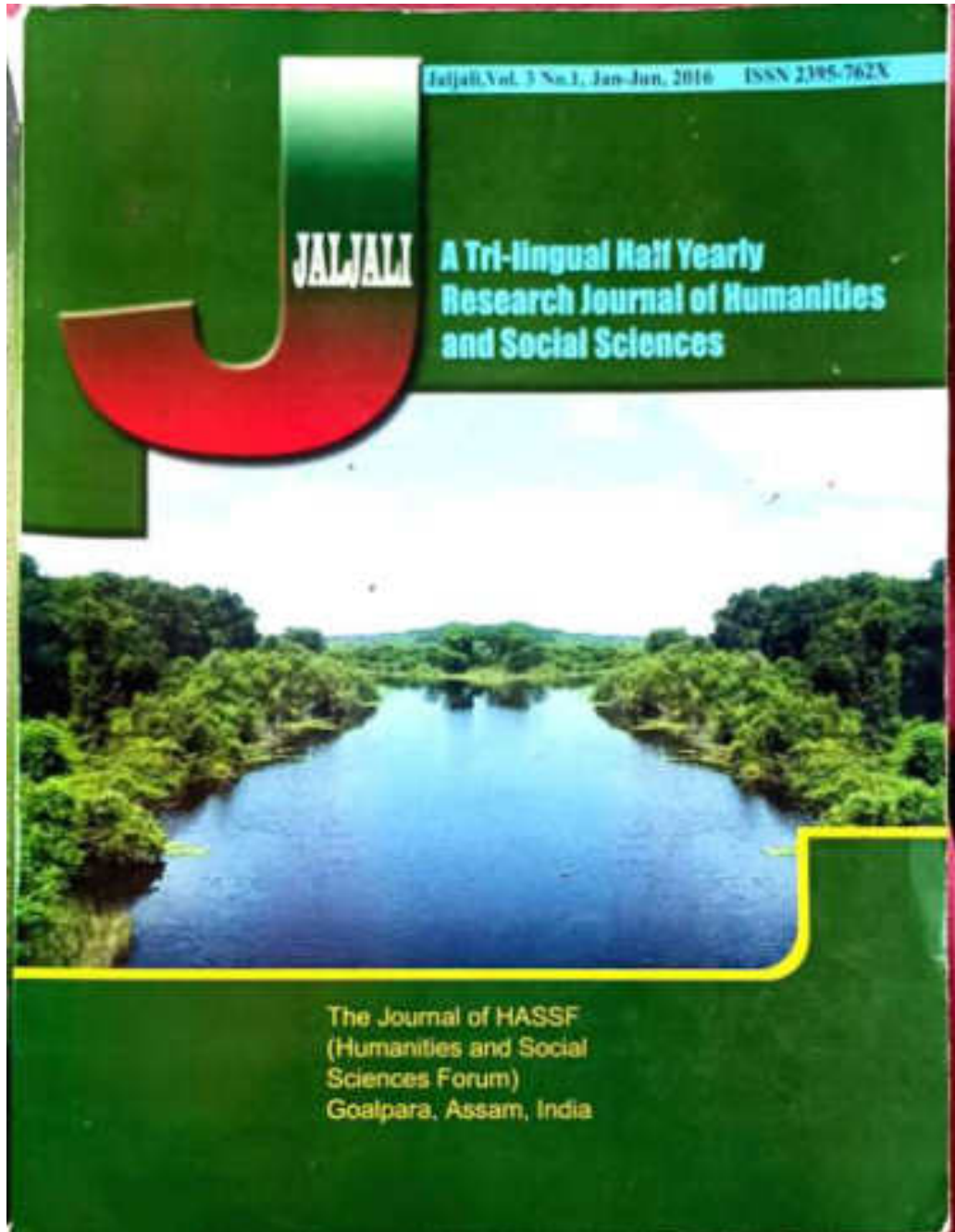
প্ৰকৃতিৰ বুকুত ভৰি দিয়াৰ পিছৰ পৰাই ছোৱালী এজনী এদিন দুদিন কৰি শৈশৱ পাৰ কৰি যৌৱনা হৈ পৰে। সেহে কপ সলায়। সমন তাকনাত এদিন সেই অৱনমাণি ছোৱালীজনী নিজৰ ঘৰৰ পৰা অল এখন ঘৰলৈ ক'ত হেপাহ আশা বুকুত ৰাখি যোৱালী হৈ যায়। আৰম্ভ হয় তাইৰ নতুন জীৱন। সময়াত এগৰাকী মাতৃ হৈ পৰিয়াল এটা আপডাল কৰাৰ চকু দায়িত্ব আহি পৰে। কেচুৱা এটাক জন্ম দিয়াৰ পিছৰে পৰা পৰিপক্ক ছোৱালীকে ছোৱা লোৱা, পিছা, উৰা, শিক্ষা-বীক্ষা সকলো ক্ষেত্ৰতে মাতৃ এগৰাকী হৈ পৰে প্ৰধান পৰিচালিকা বা শিক্ষয়িত্ৰী।

ঘৰখনৰ নিৰ্চিনাকৈ প্ৰত্যেকজনী নাৰীয়ে সমাজ এখনতো এক চকু দায়িত্ব বহন কৰি আহিছে আৱহমান কালৰে পৰা। প্ৰাচীন সমাজ আছিল মাতৃ প্ৰধান। পুৰুষ সকলে যেতিয়া চিকাৰ আদি বিভিন্ন কামত ঘৰৰ পৰা বাহিৰলৈ গৈছিল তেতিয়া নাৰী সকলে সন্তানৰ আপডাল কৰাৰ পৰা গৃহস্থৰ সকলো কৰ্ম কৰিছিল। জনজাতি সমাজৰ বিশেষকৈ গাৰো এতিয়াও মাতৃ প্ৰধান জাতি।

অসমীয়া সমাজ ব্যবস্থাত এক অনন্য আৰু বিশিষ্ট ভূমিকা লৈ আহিছে অসমীয়া নাৰীয়ে। আৱহমান

Dipti Das

Asst. Prof. & HoD. History

Sl. No.	Title	Page No.
33.	Jibran Khalil Jibran as a philosopher in Arabic Literature Md. Forhad Ali	155
34.	Human Rights and Women Md. Abul Kalam Azad	159
35.	The Islamic Settlement in Assam and its Early History: A Critical Study Mirza Abdur Rohim Mollah	163
36.	Dr. Radhakrishnan: Life, Actions and Writings Md. Rajah Ali	167
Arabic		
37.	النقد في الأدب العربي: نشأته وتطوره، د. معراج أحمد معراج اللندوي	173
38.	الصراع الحضاري بين الشرق والغرب كما يتجلى في تفكير أم هشام، د. محمد عقان	179
39.	مسلصات الأستاذ الإمام محمد عبده في الدين والعلم واللغة الأدب في مصر، معمة جليل الرحمن شيخ	186
40.	مسلصات الشاه ولي الله الدهلوي وأهله في علوم القرآن، محمد مهشور أحمد	189
41.	شولي التعملي في بلاد العرب، د. محمد أشرف علي	198
Assamese		
42.	চৰ-চাপৰিৰ মুছলমানসকলৰ মৰ-মুতৰ নিৰ্মাণ আৰু জনজীৱনৰ প্ৰতিফলন এক চমু অৱলোকন (নামনি অসম উল্লেখ) ড° স্বাধেদা শাহুন	203
43.	বোকাবন্ধাৰ তুটিগছত অসমীয়া লোক সমাজৰ প্ৰতিফলন তুনুকা বড়া	209
44.	ড° ভবেন্দ্ৰনাথ শইকীয়াৰ ৰচিত 'এজাক জেলাকাৰীৰ জিলমিল' নটিকত সমাজ জীৱনৰ চিত্ৰ বন্দনা কলিতা	213
45.	চৰ-চাপৰিৰ লোকগীত- এটি অৱলোকন বীপ্তি দাস	217
46.	অৰোণাচল জিলাৰ চৰ-চাপৰিবিাসীৰ জীৱনমুহূৰৰ লগত জড়িত লোকবিশ্বাস এক বিশ্লেষণাত্মক অধ্যয়ন শ্বাবু শ্বাবুৰ আহমেদ	226
47.	হাজাং নাবীসকলৰ লোকগীতঃ এটি অধ্যয়ন গুণদা বড়া	234
48.	গোৱালপৰীয়া স্থানীয় উপভাষা 'হাবুবাটীয়াঃ এক বিশ্লেষণাত্মক অধ্যয়ন ড° ভানু বেজবৰা আৰু মইনুল হক চৌধুৰী	240
49.	গোৱালপৰীয়া লোকগীতত নাহত, মৈবাল আৰু বৈববা নাবীৰ ককল চিত্ৰ এটি চমু অৱলোকন আশুৰ বাম্বাৰ	248
50.	অসমীয়া ভাষাৰ কলতৰু : এটি চমু অৱলোকন এলিয়াজ হাজান চাহাবুল ইছলাম	254
51.	বৈদিক আয়ুৰ্বেদ আৰু আমাৰ জু-খণ্ড অসম আমিন তাহিমুল ইছলাম	259

চৰ-চাপৰিৰ লোকগীত- এটি অবলোকন

বীণ্ডি দাস

সহকাৰী অধ্যাপিকা, ইতিহাস বিভাগ
দলগোমা আঞ্চলিক মহাবিদ্যালয় দলগোমা, মাটিয়া

সংক্ষিপ্ত সাৰ

অসমৰ চৰ চাপৰি বাসী সকলৰ ৮০ শতাব্দেই মূলত বংগীয় মূলৰ মুছলমান। ঊনবিংশ শতিকাৰ শেষ ভাগত আৰু কুৰি শতিকাৰ প্ৰথম ভাগত (১৮৯৭-১৯১১) বিভিন্ন কাৰণত পূৰ্ববংগৰ পৰা এই লোকসকল অসমলৈ প্ৰব্ৰজন কৰিছিল। এওঁলোক নিজস্ব ভাষা সাহিত্য, কৃষ্টি কলাৰে এক সংস্কৃতি বান জনগোষ্ঠী। আজি এই চৰ-বাসী সকলৰ পূৰ্ণ পুৰুষ সকল নাই যদিও তেওঁলোকে অসমলৈ প্ৰব্ৰজন কৰোঁতে কঢ়িয়াই অনা লোক সংস্কৃতিৰ কনিকা বোৰ বৈচিত্ৰ্যময় অসমৰ কৃষ্টি, সংস্কৃতিৰ একোটি উপাদান হৈ অসমৰ লোক সংস্কৃতিৰ পথাৰখন উৰ্বৰ কৰি তুলিছে। লোক সংস্কৃতিৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ হ'ল লোক সাহিত্য। লোক সাহিত্যৰ এক উল্লেখনীয় দিশ হ'ল লোকগীত সমূহ। প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ মাজত থকা লোক গীত সমূহ সেই জনগোষ্ঠীৰ লোক সংস্কৃতি অধ্যয়নত এক বিশেষ ভূমিকা লয়। অসমৰ চৰ চাপৰি জন সমাজতো বিভিন্ন ধৰণৰ- লোকগীত আছে। এই লোকগীত সমূহে তেওঁলোকৰ সামাজিক, সাংস্কৃতিক আৰু নৈ পৰীয়া কৃষিকেন্দ্ৰিক জীৱনটো প্ৰতিফলিত কৰিছে। জীৱনৰ প্ৰতিটো বিশেষ প্ৰতিফলিতো হৈছে লোক সাহিত্যৰ উল্লেখনীয় দিশ পৰম্পৰাগত ভাবে চলি থকা এই লোকগীত সমূহত। চৰ চাপৰিৰ জন সমাজত সৈনিক কৰ্ম জীৱনৰ ব্যক্ততাৰ মাজতে মনত উৎসাহ উত্থাপনা, দুখ আনন্দ, হৰ্ষ বিবাদ আদি অনুভূতি সমূহৰ লগত খাপ খুৱাই পৰিবেশন কৰা লোকগীত সমূহৰ ভিতৰত ভাটিয়ালী, ধুৱালী, মাওনগীত, বিয়াগীত, নাওখেলগীত, নিচুকনি গীত, মুশিৰী গীত, ঢেকীগীত, কবিগান, জিকিৰ, জাৰি বেং বিয়াৰ গীত আদি। এই লোকগীত সমূহৰ ভাষা সহজ-সৰল প্ৰাঞ্জল। চৰ চাপৰি জন সমাজত বৰ্তমান বিহগীত আদিও জনপ্ৰিয় হৈ উঠিছে। মুঠতে এওঁলোকৰ লোক সংগীতৰ পথাৰ খন ইমান বহল যে তাক এই ঠেক পৰিসৰ ভিতৰত আলোচনা কৰাটো সম্ভৱ নহয়। সেয়েহে মাথো কেইটামান লোকগীতৰ বিষয়ে ইয়াত আলোচনা কৰা হ'ব।

সমাজ আৰু সংস্কৃতি পৰিবৰ্তনশীল। গতিশীলতা সংস্কৃতিৰ বৈশিষ্ট্য। বৰ্তমান বিশ্বায়ন আৰু বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তি বিদ্যাৰ সৃষ্টিৰ প্ৰভাৱত নৱ প্ৰজন্মক পৰম্পৰাগত ভাবে চলি থকা লোক সংস্কৃতিৰ উপাদান বোৰক অৱহেলাৰ দৃষ্টিৰে চোৱাটো পৰিলক্ষিত হৈছে। কিন্তু প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ মাজত প্ৰচলিত এই লোকগীত সমূহে অসমীয়া লোক সংস্কৃতিৰ ভঁৰাল চহকী কৰি সমন্বয়ৰ বাবে বহনীয়া অসমীয়া সংস্কৃতি গঢ়ি তুলিছে। এই ক্ষেত্ৰত চৰ চাপৰি বাসীৰ লোকগীত সমূহেও এক উল্লেখযোগ্য বৰঙনি যোগাইছে। সেয়েহে লোক সংস্কৃতিৰ চাৰিও পিনে সিঁচৰতি হৈ থকা এই কনিকা বোৰ সংৰক্ষণৰ আৱশ্যকতা অনুভৱ হৈছে।

প্ৰস্তাৱনা

লোক সাহিত্যৰ এক উল্লেখযোগ্য উপাদান হ'ল লোকগীত। অসমৰ সকলো জন গোষ্ঠীৰে নিজস্ব লোকগীত কিছুমান আছে। চৰ চাপৰি বাসীও এই ক্ষেত্ৰত ব্যতিক্ৰম নহয়। ঊনবিংশ শতিকাৰ শেষাৰ্ছত জমিদাৰ সকলৰ শোষণ আদি বিভিন্ন কাৰণত পূৰ্ববংগৰ পৰা অসমলৈ প্ৰব্ৰজন কৰা মুছলমান সকল ব্ৰহ্মপুত্ৰ আৰু ইয়াৰ উপনৈ সমূহৰ চৰ চাপৰিতে কৃষিক সাৰোগত কৰি বসবাস কৰিবলৈ লৈছিল। এওঁলোকক চৰ চাপৰি বাসী বুলি কোৱা হয়। নিজস্ব ভাষা, সাহিত্য, ধৰ্ম, ৰীতি-মাত, ৰীতি-নীতি, পৰম্পৰাৰে এওঁলোক এক সংস্কৃতিবান জনগোষ্ঠী। কিন্তু বৰ লুইতৰ গৰাখহনীয়া বানপানী আদি প্ৰাকৃতিৰ দুৰ্যোগ সমূহৰ লগত সংগ্ৰাম কৰি জীয়াই থকাটোৱে যেন এওঁলোকৰ প্ৰকৃত

Jaljali, Vol. 3 No. 2 July-December, 2016 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of humanities
and Social Sciences**

**The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India**

Sl. No.	Title	Page No.
19.	Hafiz Ibrahim: A Distinguished Poet of Modern Arabic Poetry Korban Ali Ahmed	80
20.	Coastal Ports and Commercial Towns of Ancient India Dr. Rofiqul Hassan	84
21.	A Glimpse of the Modern Literature Abdul Halim	89
22.	<i>Al-Nahda</i> and its Impact on Arabic Literature: A Brief Discussion Dr. Mahbubur Rahman	93

Arabic

1.	المكتوب معراج أحمد معراج الندوي	محمود تيمور رائد القصة القصيرة في الأدب العربي المعاصر	97
2.	محمد الرحمن	المراكز الإسلامية ودورها في ترويج اللغة العربية في الهند بالتركيز الخاص على جامعة دار العلوم ديوبند	104
3.	المكتوب مبشر عالم بن أنصار أحمد	اتجاهات نسائية في مصر ومجربان هندي شراري لأجل حقوق المرأة	111
4.	عبيد الله خان	واقع الشعر العربي في ولاية هريانا	114
5.	د. شيباء الرحمن	جمعية المسرح الشعبي الهندي نشأتها وتطورها على المجتمع الهندي	121

Assamese

1.	চৰ-অঞ্চলৰ মুছলমানসকলৰ জন-জীৱনত শ্ৰম সংগীত বা কৰ্মসংগীত : এক চমু অধ্যয়ন (নামনি অসমৰ উল্লিখনসহ)	ড° স্বাজেদা ঝাঙুন	126
2.	ভাৰী-গান আৰু খুলীয়া ভাউৰীয়া : এটি পৰ্যালোচনা	বীনা দাস	132
3.	ৰাজা জনগোষ্ঠী : এটি চমু অৱলোকন	দীপ্তি দাস	142
4.	গোৱালপৰীয়া স্থানীয় উপভাষা: 'উজানী' (উজেনি) এক বিশ্লেষণাত্মক অধ্যয়ন। ড° ভানু বেজবৰা কলিতা, মইনুল হক চৌধুৰী		147
5.	মৰাণ জনগোষ্ঠীৰ কৃষিৰ লগত জড়িত লোক উৎসৱ-অনুষ্ঠানৰ : এটি আলোকপাত ফবিদা বহমান হাজৰিকা		155
6.	" উনবিংশ শতিকাৰ দ্বিতীয় অসমীয়া উপন্যাস আৰু অসমীয়া সাহিত্যত ইয়াৰ ভূমিকা": এটি পৰ্যালোচনা মাজিদা আহমেদ		162
7.	অসমীয়া বৰকাব্যৰ উৎপত্তি, বিকাশ আৰু বৈশ্ব সাহিত্যত ইয়াৰ স্থান : এক চমু অধ্যয়ন আহমেদ		169

ৰাভা জনগোষ্ঠী: এটি চমু অবলোকন

দীপ্তি দাস

সহকাৰী অধ্যাপিকা, ইতিহাস বিভাগ
মলগোমা আঞ্চলিক মহাবিদ্যালয়, মলগোমা

সংক্ষিপ্তসার

ভাৰতৰ উত্তৰ পূবত অৱস্থিত অসমত বিভিন্ন জনগোষ্ঠীয়ে অতি প্ৰাচীন কালৰে পৰা বসবাস কৰি আহিছে। কিবেদস্তী প্ৰসিদ্ধ দদান ৰজাৰ বংশধৰ বুলি পৰিচয় দিয়া ৰাভা সকলো অসমৰ আদিম অধিবাসী। এওঁলোক মঙ্গলীয় গোষ্ঠীৰ লোক। সম্ভৱত প্ৰথম অৱস্থাত ৰাভা সকল মাতৃ প্ৰধান আছিল আৰু পিছলৈ পিতৃপ্ৰধান সমাজলৈ পৰিৱৰ্তিত হয়। ৰাভা জনগোষ্ঠী কেইবাটাও ভাগ বা খেলত বিভক্ত। ৰাভা নামটো কেনেকৈ আহিল এই সম্পৰ্কে বিভিন্ন পণ্ডিতে বিভিন্ন মত দাঙি ধৰিছে। ৰাভা, কছাৰী, গাৰো আদি জনজাতিৰ মাজত দেহৰ গঠনৰ সাদৃশ্য বিদ্যমান। ৰাভা সকল চীন-তিব্বতীয় ভাষাগোষ্ঠীৰ অন্তৰ্ভুক্ত। ৰাভা ভাষাৰ কোনো নিৰ্দিষ্ট লিপি নাই। কৃষিজীৱি ৰাভা সকলৰ প্ৰধান খাদ্য হ'ল ভাত। এওঁলোকৰ সমাজ ব্যবস্থাত মদৰ ব্যাপক প্ৰচলন আছে। এওঁলোকে বিভিন্ন পদ্ধতিৰে পিঠালি প্ৰস্তুত কৰি পৰিবেশন কৰে। গাহৰি, শামুক আদিও খাদ্য হিচাপে গ্ৰহণ কৰে।

কৃষ্টি সংস্কৃতিত ৰাভা সকল অতি চহকী। এওঁলোকে বছৰ ১২ টা মাহতে বিভিন্ন ধৰণৰ পূজা-পাৰ্বণ, উৎসৱ-অনুষ্ঠান উদ্‌যাপন কৰে। বাৰাৰো উৎসৱক এওঁলোকে জাতীয় উৎসৱ হিচাপে পালন কৰে। ৰাভা জনগোষ্ঠীৰ মাজত কেইবা ধৰণে বিবাহ কৰ্ব সম্পাদন কৰা হয়। একে বাৰাৰ বা গোটৰ মাজত বিয়া নচলে। এওঁলোকৰ সমাজ ব্যবস্থাত নাৰী সকলক এক উচ্চ স্থান দিয়া হৈছে। প্ৰতি গাৰাকী ৰাভা তিব্বোতাই বয়ন শিল্পত অতি পৰ্গত বুলি কোৱা হয়। পুৰুষ-মহিলা উভয়ৰে সাজ-পাৰ স্বকীয় বৈশিষ্ট্যৰে ৰাভা তিব্বোতাই তাঁত শালত বয়। ৰাভা সমাজ ব্যবস্থাত নাৰী এগৰাকীক কেতিয়াও অস্পৃশ্য বুলি গণ্য কৰা নহয়। মৃতকৰ সংকাৰৰ কাৰণে ৰাভা জনগোষ্ঠীৰ মাজত কেইবা ধৰণে শ্ৰাদ্ধক্ৰিয়া সম্পাদন কৰা প্ৰথা আছে। সাধাৰণতে এঘাৰ দিনত শ্ৰাদ্ধ ক্ৰিয়া সম্পাদন কৰা হয়। আন আন জনগোষ্ঠীৰ দৰে ৰাভা জনগোষ্ঠীৰ মাজতো কিছুমান লোকবিশ্বাস আছে। এই গবেষণাপত্ৰ বনত ৰাভা জনগোষ্ঠীৰ এক সম্যক ধাৰণা দিবলৈ যত্ন কৰা হ'ব। অৱশ্যে কৃষ্টি সংস্কৃতি, ৰীতি-নীতিৰে চহকী বৈচিত্ৰ্যময় ৰাভা জনগোষ্ঠীক এই ঠেক পৰিসৰৰ মাজত বিশ্লেষণ কৰাটো হাতী মাৰি জুৰুকাত ভৰোৱা ফেন কথা।

প্ৰস্তাৱনা: ভাৰতৰ উত্তৰ পূৰ্ব কোণত অৱস্থিত অসম বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ মিলন ভূমি। চিৰপ্ৰবাহমান বৰলুইত ইয়াৰ মাজেৰে বৈ গৈছে। এই বৰ লুইতৰ পাৰৰ পাৰ্শ্বৰে-ভেৰামে বসবাস কৰা জনগোষ্ঠী সমূহৰ ভিতৰত মঙ্গলীয় গোষ্ঠীৰ মানুহে অধিক। কিবেদস্তী প্ৰসিদ্ধ দদান ৰজাৰ বংশধৰ মঙ্গলীয় গোষ্ঠীৰ ৰাভা সকল অসমৰ এটা প্ৰাচীনতম আৰু সংস্কৃতি বান জনগোষ্ঠী। প্ৰাক-ঐতিহাসিক কালৰে পৰা ৰাভা সকল উত্তৰ পূব ভাৰতৰ বিভিন্ন অঞ্চলত বসবাস কৰি আহিছে। এওঁলোক চীন-তিব্বতীয় ভাষাগোষ্ঠীৰ অন্তৰ্ভুক্ত। পণ্ডিত সকলৰ মতে পুৰাণ, মহাভাৰতত উল্লেখ থকা স্লেচ বা তিব্বত জনগোষ্ঠীৰে এটা প্ৰধান জনজাতি ৰাভা সকল। এওঁলোকৰ জীৱিকাৰ প্ৰধান উৎস কৃষি বুলিয়ে কৰ পাৰি। ভাষা, সংস্কৃতি, ৰীতি-নীতি, পৰম্পৰাত ৰাভা সকল অতি চহকী। এওঁলোকৰ কৃষ্টি সংস্কৃতিয়ে বাৰে ৰহনীয়া অসমৰ সংস্কৃতিৰ পথাৰখন সুগন্ধিময় কৰি তুলিছে। ৰাভা সকলৰ আঁতৰুৱি সম্পৰ্কে বিভিন্ন পণ্ডিতে বিভিন্ন মত দাঙি ধৰিছে। ৰাভা সকল প্ৰকৃতি প্ৰেমী হোৱা হেতুকে হাবি জংগল, পাৰ্শ্বৰ পৰ্বতৰ দাঁতিত নৈৰ কাষৰীয়া অঞ্চলত বসবাস কৰিবলৈ লৈছিল।

উদ্দেশ্য: গবেষণাপত্ৰখনৰ উদ্দেশ্য হ'ল ৰাভা জনগোষ্ঠীৰ জীৱনচক্ৰ, কৃষ্টি, সংস্কৃতি, ৰীতি-নীতি সম্পৰ্কে

Jaljali, Vol. 4 No. 1, January-June, 2017 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

**The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India**

Sl. No.	Title	Arabic	Page No.
1.	د محمد نجم الحق	تأثير البيئة على الأمثال الجملانية.	58
2.	نثار حسين شاه	معارضة "البردة" بين الإمام البوصيري وأحمد شوقي.	62
Assamese			
1.	নামনি অসমৰ চক-গ্ৰাণথিৰ মুছলমানসকলৰ মাজত প্ৰচলিত যোজনা-পটিত্ৰৰ, প্ৰবাদ-প্ৰবান : এক চমু অধ্যয়ন		68
2.	ঊজনি অসমৰ মৰাল জনগোষ্ঠীৰ বাতি বিহ,	ফবিদা বহমান হাজৰিকা	73
3.	আহোম যুগৰ বুৰঞ্জী সাহিত্য: এটি অধ্যয়ন,	বীপ্তি দাস	78
4.	আশাপূৰ্ণা দেৱীৰ উপন্যাসত নাৰী জনত্ব: এক অধ্যয়ন	বন্দনা কলিতা	84
5.	উত্তৰ পূব ভাৰতৰ গেভালপৰীয়া লোকগীতত নাৰী: এক অধ্যয়ন	ড० কাপ্তা চক্ৰবৰ্তী	87
6.	ভাৰতৰ স্বাধীনতা সংগ্ৰামত গেভালপৰা জিন্দে মুক্তি যুঁজাৰ সকলৰ অৱদান: এটি অধ্যয়ন,	মালা ঘোষ	93

আহোম যুগৰ বুৰঞ্জী সাহিত্য: এটি অধ্যয়ন

দীপ্তি দাস

সহকাৰী অধ্যাপিকা, ইতিহাস বিভাগ
দলগোমা আঞ্চলিক মহাবিদ্যালয়, দলগোমা

সংক্ষিপ্তসূচ

ত্রয়োদশ শতিকাত ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত আহোম ৰাজ্য স্থাপন অসমৰ ইতিহাসৰ এক উল্লেখযোগ্য ঘটনা। আহোম সকল আছিল বিখ্যাত টাই জাতিৰ মানুহ। এওঁলোক মঙ্গোলীয় জনগোষ্ঠীৰ আছিল। আদিতে টাই সকল অসমৰ উত্তৰ-পূবত অৱস্থিত চীন দেশৰ বিভিন্ন অঞ্চলত বসতি কৰিছিল। কালক্ৰমত তেওঁলোকৰ এটা ভাগে দক্ষিণ চীনাৰ ইউনান প্ৰদেশৰ পৰা উত্তৰ-পূব সীমা অতিক্ৰম কৰি ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত ঢুকাবলৈ নেতৃত্ব গুৰুত আহোম ৰাজত্বৰ পাতনি মেলে। এওঁ লোকৰ ছল বছৰীয়া ৰাজত্বকাল অসম বুৰঞ্জীৰ এক গৌৰৱোজ্বল অধ্যায়। মহান টাই সংস্কৃতিৰ এটা প্ৰধান বৈশিষ্ট্য আছিল বুৰঞ্জী লিখা প্ৰথা। টাই আহোম সকলেও বুৰঞ্জী চৰ্চা পৰম্পৰাটো লগত লৈয়ে আহিছিল। তেওঁলোকে অসমত আগমন কৰাৰ পৰাই অসমত ধাৰাবাহিক ভাবে বুৰঞ্জী লিখাৰ প্ৰথা প্ৰচলন হয়। 'বুৰঞ্জী' শব্দটো আহোম ভাষাৰ পৰাই আহিছে। আহোম সকলে তেওঁলোকৰ শাসন কালত আহোম আৰু অসমীয়া এই দুয়োটা ভাষাতে অসংখ্য বুৰঞ্জী পুথি লিখিছিল। ভা-ভাতৰীয়া আৰু ৰাজপৰিয়ালৰ লোকে বুৰঞ্জী পঢ়া আৰু জনাটো অতি প্ৰয়োজনীয় আছিল। উদ্দেশ্য, চৰিত্ৰ, প্ৰকৃতিৰ গুণৰত নিৰ্ভৰ কৰি বুৰঞ্জী সমূহে বিভিন্ন শ্ৰেণীত ভাগ কৰা হৈছিল। অসমীয়া বুৰঞ্জী সাহিত্যই অষ্টাদশ শতিকাত বিশেষ প্ৰতিপত্তি লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। এই সময়ছোৱাত বিভিন্ন বুৰঞ্জী পুথি ৰচনা কৰা হৈছিল।

আহোম যুগত ৰচিত হোৱা বুৰঞ্জী পুথি সমূহে গৌৰৱোজ্বল আহোম ৰাজত্বকালৰ সকলো দিশৰ তথ্য যোগে ধৰি আধুনিক কালত অসমৰ ইতিহাস ৰচনাৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট কৰ্মনি যোগাইছিল।

কালৰ কুটিল পতিত বিভিন্ন কাৰণত অসংখ্য বুৰঞ্জী পুথি লাহে লাহে অৱশিষ্ট বিনি ভ' সূৰ্য কুমাৰ জু-এৰৰ তত্ত্বাবধানত অসমৰ বুৰঞ্জী আৰু পুৰাতত্ত্ব বিভাগে সংগ্ৰহত গুৰুত দিছিল।

আধুনিক কালত পাশ্চাত্য পণ্ডিত সকলৰ উপৰিও অসমৰ ভালে মান বুৰঞ্জীবিদে অসমৰ পুৰণি বুৰঞ্জী সমূহ সংগ্ৰহ, সংৰক্ষণ আৰু সম্পাদনা কৰি অসমৰ বুৰঞ্জী সাহিত্যৰ উৰাল যথেষ্ট চহকী কৰিছে। বৰ্তমানেও যি বিলাক হাতে লিখা বুৰঞ্জী পুথি অ'ত ত'ত পৰি আছে সেইবোৰ আমি সকলোৰে কুটিল অৰ্শি সংৰক্ষণ আৰু সম্পাদনা কৰাটো অতি আৱশ্যকীয়। সাম্প্ৰতিক কালত নৱগ্ৰন্থৰ মাজত বুৰঞ্জী চৰ্চা পৰম্পৰাটো সৃষ্টি কৰি আধুনিক ইতিহাস ৰচিব লাগিব।

প্ৰস্তাৱনা

ত্রয়োদশ শতিকাৰ আগভাগত ঢুকাফাই পটকই পৰ্বত অতিক্ৰম কৰি অসমত প্ৰৱেশ কৰিছিল আৰু উজনি অসমত আহোম ৰাজ্যৰ ভেটি স্থাপন কৰিছিল। এই আহোম সকল বিখ্যাত টাই জাতিৰ মানুহ আছিল। ঢুকাফাৰ নেতৃত্ব পঢ়ি উঠা আহোম সাম্ৰাজ্য প্ৰায় ছল বছৰ কাল বৰ্তি আছিল। আহোম সকলৰ ৰাজত্ব কাল অসম বুৰঞ্জীৰ এক গৌৰৱোজ্বল অধ্যায়। ঢুকাফাই বৰ অসমৰ ভেটি প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। আহোম স্বৰ্গদেউ সকলৰ সুশৃঙ্খলবদ্ধ শাসনে অসমত বসবাস কৰা বিভিন্ন জন গোষ্ঠীক ৰাজনৈতিক ভাবে একীভুক্ত কৰিলে।

ছল বছৰীয়া আহোম ৰাজত্ব কাল অসমীয়া ভাষা সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰতে এক গৌৰৱোজ্বল অধ্যায়। আহোম যুগত

Jaljali, Vol. 4 No.2 July-December, 2017 ISSN 2395-792X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

**The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India**

Sl. No.	Title	Page No.
18.	Contribution of Deobandi Ulama to the Development of Indo-Arab Literature: A Study, Md. Hafijur Rahman	90
19.	Muslim Women and Their Rights in Brahmaputra Valley: Islamic Society in Assam Rofiqul Islam	97
20.	Special Reference to Assam Movement, Abdus Sobur	102
Arabic		
21.	الدروس التربوية من قصة خلق آدم عليه السلام د. محمد نجم العلق	106
Assamese		
1)	নামনি অসমৰ চন-চাপৰিৰ মুছলমান সমাজত প্ৰচলিত অন্ধবিশ্বাস-কুসংস্কাৰ আৰু ইয়াৰ বৈজ্ঞানিক ভিত্তি : এটি চমু অৱলোকন - ড० আজোলা খাতুন	111
2)	আহোম যুগৰ স্থাপত্য : এটি অধ্যয়ন- দীপ্তি দাস	116
3)	মৰাণ জনগোষ্ঠীৰ লোকবিশ্বাসৰ লগত জড়িত লোকগীত : এটি অধ্যয়ন- ফৰিনা বহমান হাজৰিকা	128
4)	প্ৰাক্‌স্থানিক কালত গোৱালপাৰা জিলাত অসমীয়া ভাষা প্ৰতিষ্ঠান সংগ্ৰামী নেতা হৰশ কুমাৰ খোকা: এটি অধ্যয়ন- মালা খোকা	156
5)	দেহতত্ত্বমূলক লোকগীত আৰু মাজাব: এটি আলোচনা- আয়ুব খাঁন	166

আহোম যুগৰ স্থাপত্য – এটি অধ্যয়ন

দীপ্তি দাস

সহকাৰী অধ্যাপিকা,

ইতিহাস বিভাগ,

দলগোমা আঞ্চলিক মহাবিদ্যালয়, দলগোমা

সংক্ষিপ্তসূচী

ত্রয়োদশ শতিকাৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত আহোম ৰাজ্য স্থাপন অসমৰ ইতিহাসৰ এক গৌৰৱোজ্বল অধ্যায়। আহোম ৰাজবংশই ১২২৮ খৃস্টাব্দৰ পৰা ১৮২৬ খৃস্টাব্দলৈ প্ৰায় ছল্লস বছৰ কাল নিৰবধি ভাৰে অসমত ৰাজত্ব কৰিছিল। এওঁলোক আছিল বিখ্যাত টাই জাতিৰ মানুহ আৰু মঙ্গোলীয় জনগোষ্ঠীৰ। আদিতে এওঁলোকে টিম দেশৰ বিভিন্ন অঞ্চলত বসতি কৰিছিল। কালক্ৰমত তেওঁলোকৰ এটা ঠাল দক্ষিণ টিমৰ ইউনান প্ৰদেশৰ পৰা উত্তৰ পূব সীমা অতিক্ৰম কৰি ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত ঢুকোৱাৰ নেতৃত্বত ১২২৮ খৃস্টাব্দত আহোম ৰাজত্বৰ পাতনি মেলে। নতুন জাতি উপজাতিৰ মিলন ভূমি অসমত শাসন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত দুবন্দী আহোম ৰজা সকলে এক সংমিশ্ৰণ তথা সংহতিৰ নীতি গ্ৰহণ কৰি নিজ ভাষা, ধৰ্ম, সংস্কৃতি আদি আনৰ ওপৰত জাপি দিয়াৰ পৰিৱৰ্তে অসমৰ প্ৰাচীন বাসিন্দা সকলৰ ভাষা, ৰীতি-নীতি আদি আকোৱালি লৈ বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতি গঠন প্ৰক্ৰিয়াত এক উল্লেখযোগ্য কৰ্মনি যোগাইছিল। সুদীৰ্ঘ ছল্ল বছৰীয়া আহোম ৰাজত্বৰ কালছোৱাত অসমৰ স্থাপত্য শিল্পই অধিক বিকাশ আৰু প্ৰসিদ্ধি লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। প্ৰাচীন কামৰূপত বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন ৰাজবংশে পৃষ্ঠপোষকতাত অনেক কীৰ্তিস্তম্ভ, কাৰ্বে: আদি নিৰ্মাণ হৈছিল যদিও আহোম ৰাজত্ব কালত অৰ্থাৎ মধ্যযুগত আহোম স্বৰ্গদেউ সকলৰ পৃষ্ঠপোষকতাত সমগ্ৰ অসমতে মঠ-মন্দিৰ, বৌদ্ধ-দেৱালয়, ৰাজ প্ৰসাদ, সাকোঁ, দলাং আদি নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। কিন্তু সময়ৰ সোঁতত এইবোৰৰ অধিকাংশই ৰাশে প্ৰাপ্ত অৱস্থাত। আহোম সকলৰ স্থাপত্য বীতিত, টিম তিব্বত আৰু বাৰ্মাদেশৰ স্থাপত্য বীতিৰ প্ৰভাৱ পৰিলক্ষিত হয়। আহোম যুগত নিৰ্মিত মঠ-মন্দিৰ, ৰাজ কাৰ্বে:, বৌদ্ধ-দেৱালয়, সাকোঁ-দলাং সমূহ অসম বুৰঞ্জীৰ এক অমূল্য সম্পদ। প্ৰাচীন অসমৰ ঐতিহ্য নৱ প্ৰজন্মৰ মাজত দাঙি ধৰিবলৈ আৰু পৰ্যটকক আকৰ্ষণ কৰিবলৈ অৰ্থাৎ বৰ অসমৰ ভেটি মজবুত কৰিবলৈ আহোম যুগৰ এই অমূল্য সম্পদ সমূহ নিশ্চয় যত্ন আৰু সংৰক্ষণৰ দৰকাৰ।

প্ৰস্তাৱনা :-

ত্রয়োদশ শতিকাৰ আগভাগত ঢুকোৱাই পটিকাৰ পৰ্বত অতিক্ৰম কৰি অসমত প্ৰবেশ কৰিছিল আৰু উজনি অসমত আহোম ৰাজ্যৰ ভেটি স্থাপন কৰিছিল। আহোম সাম্ৰাজ্যই বৰ্তমান অসমৰ ব্যাপক অঞ্চল সামৰি লৈছিল। ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰত আহোম সকলে যথেষ্ট দুৰদৰ্শিতা আৰু বিচক্ষণতাৰ পৰিচয় দি বৰ অসমৰ ভেটি প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। তেওঁলোকৰ ছল্ল বছৰীয়া ৰাজত্বকাল অসম বুৰঞ্জীৰ এক গৌৰৱোজ্বল অধ্যায়। আহোম ৰাজত্বৰ সুদীৰ্ঘ কালছোৱাত আহোম স্বৰ্গদেউ সকলৰ পৃষ্ঠপোষকতাত অসমৰ স্থাপত্য শিল্পই অধিক বিকাশ আৰু প্ৰসাৰ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। এই সময়ছোৱাত সমগ্ৰ অসমত অসংখ্য মঠ-মন্দিৰ, বৌদ্ধ-দেৱালয়, ৰাজ কাৰ্বে:, দলাং, সাকোঁ আদি নিৰ্মাণ হৈছিল। এইবোৰৰ নিৰ্মাণ কাৰ্যত আহোম সকলৰ স্থাপত্য বিদ্যাৰ স্বকীয় বৈশিষ্ট্য পৰিস্ফুট হয়।

উদ্দেশ্য :-

গৱেষণা পত্ৰ খনৰ উদ্দেশ্য হল - আহোম ৰাজত্ব কালত নিৰ্মিত মঠ-মন্দিৰ, বৌদ্ধ-দেৱালয়, ৰাজ-কাৰ্বে:, সাকোঁ-দলাং আদি স্থাপত্য শিল্পৰ গুৰুত্ব নৱ প্ৰজন্মৰ মাজত দাঙি ধৰা আৰু পৰ্যটকৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিবলৈ সেইবোৰৰ যত্ন আৰু সংৰক্ষণৰ প্ৰয়াস।

Jaljali, Vol. 5 No.1 January-June, 2018 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India

Sl. No.	Title	Page No.
Arabic		
1.	الكتاتور جليل الرحمن الشيخ حيطة محافظ ايراهيم ومسلمته في الشعر العربي المصري	67
Assamese		
1.	নামনি .অসমৰ চৰ-চাপৰিত প্ৰচলিত প্ৰবাস-প্ৰবচনত নবী: এক চমু অধ্যয়ন ড° স্বাভেদা ষাটুন	73
2.	আহোম স্বৰ্গদেউ সকলৰ শাসন ব্যৱস্থা: এটি চমু বিশ্লেষণ, বীণি দাস	78
3.	ডাকৰ বান : অসমীয়া সমাজত ইয়াৰ প্ৰাসংগিকতা, ভৱীৰ্বৰ বাহ	85
4.	চৰ অঞ্চলত বসবাস কৰা হিন্দু-মুছলমানৰ সম্পৰ্কিতৰ চিত্ৰ: এটি আলোচনা ড° বন্দনা কলিতা	91
5.	হীৰেন ভট্টাচাৰ্যৰ কবিতাত 'প্ৰকৃতি চেতনা' (চৰাই আৰু ফুল). ড° আব্দুল জলিল	96
6.	বৰদীঘত "ছয় বসে চোক চাতুৰী" এটি চমু আলোকপাত বৃদ্ধসেৰ বাহ	103
7.	মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ শিক্ষণ-শিক্ষণ প্ৰক্ৰিয়াত ইণ্টাৰনেটৰ ব্যৱহাৰ জননা বড়া	109

আহোম স্বৰ্গদেউ সকলৰ শাসন ব্যৱস্থাঃ এটি চমু বিশ্লেষণ।

নীলি দাস

সহকাৰী অধ্যাপিকা

ইতিহাস বিভাগ

মল্লগোমা আঞ্চলিক মহাবিদ্যালয়

সংক্ষিপ্তসূচী : ১২২৮ খৃঃ চুকাফাই অধিষ্ঠা কৰা আহোম সকলৰ ৰাজত্ব কাল অসম বুৰঞ্জীৰ এক উল্লেখযোগ্য অধ্যায়। স্বৰ্গদেউ সকলৰ স্বদেশ প্ৰেম আৰু জন কল্যানকামী ব্যৱস্থাসমূহে অসমক উন্নতিৰ শিখৰত উপনীত কৰিলে সক্ষম কৰিছিল। আহোম শাসন ব্যৱস্থাৰ সৰ্ব শিখৰত স্বৰ্গদেউ আছিল যদিও তেওঁক শাসন কাৰ্যত সহায় কৰিবলৈ তাৰে পৰে মটী আৰু অন্যান্য বিষয়া আছিল। স্বত্বপূৰ্ণ কাৰ্যনুষ্ঠানিক আছিল যদিও ৰজা ফেৰাচাৰী হোৱাৰ সুব্যৱস্থা নাছিল বুলি ক'ব পাৰি। ৰজাই শিৱৰি ঘৰত উঠি ৰাজ অধিবৈক উৎসৱ উপস্থাপন কৰিছিল আৰু ইয়াৰ নীতি নিয়ম বৰ ঐশ্বৰ্য্যময় আছিল।

ৰাজ্যৰ প্ৰশাসনিক ব্যৱস্থাৰ সকলো বিলাক শিশু বেলে - বিচাৰ ব্যৱস্থা, ৰাজহ ব্যৱস্থা, সীমাশু ব্যৱস্থা আদি সকলো বিলাক নিয়মিতকৈ চলাবলৈ কাৰণে সুকীয়া সুকীয়া ব্যৱস্থা আছিল। আহোম ৰজা সকলৰ কোনো ছায়া সৈন্য বাহিনী নাছিল। ৰাজ্যৰ প্ৰতিজন কৰ্মী পাইকে গায়োজন অনুসৰি কৰা হৈ নিজৰ খেলনাৰ তত্ত্বাৱধানত যুদ্ধ ক্ষেত্ৰলৈ যাব লাগিছিল। ৰাজহৰ ক্ষেত্ৰত পাইক সকলে যাব খাটি নিয়াৰ উপৰিও বিভিন্ন ধৰণে কৰ বেলে - চক কৰ, কোৰ কৰ আদি বিভিন্ন ধৰণে কৰ ব্যৱস্থাৰ পৰা ৰাজকোষলৈ কৰ আছিল। আহোম শাসন ব্যৱস্থাত বৃদ্ধা পোহৰী, বৰ পোহৰী আৰু বৰ পাত্ৰ পোহৰীয়ে এক বিশেষ স্থান লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

সীমাশু অঞ্চলৰ জন-জাতি সকলক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ কাৰণে আহোম স্বৰ্গদেউ সকলে পত্ৰা প্ৰথা, খাট প্ৰথা, দুৱাৰ ব্যৱস্থা, বিদ্যা নিয়ুক্তি আদি বিভিন্ন ব্যৱস্থা অত্যাধন কৰি চৈধ্যম আৰু পাহৰী জনসাধাৰণৰ মাজত এক সমন্বয়ৰ পৰিবেশ গঢ়ি আহোম ৰাজত্বখন মৃৎ আৰু সুৰক্ষিত কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল। স্বৰ্গদেউ সকলৰ স্বদেশপ্ৰীতিয়ে শতিন্দীয়া মোগল সকলৰ ১৭ বাৰ আক্ৰমণকো প্ৰতিহত কৰি দেশৰ স্বাধীনতা অক্ষুণ্ণ ৰাখিছিল। আহোম ৰজা সকলৰ জিাৰ-ব্যৱস্থা আছিল অতি মৃৎ আৰু কটকটীয়া। প্ৰথম অৱস্থাত দেশৰ পুৰণি ৰীতি নীতি কেবেই আইন আছিল যদিও পিছলৈ হিন্দু ধৰ্মৰ প্ৰভাৱ ৰাজ্যত বৃদ্ধি পোৱাত হিন্দু আইন প্ৰত্যেকটা সকলৰ প্ৰভাৱ পৰিছিল।

মুঠতে এটা ৰাজবংশই দশ বছৰ কাল শাসন কৰাৰ পৰাই ভ্ৰমণ কৰে যে এওঁলোকৰ শাসন ব্যৱস্থা এক মৃৎ আৰু ভ্ৰমণ আছিল। সাম্প্ৰতিক কালত বিভিন্ন সুকীয়া সুকীয়া সমস্যাৰে জৰ্জৰিত বিজি হব খোজা জাতি-জনগোষ্ঠী সমূহক একগোট কৰি বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতিৰ অধিষ্ ৰজাই ৰাখি অসমক সুৰক্ষিত কৰিবলৈ আহোম সকলে গঢ় দিয়া ব্যৱস্থা সমূহ অধ্যয়নৰ অতি আৱশ্যকতা আছে তাত কোনো সন্দেহ নাই।

প্ৰস্তাৱনা : ব্ৰহ্মদেশ শক্তিকৰ অগভাগত ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত চুকাফাৰ নেতৃত্বত আহোম ৰাজ্য স্থাপন অসমৰ ইতিহাস এক উল্লেখযোগ্য ঘটনা। আহোম সকল আছিল সুবৃহৎ টাই জনগোষ্ঠীৰ মনুহ। এওঁলোক পৃথিৱীৰ বৃহৎ মৰ্যাদাৰ।

Jaljali, Vol. 5 No.2 July-December, 2018 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India

Sl. No. Title Page No.

Arabic

1. مساهمات أحمد شوقي في الأدب العربي الحديث: دراسة تحليلية الدكتور جليل الرحمن الشيخ 81

Assamese

1. ওপাতিবাম বৰুৱাৰ 'বাম-নবমী' আৰু হেমচন্দ্ৰ বৰুৱাৰ 'কানীয়াৰ কীৰ্তন' নাটকঃ এক তুলনামূলক আলোচনা ড" স্বাজেদা খাতুন 87
2. সমাজৰ চিত্ৰ দীপাবাহী দাস 93
3. আধুনিক অসমীয়া গল্পকাৰ জৈদ আব্দুল মালিকৰ গল্পত মানবতাঃ এক বিশ্লেষণাত্মক আলোচনা মাকিদা আহমেদ 97
4. স্বাধীনতা আন্দোলনত অসমীয়া মহিলাৰ ভূমিকাঃ এক চমু অধ্যয়ন দীপ্তি দাস 101

স্বাধীনতা আন্দোলনত অসমীয়া মহিলাৰ ভূমিকাঃ এক চমু অধ্যয়ন

বীপ্তি দাস

মহাকাৰী শাসনালিকা, বুৰঞ্জী বিভাগ

মহাশোমা আঞ্চলিক মহাবিদ্যালয়, দলগৈয়া

মৰ্কেপ্তশাৰা

দেশ বা সমাজৰ উন্নতিৰ প্ৰতিটো পৰ্যবেক্ষণতে নাৰীৰ ভূমিকা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। অতি প্ৰাচীন কালৰে পৰাই অসমীয়া নাৰীয়ে ইতিহাসৰ পাতত জিলিকি আছে তেওঁলোকৰ ত্যাগ, বীৰত্ব আৰু প্ৰতিভাৰ জৰিয়তে। ভাৰত স্বাধীনতা আন্দোলনৰ বিৰুদ্ধে পৰাধীনতাৰ শিকলি চিঙিবলৈ যি মীচলীয়া সন্তোষ কৰিব লগা হৈছিল সেই সময়ত অসমীয়া মহিলাৰ ভূমিকা আছিল স্বাভাৱিক আৰু আলোচনকাৰী। গান্ধীজীৰ অসম ভ্ৰমণে অসমৰ মহিলা সকলক যথেষ্ট অনুপ্রাণিত কৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ মাজত আত্মবিশ্বাস বৃদ্ধি পাইছিল। ভাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনৰ প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰতে অসমীয়া মহিলাৰ ভূমিকা আছিল অতি লেখত লভলগীয়া। গান্ধীজীৰ নেতৃত্বত হোৱা অসহযোগ আন্দোলন, আইন অমান্য আন্দোলন, ৪২ৰ বন বিয়াৰ আন্দোলন আদিত অসমীয়া মহিলাই অতি সক্ৰিয় ভাৱে অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল। গান্ধীজীৰ 'কৰিম বা মৰিম' মন্ত্ৰ অসমৰ মহিলা সকলে অক্ষতৰূপে গ্ৰহণ কৰি পুণিত ধৰ্মা। ভাৰতৰ আনিত ত্ৰিবলণ পতাকা উত্তোলন কাৰ্যসূচী, সভা সমিতি, নিকেটীং, শোভাযাত্ৰা আদি আন্দোলনৰ কাৰ্যসূচীত সক্ৰিয় ভাৱে অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল। অসমৰ গাৰ্ভে-ভূঞা, চুকে-কোণে অসমীয়া মহিলাই কাৰবাস খটাব লগা হৈছিল আৰু কিছুমানে ইংৰি মুখে দেশ মাতৃৰ স্বাধীনতাৰ কাৰণে স্বৰ্গী হ'ল। ভাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনত অসমীয়া মহিলা সকলে সেপুতৰা জাতীয় আৰু ব্যক্তনৈতিক চেতনা সম্ভা অসম বাসীৰ বাবে সকলো সময়তে নমস্যা হৈ ৰা।

উদ্দেশ্য

গবেষণা পত্ৰ কনৰ উদ্দেশ্য হ'ল ভাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনত পুৰুষ সমাজৰ লগতে অসমীয়া নাৰী সমাজেও যে এক উন্মেষযোগ্য ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিছিল তাক বিশ্লেষণ কৰি অসমীয়া মহিলাৰ ত্যাগ, বীৰত্ব, প্ৰতিভা সমূহ সন্নিহিত কৰা।

পদ্ধতি

"স্বাধীনতা আন্দোলনত অসমীয়া মহিলাৰ ভূমিকা" শীৰ্ষক গবেষণা পত্ৰখন প্ৰস্তুত কৰোঁতে কাৰ্যনায়ক আৰু বিশ্লেষণাত্মক পদ্ধতি প্ৰয়োগ কৰা হৈছে। গবেষণা পত্ৰখনৰ বিষয়ৰ সমল সংগ্ৰহৰ ক্ষেত্ৰত বৌদ্ধ উৎসৰ পৰা সমল সংগ্ৰহ কৰা হৈছে। গবেষণা পত্ৰখনৰ লগত সঞ্চয় থকা প্ৰাসংগিক কিতাপে পত্ৰ, আলোচনী আদিৰ সহায় লোৱা হৈছে।

আৰম্ভণি

নাৰী আৰু পুৰুষক সৈতে সমাজ গঠন হয়। এটা আনটোৰ পৰিপূৰক। দেশ বা সমাজৰ উন্নতিৰ প্ৰতিটো পৰ্যবেক্ষণতে নাৰীৰ ভূমিকা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। অতি প্ৰাচীন কালৰে পৰাই অসমীয়া নাৰীয়ে ইতিহাসত এক বিশেষ স্থান দখল কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে তেওঁলোকৰ ত্যাগ, বীৰত্ব আৰু প্ৰতিভাৰ জৰিয়তে। মূল্যগাতক, অচমতী, চুতীয়া বনী সাধনীৰ বীৰত্ব আৰু ত্যাগৰ কাহিনী জিলিকি আছে অসমৰ বুৰঞ্জীৰ পাতত।

Jaljali, Vol. 6 No. 1 January-June, 2019 ISSN 2395-762X

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of Humanities
and Social Sciences**

**The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goalpara, Assam, India**

Sl. No.

Title

Assamese

14	ৰাজসকলৰ বিবাহ উৎসৱ : এটি আলোচনা,	ড° বন্দনা কলিতা	60
15	প্ৰাক্ অক্ষয়মই ভৱৰ সামাজিক আৰু সাহিত্যিক পটভূমি এক চমু আলোচনা,	ড° হাৰ্ষেণা বানু	70
16	স্বাধীনতা সংগ্ৰামী মনিৰাম নেওগ - এক চমু বিজ্ঞেয়ণ,	দীপ্তি দাস	75
17	ৰূপাত্মক শিল্পী জ্যোতিপ্ৰসাদ আৰু সংস্কৃতি : এটি চমু অবলোকন,	শুনমা বড়ো	80
18	সৌৰভ কুমাৰ চলিহাৰ 'এহাত ডাৰা',	উষা দাস	84
19	অসমীয়া অভিমূলক লোকনীতিৰ এটি চমু আলোচনা,	স্বৰ্জিতা ব্ৰহ্ম	89
20	সহস্ৰাব্দৰ বৰঙণি 'মায়িকা নাট্যকাৰ' নাটকৰ নবী চৰিত্ৰ শাখাৰ আৰু ডাঙৰী-এটি তুলনামূলক আলোচনা,	দীপা বানী দাস	96

স্বাধীনতা সংগ্রামী মনিৰাম দেৱান - এক চমু বিশ্লেষণ

বীণ্ডি দাস

সুকাৰী অধ্যাপিকা

ইতিহাস বিভাগ

মহাপোম আঞ্চলিক মহাবিদ্যালয়

সংক্ষিপ্তসং

১৮-২৬ চনৰ ২৪ ফেব্ৰুৱাৰীত মান আৰু ইংলেজৰ মাজত স্বাক্ষৰিত হোৱা ইয়াণ্ডাবু সন্ধি অনুসৰী অসমত ছশ বছৰীয়া আৰোম ব্যক্তকৰ শাসকত্বী পৰে আৰু ইয়াৰ ইতিহাস কোম্পানীয়ে বুটিছ ব্যক্তকৰ শাসকত্বী মেলে। ১৮-২৬ চনত কৰাচাৰীত বুটিছ সকলে অসমৰ মনুহক অসমখন ঘূৰাই নিহাৰ বি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল ব্যক্তকৰেতে সেইটো কাৰ্যকৰী নহ'ল। সাজাজাবানী বুটিছ শক্তিৰে অসমত নিজৰ অধিকাৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈয়ে উঠিলে। দুগ দুগ ধৰি চলি থকা ব্যক্তক সমুহ অঁতকাই সাজাজাবানী শক্তিটোৰে নিজৰ ইচ্ছানুসৰি অসমত শাসন-শোষণ কৰিবলৈ ধৰিলে। ইংলেজ সকলে এই ঔপনিবেশিক শাসন ব্যক্তকত সহায় কৰিছিল অসমৰে এটা মনুজোণী শ্ৰেণীয়ে। সমস্ত ব্যক্তকৰ লগে লগে বিভিন্ন শ্ৰেণীৰ জনসাধাৰণ ক্ৰমে ক্ৰমে সঙ্ঘট হৈ পৰিছিল বুটিছৰ শাসন শোষণ ব্যক্তকত। অন্যহাতে কিন্তু সেই সময়ক কিছুমান শিক্ষিত সন্ত্ৰান্ত শ্ৰেণীৰ ব্যক্তিৰে ইংলেজ শাসনৰ প্ৰতিৰে আকৰ্ষিত হৈছিল। মনিৰাম দেৱানে প্ৰথম অবস্থাত কোম্পানীৰ চৰকাৰ স্বাৰ্থৰ বাবে কাম কৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ এজন অতি বিশ্বাসী নিৰ্ভৰযোগ্য পৰামৰ্শদাতা হিচাপে চিহ্নিত হৈছিল। কিন্তু সময়ৰ পাৰত্ৰলত এদিন ইংলেজৰ লগত ঘনিষ্ঠ সম্পৰ্ক থকা মনিৰাম দেৱনে ইংলেজৰ বিশ্বাসঘাতকতাত অতিষ্ঠ হৈ বুটিছ বিৰোধী যোছা হৈ পৰিছিল আৰু অবশেষত ফাঁচী ফাঁচী কাঠত ওলমিছিল। অহতৰনিকা

১৮

১৯

২০

২১

২২

মনিৰাম দেৱান অসম বুৰঞ্জীৰ এক ঐতিহাসিক চৰিত্ৰ। তেওঁৰ জন্ম হয় ১৮০৬ চনত শিৱসাগৰৰ চৰিত্ৰত। মনৰ অসম আন্তঃমণৰ সময়ত মনিৰাম দেৱানৰ পিতৃ নাম দত্তই পৰিয়ালসহ পলাই গৈ বঙ্গদেশৰ টিনমৰীত আছিল আৰু তাতেই মনিৰামৰ শিক্ষাৰ আৰম্ভণি হয়। ১৮-২৬ চনৰ ইয়াণ্ডাবু সন্ধিৰ ফলাফলৰে ইংলেজে অসম দখল কৰাৰ সময়ত মনিৰামৰ বয়স আছিল মাত্ৰ ২০ বছৰ। সেই সময়ত মনিৰাম দেৱনে বুটিছৰ প্ৰিয়পাত্ৰ হৈ পৰিছিল আৰু কোম্পানীৰ চৰকাৰক বিভিন্ন বিশত পৰামৰ্শ দি বুটিছৰ বিৰুদ্ধে অসমত গঢ়ি তোলা পাৰ্শ্বিক বিৰোধ সমুহ নমনত সহায়ৰে কৰিছিল। বুটিছ চৰকাৰেও প্ৰথম অবস্থাত মনিৰামৰ কামত সঙ্ঘট হৈ বিভিন্ন সা সুবিধা তেওঁক জোখ কৰিবলৈ দিছিল। কোম্পানীৰ চৰকাৰ সহায়ত তেওঁ বুটিছ প্ৰশাসনৰ ৰাজহ চিৰক্ৰম, বুটিছৰ অৰ্থনীত্যা কৰা পুস্তকৰ সিহেৰ মন্ত্ৰী, বুটিছ সকলে গঠন কৰা অসম কোম্পানীৰ দেৱনে পৰত নিযুক্তি লাভ কৰিছিল। কিন্তু সময়ৰ পাৰত্ৰলত এসময়ৰ বুটিছৰ ঘনিষ্ঠ আৰু বিশ্বস্ত ব্যক্তি মনিৰাম দেৱনে বুটিছৰ শোষণ আৰু শাসন নীতিৰ বিৰুদ্ধেই বিদ্ৰোহ কৰি ফাঁচী কাঠত ওলমিলে।

উদ্দেশ্য

গৱেষণা পত্ৰ কলৰ অধিকাৰে সাজাজাবানী বুটিছ শক্তিৰ শাসন শোষণ-নীতিৰ অতিষ্ঠ হৈ দেশ মাতৃৰ স্বাধীনতাৰ কাৰণে গঢ়ি তোলা বিদ্ৰোহৰ নেহত্ৰ গৈ অঁকালতে ফাঁচী কাঠত উঠা মনিৰাম দেৱনেৰে উঠা-ওঠা আৰু কৰ্মৰাজি সন্ধি থকা আৰু নব্যজগতৰ মাজত অশেষ প্ৰেমৰ বীজ সিঁচি নিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হৈছে স্বাধীনতা সংগ্ৰামী সকলেৰ অৰ্শ আৰু কৰ্মৰ মাজেৰে।

Dr. Hadayet Ahmed

Tutor Asstt. Prof. & HoD, Political Science

MANAVAYATAN

THE HUMANOSPHERE

Bilingual (English-Assamese) Multidisciplinary Research Journal
on Humanities

© Centre for Studies in Humanities

ISSN : 2249-0612

Price : 400/-

Cover design : Manjit Rajkhowa

D.T. P. : Amal Barman, Surabhi Rabha & Arunima Deka

Printed at

North-East Printers

North Sarania, Lalmati, Guwahati-781003

Tel : +91-361-2663803, 09435551528

Published by

Secretary

Centre for Studies in Humanities

Jiban Krishna Path, H.N. 16

Hengerabari, Guwahati-781036, Assam, India

Articles	Authors	Page No.
Problems and Prospects of Vegetable Marketing in Assam	Sadhana Kalita	190-194
Genesis of National Rural Employment Guarantee Scheme	Upen Konch	195-200
Panchayati Raj Institutions and Rural Development	Hajayat Ahmed	201-206
Tribal Women Welfare in Bonda Area through Community Polytechnic Scheme: A Case Study	Eli Kumari Das	207-211
Book Selection Procedure of College Libraries	Gitika Das	212-215
অসমীয়া বিভাগ		
ড° মহেন্দ্ৰ বৰাৰ সাহিত্যকৰ্ম	বীণা কুমাৰ পাটগিৰী	217-226
অসমীয়া ভাষা-সাহিত্য-সংস্কৃতি আৰু ড° মহেন্দ্ৰ বৰাৰ	কামল মেধি পাটগিৰী	227-232
'ওকতকিত কথা'ত প্ৰতিফলিত অসমীয়া সমাজ-জীৱনৰ চিত্ৰ	বৰুৱা পাঠক তালুকদাৰ	233-238
কাৰ্বি সমাজ-সংস্কৃতিত ৰেভকিং আঙ্গুন : এটা অধ্যয়ন	ৰমি দাস	239-246
আধুনিকতা আৰু আধুনিকতাবাদৰ স্বৰূপ	নীলোৎপল শৰ্মা	247-252
শীলভদ্ৰৰ 'অধুপুৰ' উপন্যাসত জমিদাৰ আৰু সাধাৰণ শ্ৰেণীৰ মাজত সংঘাত	ভাস্কৰী দেৱী	253-256
লক্ষীনাথ বেজবৰুৱাৰ ঐতিহাসিক নাটকৰ মৌলিক চৰিত্ৰ	পতী বেজবৰুৱা	257-264
গ্ৰন্থ সমীক্ষা		
হেমাঙ্গ বিশ্বাস : দুটি আৰু দুটি	অমলীশ পাটগিৰী	266-267
Contributors		

ISSN : 2249-0612

Volume II : Number I

Pp. 201-206

MANAVAYATAN
THE HUMANOSPHERE

Journal on Humanities of Centre for Studies in Humanities

Panchayati Raj Institutions and Rural Development

Hedayat Ahmed

Panchayat is a democratic self-ruled institution of a village, which Gandhiji rightly called the base of the real democracy or village swaraj. Gandhiji's main aim was to open the door of the feelings of swaraj even for the last one of under-privileged and deprived persons of the society, which can be possible only through the Panchayati Raj Institutions (PRIs). People's active cooperation and participation in the planning and implementation processes is vital for the success of rural development programs which can be realized through PRIs.

In recent statistics say that India still remains overwhelmingly rural, with nearly 69% of its population still residing in villages; out of the total of 1210.2 million populations in India, the size of rural population is 833.1 million which forms 68.84% of our total population and at the same time as per the latest census data, during last decade, the total number of villages in India has increased from 6,38,588 (2001 census) to 6,40,867 (2011 census); an increase of 2,279 villages. Moreover a recent report by the Oxford Poverty and Human Development Initiative (OPHDI) states that 8 Indian states have more poor than 26 poorest African Nations combined which totals to more than 410 million poor in the poorest African countries. So it is the need of the hour that the Government should make every possible efforts to gain success in rural development through proper Institutions like PRIs.

This article aims is to discuss the development of PRIs and its importance in rural development with suggestive measures.

Development of PRIs

In achieving developmental tasks, very often new rules have to be framed or old ones modified to suit the changed condition of the society. PRIs as a system, have existed in India since long. Its form may have varied, but its spirit has always been a part of our socio-cultural ethos. In the medieval periods, it was Gram Sabha functioning through its executive committee viz. Panchayat,

Jaljali

A Tri-lingual Half Yearly Research Journal of Humanities and Social Sciences
ISSN 2395-762X

Editorial Board

Chief Editor : Jalis Akhtar Nasiri

Editors : 1. Md. Eakub Ali
2. Jalilur Rahman Shaikh
3. Dr. Shajeda Khatun

Guest Editor : Nirmal Chandra Bhoi

Members : 1. Dr. Akbor Hussain
2. Sheikh Sofiur Rahman
3. Dr. Faraz Ali Ahmed
4. Dr. Masarrat Bano

Advisors : 1. Dr. Abdul Majeed Nadwi
2. Dr. Nilima Jha
3. Hrushikesh Singh
4. Sahazamal Mollah

Publisher : HASSF
(Humanities and Social Sciences Forum)
College Road (Near Ahmed Market), Goalpara,
Assam, India, PIN- 783101

Contents

Sl. No.	Title	Page No.
English		
1.	Doris Lessing's <i>The Grass is Singing</i> : An Analysis from Feminist Point of View Dr. Akbar Hussain	9
2.	Ideological Conflicts in Shakespearean Tragedy: A Study Nirmal Chandra Bhoi and Raghu Dev Das	15
3.	Translation into English and Challenges before a Translator: A Study with Special Reference to Bhabendra Nath Saikia's <i>The Hour before Dawn</i> Md. Eakub Ali	20
4.	Social Taboos as Barriers to Women Empowerment: An Analytical Study Abdul Jubbar	26
5.	Self-Help Groups and Women Empowerment: A Study with Special Reference to Sidi Development Block of Chirang District, Assam. Rezaul Rahman Sarkar	32
6.	Communal Politics and Violence in India: An Analytical Study Dr. Faraz Ali Ahmed	37
7.	An Analytical View on the Themes of Dubliners Bhuyashi Pathak	42
8.	The Biodiversity Hotspot of Eastern Himalayas and Its Conservation: A Case Study with Special Reference to Goalpara Forest Division in Assam Nazrul Islam	46
9.	Ibn-Tha'lab and his book of Criticism "Qaraid al-Shi'y": An Analytical Study Dr. M. Nurul Amin Sheikh	52
10.	Status of Minority Women at Baladmaai Char No. 2 of Goalpara District Mala Ghosh	55
11.	Harvest Festivals in North-East India: a Cultural Integrity in Diversity Prasanta Pathak	58
12.	Need of Academic Reform in Higher Education: A Study with Reference to Chirang District of Assam Priti Prasad Debnath	63
13.	Problems and Prospects of Rural Development through Panchayat System: A Study with Special Reference to Barpeta District of Assam Hidayet Ahmed	68
14.	The Impact of Gandhism on Assamese Novels: With Special Reference to "Jibanor Bator" And "Dawar Aru Nai" Nurul Islam	74

**Problems and Prospects of Rural Development through Panchayat System:
A Study with Special Reference to Barpeta District of Assam**

Hadayet Ahmed
Ph. D. Research Scholar
Dept. of Political Science

B. N. Mandal University
Madhepura, Bihar.

Abstract

India's bureaucracy never works without greasing its palm. It is our experience that an overwhelming part of our development money goes to the purse of bureaucrats. The same applies to our leadership also. The rural leadership is more than shrewd. It knows the art of grabbing money. In such a situation, what will be the fate of development in the villages of India is anybody's guess. Moreover, people are not in a position to elect right type of people to the Panchayat institutions. Very often, people of doubtful integrity dominate these institutions. Factionalism and narrow loyalties of the people spoil the objectives of local institution. Sometimes, these institutions cannot function because of factionalism. This paper aims to discuss the development of Panchayat system and its importance in rural development with suggestive measures.

Key words: Bureaucracy, Development, Panchayat, Gram Sabha, Swaraj, Decentralization.

Introduction

Panchayat is a democratic self-ruled institution of a village, which Gandhiji rightly called the base of the real democracy or village swaraj. Gandhiji's main aim was to open the door of the filings of swaraj even for the last one of under-privileged and deprived persons of the society, which can be possible only through the Panchayati Raj Institutions (PRIs). People's active co-operation and participation in the planning and implementation processes is vital for the success of rural development programmes which can be realized through PRIs.

The recent statistics say that India still remains overwhelmingly rural, with nearly 69% of its population still residing in villages, out of the total of 1210.2 million populations in India, the size of rural population is 833.1 million which forms 68.84% of our total population and at the same time as per the latest census data, during last decade, the total number of villages in India has increased from 6,38,588 (2001 census) to 6,40,867 (2011 census); an increase of 2,279 villages. Moreover, a recent report by the Oxford Poverty and Human Development Initiative (OPHDI) states that 8 Indian states have more poor than 26 poorest African Nations combined which total to more than 410 million poor in the poorest African countries. So, it is the need of the hour that the Government should make every possible effort to gain success in rural development through proper institutions like PRIs.

PRIs have got a constitutional status as local structure and financial autonomy to perform a significant role in the sphere of rural development. Introduction of Zilla Parishad at district level with certain autonomy has brought a new dimension to the Panchayat Raj System, whereas the introduction of Gram Sabha enabled the People at the bottom level to participate in the process of functioning of the PRIs. Against the allegations about the lack of adequate financial support, the Amendment Act of 1992 had made the provision of District Planning Committee to generate necessary finance for the working of the PRIs.

Jaljali, Vol. 3 No. 2 July-December, 2016 ISSN 2395-762X

JALJALI

**A Tri-lingual Half Yearly
Research Journal of humanities
and Social Sciences**

The Journal of HASSF
(Humanities and Social
Sciences Forum)
Goelpara, Assam, India

Jaljali

A Tri-lingual Half Yearly Research Journal of Humanities and Social Sciences
ISSN 2395-762X

Editorial Board

Chief Editor : Jalis Akhtar Nasiri

Editors : 1. Md. Eakub Ali
2. Jalilur Rahman Shaikh
3. Dr. Shajeda Khatun

Guest Editor : Nirmal Chandra Bhoi

Members : 1. Dr. Akbor Hussain
2. Sheikh Sofiur Rahman
3. Dr. Faraz Ali Ahmed
4. Dr. Masarrat Bano

Advisors : 1. Dr. Abdul Majeed Nadwi
2. Dr. Nilima Jha
3. Hrushikesh Singh
4. Sahazamal Mollah

Publisher : HASSF
(Humanities and Social Sciences Forum)
College Road (Near Ahmed Market), Goalpara,
Assam, India, PIN- 783101

Contents

Sl. No.	Title	Page No.
English		
1.	Editorial's Note	1
2.	Writing Skill in English: Causes of Problems and Suggestions to Overcome Them	2
3.	Indigenous Maneuvering of Flood Management: A Study the Flood Prone Villages of Greater Nagaberna Area of Kamrup District of Assam.	6
4.	Trend of Environmental Education among Higher Secondary School Students in Chirang District of Assam	15
5.	Visualizing the Outcry of the 'Invisible Minority' in Dattani's 'Seven Steps around the Fire'	21
6.	Sadri Language of North Bengal in Crisis: A Thunderclap in Language Diversity	25
7.	Adolescence and Juvenile Delinquency: A Study with Special Reference to Juvenile Justice Board (JJB), Dibrugarh, Assam	30
8.	Salman Rushdie's Midnight's Children: A Unique Amalgamation of Christianity, Hinduism & Islam	34
9.	Demographic Study of the Missing Community of Assam: A Study on Lazai Pani Miri Gaon, Dibrugarh, Assam	37
10.	Translation into English: Problems and Prospects	41
11.	The History of Migration into Undivided Goalpara District of Assam	46
12.	Openness in the Poetry of Kamala Das: A Study with Special Reference to Some Selected Poems	49
13.	Early Age to Completion of Education of Maulana Faizul Hasan Saharanpuri: A study	52
14.	Corruption and Its Impact on Good Governance in Assam: A Study with Emphasizing on Political Facets of Corruption.	56
15.	Developmental Strategies of Arabic in Madrassa Education in Assam: A Study	62
16.	The Theme of Love and Kamala Das	68
17.	Role of Jibran Khalil Jibran as a Mahjar Writer in Arabic Literature	71
18.	Poverty and Livelihood: Livelihood Transformation and the Widening of Rural-Urban Disparity	74

Corruption and Its Impact on Good Governance in Assam: A Study with Emphasizing on Political Facets of Corruption.

Hadayet Ahmed
Asstt. Prof & HoD,
Deptt. of Political Science
Dalgoma Anchalik College
Dalgoma, Goalpara
Ph.D. Scholar, BNM University,
Madhepura, Bihar

Abstract

Corrupt officials and political leaders fuel inequality and exploitation, keeping wealth in the hands of a few elite and trapping many in poverty. Democratic and transparent politics is correlated with low corruption, with freedom of the press and the rule of law having a strong influence on keeping levels of corruption down. On the basis of Corruption Perception Index (CPI) published by Transparency International in the Global Corruption Report 2015, India ranks 76th amongst 168 countries. Ruinous position of Assam in this direction such as 31.98% population lives below poverty line (planning commission of India report, 2013) against 21.9% in India. Human Development Index (2015), Assam ranks 16th amongst 23 states of India.

Keywords: Corruption, Good Governance, Political Corruption, Bureaucracy, Decentralization.

Introduction

Good governance flourishes in a necessarily corruption free situation. Unfortunately, India and Assam as its part are way down on the ladder on this account. Corruption of all magnitudes, moderate and petty permeates in all tiers of governance and all segments of the society namely public, private, political, judicial, commercial and even religions. Corruption rigorously impacts on the life of the citizens through less return on the use of resource and adds manifold to their cost of living.

Corruption can be broadly defined as "the abuse of public power for private benefit" (Bardhan 1997; Rose-Ackerman 1999). Corruption includes both monetary and non - monetary benefits. Common forms of corruption are bribery, extortion, influence peddling, nepotism, scams, fraud, greasing money, and opportunism.

Studies suggest that corruption occurs with red-tapism as the most ancient and widespread disease of bureaucracy. Corruption can also be seen as the behaviour that violates and undermines the norms of the system of political order which is deemed indispensable for the maintenance of political democracy. It is extremely challenging even to develop accountable political leadership in a corrupt climate.

Good governance entails an administration that is sensitive and responsive to the needs of the people and is effective in coping with emerging challenges in society by framing and implementing appropriate laws and measures. In most of the developing countries, corruption is like a virus. It has infected almost every sociopolitical and economic activity.

Indicator of Development: Per Capita Income in Human Development Index

Jitkhan Ch. Sarwan¹, Raj Mukun Kalia²

¹Asst. Professor, Dept. of Economics, Dabholi College, Anand, India

²Asst. Professor, Dept. of Economics, Dabholi Acharya College, Anand, India

Article History: Received: 11 January 2021; Revised: 12 February 2021; Accepted: 27 March 2021; Published online: 4 June 2021

Abstract: Today the greatest challenge of mankind is that of economic development. Every year huge investments are undertaken, numerous policies are formulated, elaborate plans are laid down, large foreign capital flows in as we must face the challenges of development or at least move closer to a reasonable level of development.

But there are several questions relating to development. How do we measure the degree of development? How do we know that a country is developed or under development at any point of time? How do we compare the relative success? To answer these questions, we need a meaningful, operational indicator of development for this purpose. Indicator of development that is simple and comparable only in a few commodity substitute output economy. This development means expansion of output by the individual. But to work as we may use multiproduct economy with multiple of production indicator of development. However, a complex effect. Because production of some commodities goes up and that of some goes down. Similarly, some persons may gain and some other may lose. How can we determine whether the whole production has increased or decreased? How we assess the economic well-being of the people?

It mainly advanced the acceptance of physical quality of life index (PQLI) as a test of the degree of development. PQLI has three indices namely, infant mortality rate and life expectancy at the age of 1. Prof. Amartya Sen has been advancing two concepts which can be used as indicators of development. They are – capability and well-being.

Keywords: Human development index, physical quality of life index, capability, economic life expectancy.

1. Introduction:

In the broader sense, development means improvement of the quality of life, better nutrition and health, higher education, less poverty, clean environment, greater freedom and richer cultural life. All these are the elements of development. Better quality of life requires higher income, but higher income is only a necessary condition not sufficient one.

In an economy, every year a huge investment are undertaken, numerous policies are formulated, elaborate plans are laid down, large foreign assistance flows in to meet the challenges of development. The market prices are used to evaluate products and to compare total value of products to understand what has happened to total output. In practice, prices are affected by many other factors like monopoly, product differentiation, advertisement, extensibility etc. so the aggregate value arrived through market prices is not a satisfactory solution. But in a multi commodity world no suitable alternative is available similarly, to overcome the problem of multitude of population per Capita income is also used. But it has also many limitations. Because it ignores distribution of income, extent of poverty, actual quality of life of the people, the advances of per capita income expect that high income leads to many benefits like better health, improved education etc. World Bank has been releasing data only on per capita income as an index of development till recently.

2. Per Capita Income:

To be meaningful indicator of development must be capable of revealing the degree of development. In other words, it must be appropriate for comparative static exercises involving the achievement of different countries in a point of time. But to do that per capita income of different countries will have to be determined in a single currency. Till recently the practice was to convert the per capita income of every country into dollar (\$) equivalents on the basis of rate of exchange.

The legitimacy of the comparison depends on the accuracy of such conversion. For several reasons such conversions are doubtful-exchange value of currencies are often determined not freely, even in the absence of any restrictions mobility of goods between markets using dollars and using rupees is extremely limited, as a result the conversion has every possibility of being inaccurate. Sometimes exchange rates are subject to violent fluctuations. It affects the comparability of conversion.